

CECYLIA PŁACZEK CSMI

TEATR RELIGIJNY NA ŚLĄSKU
W OKRESIE MIĘDZYWOJENNYM

Zasięgiem badań objęto chronologicznie lata 1918—1939 i terytorialnie ówczesne województwo śląskie (Śląsk Katowicki i Cieszyński) oraz Śląsk Opolski, który wprawdzie po plebiscycie pozostał w granicach państwa niemieckiego, ale istniało tam silne poczucie Ślązaków przynależności do Polski i rozwijała się żywa działalność w zakresie kultury polskiej. Umożliwiała to konwencja genewska z 15 V 1922 r., gwarantująca stronie polskiej i niemieckiej wymianę dóbr kulturalnych na okres piętnastu lat. Poza obrębem naszych zainteresowań pozostawimy natomiast teatr religijny dzisiejszego województwa wrocławskiego (tzw. Dolny Śląsk) głównie ze względu na kultywowanie na tym obszarze prawie wyłącznie działalności teatralnej w języku niemieckim. Religijny teatr niemiecki Śląska — z racji obfitości materiału — mogłoby stanowić przedmiot samodzielnego, obszernego studium.

Celem pracy jest ukazanie jednego, bodaj najsilniej rozbudowanego nurtu życia teatralnego na Śląsku. Nurt ten znalazł szczególnie żywe odbicie w działalności artystycznej zespołów amatorskich; niewspółmiernie słabiej zaznaczył się w repertuarze katowickiej sceny zawodowej.

Na temat teatru religijnego na Śląsku nie ukazało się dotąd żadne opracowanie. Wprawdzie po wojnie opublikowano kilka prac o śląskim życiu teatralnym: Kazimierza Olszewskiego *Z kronik teatralnych Zagłębia i Śląska* (1960) i *Śląską kronikę teatralną 1914—1929* (1969) oraz Mariana Sobańskiego *Teatr polski na Śląsku 1922—1939* (1963), publikacje te zawierają jednak niewiele informacji odnośnie do naszego tematu. Najważniejszą ich zaletą jest nagromadzenie materiału fotograficznego i narysowanie — w pracy Olszewskiego — szerokiej panoramy śląskiego teatru. Dały one autorce możliwość poznania kierunków rozwoju amatorskiego i zawodowego ruchu teatralnego tych ziem.

Swoistą grupą źródeł były publikacje takie jak: *O teatrach amatorskich na Opolszczyźnie* S. Ordegi-Różnickiego (1967), *Z dziejów polskiego teatru*

amatorskiego na Górnym Śląsku w latach 1862—1922 Z. Obrzuda (1962), *Materiały do dziejów ruchu śpiewaczego na Śląsku* J. Fojcika (1961) i *Wspomnienia Opolan* t. 1—2 (1960—1965) pod red. W. Kornatowskiego i A. Glińskiej. Pozycje te omawiają najczęściej tylko marginalnie rolę sceny amatorskiej i zawodowej jako szkoły wychowania narodowego. Wśród tego materiału znajdowano gdzieniegdzie tytuły inscenizowanych sztuk religijnych, daty ich wystawień oraz nazwiska niektórych reżyserów i aktorów.

Pracę oparto głównie na materiale źródłowym trojakiego rodzaju: 1. informacje z prasy lokalnej, 2. fotografie z przedstawień, 3. wywiady z uczestnikami inscenizacji. Wykorzystano zbiory prasy w Bibliotece Wojewódzkiej w Katowicach, Bibliotece Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu, Państwowym Muzeum w Cieszynie, Bibliotece Miejskiej w Raciborzu oraz zbiory prywatne. Przejrzano następujące roczniki: „Dzwonek Maryi” 1925—1930, 1939, „Goniec Śląski” 1925—1933, „Gazeta Robotnicza” 1920, 1922—1923, „Gość Niedzielny” 1925—1939, „Gwiazdka Cieszyńska” 1921—1930, 1936, „Katolik” 1925, 1929, 1936—1939, „Katolik Polski” 1929, 1931, 1934, 1939, „Katolik Śląski” 1925, 1926, 1929, „Młody Polak w Niemczech” 1936—1937, „Zdrój” 1926—1930. Notatki zamieszczone w prasie dawały podstawowe informacje: datę, miejscowość, tytuł, zespół lub nazwę sali. Stały się one głównym źródłem kalendariorów.

Drugim źródłem były fotografie. Wiele z nich udostępniły osoby prywatne. Zasadniczo jednak opieraliśmy się na ilustracjach „Gościa Niedzielnego” (komplet w Kurii Biskupiej w Katowicach). Dzięki ilustracjom zdobyto wiadomości o scenografii, kostiumach, charakterystyce, a nawet stylu gry.

Przeprowadzono około 50 wywiadów z osobami związanymi z teatrem okresu międzywojennego. Dzięki osobistym kontaktom udało się zdobyć unikalną dokumentację, fotografie oraz dane fotograficzne: tytuły sztuk, nazwy miejscowości, czasem nazwiska reżyserów i aktorów. Prawie nigdy rozmówcy nie pamiętali dat. Zazwyczaj pamięć ludzka notowała materiał anegdotyczny. Wobec jej zawodności, szczególnie po tragicznych przeżyciach, jakie dotknęły ludność polską na Śląsku i działaczy kulturalnych zapędzających pierwsze obozy koncentracyjne (np. w Buchenwaldzie znalazł się cały opolski zespół teatralny), wywiady te mogły być traktowane tylko jako materiał uzupełniający.

Dalszy etap kwerendy szedł w kierunku poszukiwań tekstów scenicznych. Teksty wydane drukiem znaleziono w Bibliotece Uniwersyteckiej KUL. Rękopisy i maszynopisy — często bez podstawowych elementów opisu bibliograficznego — odszukano w domach klasztornych i prywatnych.

W związku z repertuarem niejednokrotnie napotymano trudności w zaszeregowaniu utworów. W pierwszym rzędzie wzięto pod uwagę sztuki o tytułach nie budzących zastrzeżeń, jak *Męka Pańska*, *Jasełka*, *Dla Chrystusa*, *Bóg nie umiera*, *Obraz Matki Najświętszej* czy *Sw. Stanisław Kostka*. Wątpliwości budziły natomiast inne, nie sugerujące w ten sposób tematyki religijnej, np. *Ogniste węgle* czy *Pałka Madeja*. Trudności powiększała często nieznamość nazwiska autora, a także samowolne zmienianie tytułów przez zespoły. Na przykład utwór *Dwie matki* nosił również nazwę *Leśnej kapliczki* czy *Pielgrzymki do Loreto*.

Tematyczne kryterium układu pracy zostało w dużym stopniu narzucone przez nagromadzony materiał. W zestawieniu materiału zastosowano układ chronologiczny. Kalendaria składają się z dwu członów: 1. data, miejsce wystawienia, autor, tytuł sztuki, czasem nazwisko reżysera, aktorów, scenografa, 2. źródło bibliograficzne. Sporządzone mapki dotyczące zasięgu kręgów tematycznych teatru religijnego są dowodem uteatralnienia na ziemi śląskiej (zob. mps BKUL).

Dla uniknięcia nieporozumień należałoby objaśnić niektóre terminy. Sprawą dyskusyjną może być tu terminologia gatunkowa nadawana utworom przez poszczególnych autorów. Spotykamy się bowiem z takimi określeniami, jak „obrazek sceniczny”, „fantazja sceniczna”, „dramat religijny” czy „tragedia religijna”. Wydaje się, że nie ma tutaj potrzeby wprowadzania dokładnych rozróżnień gatunkowych. Dlatego używano określenia „sztuka sceniczna”, chcąc w ten sposób podkreślić odrębność popularnych dramatów w stosunku do literatury „wysokiej”.

Skoncentrowano uwagę na dramacie religijnym, w którym: 1. centralna rola przypada Chrystusowi, Matce Bożej, świętym Pańskim lub postaciom realizującym w życiu ideały chrześcijańskie, 2. przyjęto chrześcijańską koncepcję człowieka o „rozdwojeniu” natury wskutek grzechu pierworodnego, 3. oceniano moralność postaci, opierając się na zasadach etyki katolickiej, 4. przedłużono czas bohatera o perspektywę wieczności, 5. stosowano podwójną motywację — naturalną i nadnaturalną. Wszystkie utwory sceniczne analizowane w pracy łączy optymistyczna zazwyczaj pointa oraz funkcja dydaktyczna.

Powstanie ruchu teatralnego. Początków życia teatralnego na Śląsku należy szukać w drugiej połowie XIX w. Ruch ten wzmógł się szczególnie w okresie Kulturkampf. Jako reakcja na prześladowania powstały liczne stowarzyszenia polskie, a w ich łonie zespoły teatralne spełniające rolę narzędzia w walce o narodowe i religijne prawa Ślązaków¹. To podwójne oblicze narodowo-religijne teatr polski na Śląsku zachował

¹ Z. Raszewski. *Z tradycji teatralnych Pomorza, Wielkopolski i Śląska*. Wrocław 1955; J. Kucianka. *Śląscy pisarze ludowi*. Wrocław 1968.

przez cały okres dwudziestolecia międzywojennego. Obok sztuk patriotycznych dominujących na scenie w okresie plebiscytowym chętnie oglądano utwory zachęcające do życia według zasad moralności chrześcijańskiej².

Podłoże religijne. Powszechnie jest znane, że teatr religijny może powstać i rozwijać się tylko na odpowiednim podłożu religijnym. Przywiązanie Ślązaków do Kościoła katolickiego jest duże. Jedną z podstawowych prawd Polaków w Niemczech brzmiała: „Wiara ojców naszych jest wiarą naszych dzieci”, w czym tkwiło przede wszystkim pojęcie „wiarę świętej, duchowej, religijnej”³. Opolanie zgodnie oświadczają, że wszystkie oficjalne spotkania Polaków rozpoczynano i kończono pieśnią religijną⁴. O roli religii w życiu Ślązaków mówił ks. Kapica w kazaniu wygłoszonym w Piekarach Śląskich:

Pod płaszczy tej Matki lud górnośląski zawsze się uciekał, u tej Matki szukał i znalazł zawsze: pociechę w smutku, siłę do pracy, otuchę do walki o swoje ideały. Religia była jego kulturą. Religia była ostoją jego narodowości. Ołtarze, obrazy, figury, sztandary i chorągwie Matki Boskiej — to jego sztuka. Książka modlitewna, godzinki Matki Boskiej — to najpiękniejsza poezja naszej młodzieży. Różaniec — to filozofia ludu śląskiego. Uroczyste nabożeństwa — to jego koncerty. Odpusty to jego widowiska. Częstochowa, Kraków, Piekary, Pszów — to źródło pociechy dla jego duszy — dla jego serca. Kościół, dom Boży — to jego dom ojczysty. Tu się nie czuł sierotą; tu się modlił, tu śpiewał językiem macierzystym. Kościół to jego uniwersytet, jego akademia. I tak lud górnośląski pod opieką Matki Bożej, pod opieką Kościoła katolickiego, pod opieką kapłanów katolickich zachował wiarę, zachował przez wieki język macierzysty, a z językiem i pamięć wspólną ojczyzny aż do chwili dziejowej, gdy na ziemi śląskiej zabrzmiał hymn uroczysty: Boże coś Polskę... Niech o tym pamięta historia, niech o tym pamięta Polska⁵.

Warunki rozwoju teatrów amatorskich. Szczególne uwrażliwienie i swoistą potrzebę teatru na Śląsku usiłowano wytłumaczyć prawem kontrastu: twarda praca górnika i hutnika domagała się jakiejś rekompensaty i znajdowała ujście głównie w dwu postawowych formach ruchu amatorskiego: w chórach śpiewaczych i w zespołach teatralnych⁶. Również powojenne publikacje podkreślają wyjątkowe uczulenie ludu

² Kucianka, jw.

³ W. Kornatowski. *Wspomnienia Opolan*. T. 1. Warszawa 1960.

⁴ Według relacji E. Machowskiego z Raciborza-Płoni i A. Lekszy z Blachowni.

⁵ „Gość Niedzielny” 1925 nr 34.

⁶ „Ślązacy większą część życia swego spędzają w hutach lub kopalniach pod ziemią. Praca ich szara i mozolna nie dostarcza im żadnych wrażeń artystycznych, których prawem kontrastu szukają po wyjściu na światło dzienne lub po oderwaniu się od hutniczego pieca. Stąd rodzi się u nich ów pęd do wszelkiej pracy artystycznej, jak teatr amatorski, śpiew, muzyka, co daje im wiele zadowolenia i szczerą radość. Zaspokajają to bowiem ich tęsknoty artystyczne, wyzwalając przy tym ów czynnik aktywności, tak właściwy ich nader czynnemu charakterowi” („Kuźnica” 1936 nr 10).

śląskiego na sztukę w latach dwudziestych i trzydziestych naszego stulecia. Te nie spotykane gdzie indziej upodobania ludu wykorzystywał Wydział Kultury Polskiego Komisarjatu Plebiscytowego w Bytomiu, organizując życie muzyczne i teatralne w celach propagandowych na rzecz Polski ⁷.

Zadna chyba dzielnica Polski nie ma prawa do takiej dumy, co Śląsk Opolski w okresie chlubnej przeszłości amatorskiego ruchu teatralnego. Każde przedstawienie było wyznaniem wiary w tę, co nie zginęła. Za tę wierność Polsce wyrażoną m.in. w przedstawieniach teatralnych, wielu działaczy zginęło śmiercią męczeńską w obozach koncentracyjnych ⁸.

Podkreślali tę powszechną działalność imprezową także Niemcy: „Polacy urządzają niemal wszędzie przedstawienia teatralne, wieczory rozrywkowe itp., podczas których agituje się z dużym sukcesem dla mniejszości polskiej” ⁹.

W porównaniu z amatorskim ruchem teatralnym Polski centralnej, podobny ruch na Górnym Śląsku podążał innymi drogami. Wypływało to przede wszystkim z odmiennych stosunków społecznych. W Polsce centralnej i wschodniej organizatorami imprez teatralnych byli inteligenci, a lud pracował pod ich kierunkiem. Na Górnym Śląsku inspiratorami urządzanych widowisk i autorami sztuk byli chłopi, robotnicy i nieliczni inteligenci (księża, nauczyciele, prawnicy), którzy wyszli z ludu i z nim się nadal solidaryzowali ¹⁰. Pisarze robotnicy to: Jan Ligoń, Juliusz Ligoń, Piotr Kołodziej; chłopami byli: Jakub Kania, Jan Kupiec, Franciszek Wilczek, chłopami-robotnikami: Adam Sikora, Jan Wantuła. Wśród pisarzy inteligentów spotykamy nauczycieli (Jan Kubisz, Karol Miarka, Gustaw Morcinek) i księży (Emanuel Grim, Franciszek Harazim, Paweł Wieczorek). Pisarze śląscy byli równocześnie działaczami kulturalnymi i politycznymi i jako tacy odegrali w dziejach Śląska wybitną rolę. Nie zważając na narażanie się niemieckim pracodawcom, odważnie angażowali się do walki o ideały narodowe i religijne.

Repertuar teatralny. Śląscy pisarze stworzyli specjalny repertuar teatralny przeznaczony głównie dla szerokich mas niewykształconej publiczności. Twórczość ta cieszyła się wielkim powodzeniem nie tylko dzięki komunikatywności języka, ile dzięki problematyce narodowej, religijnej i społecznej, interesującej szerokie masy. Poza tym rozwijała się

⁷ *Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim, w latach 1919-1939.* Katowice 1967.

⁸ *Ruch amatorski na Opolszczyźnie.* Opole 1969.

⁹ F. Hawranek. *Wypisy do dziejów Opolszczyzny.* Katowice 1967.

¹⁰ Z. Obrzud. *Z dziejów polskiego teatru amatorskiego na Górnym Śląsku.* „Zaranie Śląskie” 1962 nr 2.

anonimowa twórczość sceniczna, w dużej mierze adaptująca legendy, opowiadania i powieści.

Oprócz sztuk regionalnych chętnie korzystano — w teatrze zawodowym i amatorskim — z ogólnopolskiego i obcego repertuaru scenicznego. Nie było pod tym względem żadnych uprzedzeń dzielnicowych i narodowych. Grano zatem utwory dramaturgów niemieckich (Maurus Carnot *Wenancjusz*), francuskich (Henryk Tricard *Bóg nie umiera*), włoskich (Jan Drovetti *Antoni Padewski*), angielskich (Mikołaj Wiseman *Pierła ukryta*) i rosyjskich (Lew Tołstoj *Gdzie miłość, tam i Bóg*). Znaczną liczbę niemieckich sztuk religijnych należałoby wyjaśnić szeroką znajomością języka niemieckiego wśród miejscowej ludności, która, poszukując repertuaru, wykorzystywała przede wszystkim dostępne utwory¹¹. Zresztą proces był także odwrotny. Niemieckie Kongregacje Mariańskie korzystały również z polskich utworów scenicznych, nadając im niemiecką szatę językową¹². Przekłady z obcych języków — poza niemieckim — były zasadniczo domeną księży.

Charakterystyka zespołów teatralnych. Na Śląsku działały zawodowe i amatorskie zespoły teatralne. Do pierwszej grupy należy Teatr im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach — jedyna stała scena zawodowa na Górnym Śląsku w okresie międzywojennym (1922—1939). Żywot innych teatrów zawodowych, np. Górnośląskiego Teatru Narodowego pod dyrekcją Henryka Cepnika, był krótkotrwały, zamykał bowiem swoją działalność w latach akcji plebiscytowej (1920—1921).

Zespoły amatorskie nie były jednolite. Można w nich wyróżnić zespoły nastawione wyłącznie na uprawianie działalności teatralnej, np. Reduta Śląska z Chorzowa, oraz zespoły istniejące przy organizacjach religijnych, narodowych i społecznych, które patronowały niemal wszystkim polskim przedstawieniom i polskiej pieśni. Zespołów pierwszego typu na wyższym poziomie artystycznym było mniej. Okres ich działalności był krótki z powodu braku oparcia finansowego, na które mogły liczyć sekcje teatralne prosperujące przy instytucjach.

Zespoły amatorskie organizowały przedstawienia głównie z pobudek ideowych: narodowych i religijnych. „Trzeba ku zbudowaniu potomnych jeszcze dodać, że za nasze występy nie dostawaliśmy ani złamanego szeląga — nam wystarczył naprawdę honor reprezentowania kultury polskiej na terenie Rzeszy Niemieckiej”¹³. O bezinteresownym organizowaniu

¹¹ Anna Sojka z Nowego Bytomia tłumaczyła niektóre utwory z języka niemieckiego (Kornatowski, jw.).

¹² W Raciborzu-Ocicach grano w języku niemieckim *Ostatnie Zdrowaś s. Dolorosy* (według relacji Klary Gade).

¹³ Kornatowski, jw.

przedstawień religijnych wspominało wielu rozmówców w czasie wywiadów. Jednak zespoły nie mogły zupełnie się wyrzec spraw materialnych — były bowiem na własnym rozrachunku. Musiały opłacić tekst sprowadzonej spoza Śląska sztuki oraz zezwolenie władz niemieckich, wynoszące na terenie Opolszczyzny od 5 do 50 marek. Należało uiścić pewną kwotę za wypożyczenie kostiumów i rekwizytów, a przede wszystkim opłacić salę, którą z reguły wydzierżawiano. Wyznaczano więc dobrowolną składkę dla chętnych albo ustalano bilety wstępu w cenie od 0,50 do 2 zł, dla dzieci zwykle po 0,20 zł¹⁴. Często przedstawienia teatralne były wręcz formą zdobywania pieniędzy na różnorodne cele, np. kościelne (budowa kościoła, ołtarza, zakup dzwonów, potrzeby biednych dzieci pierwszokomunijnych)¹⁵, kulturalno-oświatowe¹⁶, na pomoc dla sierot i bezrobotnych¹⁷, na fundusz wycieczkowy (np. dla drużyn harcerskich)¹⁸. Cel przedstawienia zamieszczono na afiszach i w codziennej prasie.

Wśród organizatorów inscenizacji religijnych najczęściej spotykamy stowarzyszenia katolickie: Stowarzyszenie Młodzieży Katolickiej (oddziały męskie i żeńskie), Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich, Katolickie Stowarzyszenie Mężów, Związek Niewiast Katolickich, Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej i inne. Bardzo aktywnie działały również kongregacje maryjne: Kongregacja Maryjna Polek, Kongregacja Maryjna Panien, Kongregacja Maryjna Kobiet Pracujących oraz inne organizacje religijne, np. Krucjata Eucharystyczna, Bractwo Chrześcijańskie Matek. Organizatorami inscenizacji religijnych były też zespoły śpiewacze, np. Towarzystwa Śpiewu, pod znamienymi nazwami: „Mickiewicz”, „Halka”, „Straż nad Odrą”, oraz chóry kościelne. Działalność teatralną prowadziły też organizacje „nieartystyczne”, np. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”.

Inscenizacje dziecięce i młodzieżowe przygotowywali przeważnie nauczyciele, często kierownicy szkół, a także zgromadzenia zakonne. Wśród organizatorów najczęściej wymienia się siostry służebniczki, siostry bormeuszki, siostry miłosierdzia, księży salezjanów z Oświęcimia.

Sale teatralne i ich wyposażenie techniczne. Na terenie Górnego Śląska największy gmach teatralny miały od 1907 r. Katowice. Pierwsze polskie przedstawienie zorganizowano w nim w 1920 r. W ramach wymiany kulturalnej polsko-niemieckiej polskie przedstawienia odbywały się także w salach miejskich teatrów czy większych ośrod-

¹⁴ „Goniec Śląski” 1929 nr 96.

¹⁵ Tamże 1931 nr 214.

¹⁶ Tamże 1929 nr 78.

¹⁷ Tamże 1926 nr 113.

¹⁸ Tamże 1932 nr 49.

ków: Chorzowa, Bielska, Cieszyna, Tarnowskich Gór, Rybnika, Pszczyny, Mikołowa, Lublińca oraz w miejscowościach fabrycznych: Lipinach, Świętochłowicach, Knurowie, Bielszowicach, Rudzie, Nowym Bytomiu; na Śląsku Opolskim: w Bytomiu, Gliwicach, Oleśnie, Opolu, Raciborzu, Strzelcach i Zabrze. Sale te przeciętnie mogły pomieścić około 800 widzów. Do szczególnie uprzywilejowanych miast pod tym względem należał Racibórz, który oprócz pięknego Teatru Miejskiego (z r. 1921)¹⁹ dysponował dużym i nowoczesnie urządzonej domem parafialnym przy kościele św. Mikołaja²⁰ oraz Polskim Domem Narodowym, tzw. Strzechą, spalonym w czasie ostatnich działań wojennych²¹.

Większość jednak zespołów w miejscowościach prowincjonalnych miała prymitywne warunki techniczne, uniemożliwiające urządzenie przedstawień na dostatecznym poziomie artystycznym ze względu na szczupłość sceny, brak światła, w wielu wypadkach brak zaplecza, np. garderoby dla artystów. Jednak w wielu miejscowościach polskiego Śląska trudności te z czasem usunięto. Knurów, Bielszowice i Nowy Bytom otrzymały dzięki pomocy dyrekcji tamtejszych zakładów przemysłowych odświeżone sale teatralne, własne reflektory, budki suflerskie i rampy świetlne²². Energetycznie działali entuzjaści teatralni. Władysław Gębik, wieloletni nauczyciel w Miejskim Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczym w Katowicach, a później w Polskim Gimnazjum w Bytomiu, tak pisze:

Dla wykazania licznym niedowiarkom możliwości urządzenia przedstawienia w niewielkiej sali i na bardzo małej scenie, zdecydowałem się na przeprowadzenie praktycznego pokazu dla działaczy polskich w sali Banku Ludowego w Gliwicach. Z podestów, na których stały biurka, zrobiliśmy małą scenę o powierzchni około 4 m². Obyliśmy się bez kurtyny. Wykorzystując małą przedscenę — pokazaliśmy jak można przy nabitej sali, nie większej od niejednej izby gospodarskiej na wsi, urządzić przeszło dwie godziny trwające widowisko i osiągnąć pełne zadowolenie zarówno widzów, jak i aktorów²³.

Większość scenek aż do końca dwudziestolecia zachowała jednak charakter przygodny. Przedstawienia odbywały się w restauracjach, pomieszczeniach szkolnych, domach parafialnych i prywatnych, w klasztorach. Kulisy były często malowane obustronnie i stanowiły zasadnicze tło de-

¹⁹ R. M e m m l e r. *Das Stadttheater in Ratibor*. „Musik und Theater” 1930.

²⁰ Obecnie gmach zajęty przez Spółdzielnię „Sprawność”.

²¹ Edmund Różycki wspomina „Strzechę” następująco: „Strzecha raciborska była — jak na owe czasy — wspaniale urządzona i wyposażona. Bogata, licząca kilka tysięcy pozycji biblioteka, sala ze sceną. „Strzecha” miała swój własny chór śpiewaczy, kapelę ludową oraz nieodzowny zespół teatralny” (J. G r u s z k a. *Dom Narodowy „Strzecha”*. Racibórz 1961).

²² M. S o b a ń s k i. *Teatr Polski na Śląsku*. Katowice 1963.

²³ K o r n a t o w s k i, jw.

koracyjne do kilkudziesięciu przedstawień²⁴. Czasem przedstawienia odbywały się na specjalnie w tym celu skonstruowanym podium, które przenoszono z lokalu do lokalu²⁵.

Kostiumy wykonywano najczęściej we własnym zakresie, stąd liczne błędy w strojach historycznych z braku dostatecznych wiadomości i środków pieniężnych. Zespoły wykazywały wielkie upodobanie do kostiumów historycznych i ludowych. Pierwsze nieraz wypożyczano z Teatru Polskiego w Katowicach lub specjalnie w tym celu zorganizowanej kostiumerni w Bytomiu, drugie wyciągano ze skrzyń domowych.

Trudności grającym nastęrczała charakteryzacja — także obowiązek samowystarczalnego aktora. Polegała na doklejanju peruki, wąsów czy brody najczęściej w tak nieumiejętny sposób, że pozbawiała twarz pożądanej fizjonomii.

Podobnie rzecz się miała z rekwizytami. Aktorzy sprowadzali je ze swoich domów lub też próbowali je sami wykonać. Te trudności obniżały poziom spektakli, ale miały tę zaletę, że przyczyniały się do wzbudzenia zainteresowania sztuką całych środowisk na długo wcześniej przed jej realizacją.

Próby podnoszenia poziomu zespołów teatralnych. Powstanie zawodowej sceny w Katowicach nie tylko nie zahamowało działalności amatorskich zespołów teatralnych, ale przyczyniło się do podniesienia poziomu ich pracy. Zaczęto starannie dobierać repertuar, więcej czasu poświęcać przygotowaniu spektakli i za przykładem wojewódzkiego teatru odwiedzać okoliczne wioski²⁶.

Ważną sprawą dla podniesienia poziomu życia teatralnego na prowincji było zorganizowanie poradni teatralnej w hotelu Lomnitz w Bytomiu w 1920 r., gdzie zespoły mogły zasięgać fachowych wskazówek odnośnie do tekstów scenicznych i gry aktorskiej, wypożyczać kostiumy i rekwizyty. Kierownictwo poradni spoczęło w rękach Apolonii Fojcikówny, córki znanego działacza i opiekuna „Strzechy” w Raciborzu. Zespoły wspierała też Śląska Szatnia Teatralna w Katowicach²⁷.

W trosce o pogłębienie wiedzy teatralnej urządzano kilkudniowe kursy. W jednym z nich, zorganizowanym w lutym 1927 r. w Katowicach z ini-

²⁴ Według relacji H. Kampki z Lubomi i J. Bajera z Syryni.

²⁵ Według relacji E. Przybylskiej z Nowych Tych.

²⁶ Obrzud, jw.

²⁷ Kornatowski, jw.

cjatywy Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polskiego na Śląsku, wzięło udział 500 uczestników. Część teoretyczną — o zadaniach kulturalnych teatru — połączono z praktycznymi ćwiczeniami. Obradom przewodniczył Stanisław Ligoń, kierownik sekcji teatrów ludowych TPTP²⁸. W 1937 r. Wydział Oświecenia Publicznego w Katowicach otworzył we wszystkich powiatach czterodniowe kursy teatralne, w których wzięło udział przeszło 300 osób, w tym 50 ze Śląska Opolskiego. Opracowane instrukcje stały się zaczątkiem nowego typu teatru — świetlicowego²⁹. W początkach 1939 r. Oddział Pracowniczy Towarzystwa Oświatowo-Kulturalnego im. S. Żeromskiego w Wielkich Hajdukach zorganizował trzymiesięczny kurs teatralno-świetlicowy pod kierunkiem absolwentów Szkoły Pracy Społecznej w Cieszynie³⁰.

Tym samym celom służyły konkursy na utwory sceniczne ogłaszane przez Wydział Okręgu Robotniczego Instytutu Oświaty i Kultury w Katowicach. Chodziło o sztuki ku czci św. Barbary na uroczystości górnicze i o regionalnej tematyce robotniczo-chłopskiej. Na apel odpowiedzieli w 90% ludzie prości; udział literatów był w nich znikomy. Z 50 nadesłanych utworów nagrodzono *Córkę marnotrawną* Ludwika Kobieli z Katowic i *Śląskie misterium kolędnicze* autora oznaczonego godłem „Anita”³¹.

W latach 1938—1939 Śląski Związek Teatrów Ludowych w Katowicach wydawał miesięczny biuletyn o charakterze przede wszystkim instruktażowym.

Te różne formy działalności zmierzały w kierunku wykształcenia nowych kadr teatru masowego.

Publiczność teatralna. Śląska publiczność chłopsko-robotniczo-rzemieślnicza, bo taką była w przeważającej mierze, stanowiła wiadownię bardzo chłonną na wszelkie wrażenia artystyczne, entuzjastycznie przyjmującą imprezy kulturalne. Małe sale nie mogły pomieścić wszystkich pragnących oglądać przedstawienia. Dlatego na życzenie publiczności powtarzano je kilka czy kilkanaście razy w tej samej miejscowości³². Przybywali na nie widzowie z odległych wiosek, pokonując daleką drogę pieszo lub na rowerach. Spektakl trwał od godziny siódmej wieczorem do

²⁸ „Goniec Śląski” 1927 nr 42.

²⁹ „Zaranie Śląskie” 1935 z. 3.

³⁰ „Katolik” 1939 nr 55.

³¹ „Kuźnica” 1936 nr 10.

³² Według relacji F. Pietruszczanki grano w Pszowie w jednym roku *Mękę Pańską* 10 razy.

pierwszej w nocy³³. Program z reguły składał się z utworu poważniejszego i farsy, zwanej tu humoreską. Widownia nie tylko chciała wzruszać się do łez, ale i śmiać się do łez. Tylko wtedy odchodziła zadowolona. W czasie przerw orkiestra symfoniczna, dęta lub zespoły mandolinistów grały melodie rozrywkowe. Wielogodzinne spektakle nie nużyły widzów, przeciwnie, po pokonaniu licznych trudności żądni byli jak najdłużej trwających widowisk. Zaopatrywali się zresztą w jedzenie, które spożywali w czasie przerw, a nawet podczas spektaklu. Palili również w tym czasie fajki. Nierzadko prowadzili z aktorami dialog ku rozbawieniu widowni i sceny³⁴.

Szykany niemieckie. Pracę teatrów amatorskich na Śląsku Opolskim bardzo krępowała cenzura niemiecka. Na miesiąc przed przedstawieniem należało odpowiednim instancjom (policji, urzędowi miejskim czy powiatowym) dostarczyć oryginał sztuki i jego niemieckie tłumaczenie. Zezwolenie przychodziło często w ostatnim dniu i trzeba było za nie płacić. Władze domagały się także listy aktorów, na podstawie której szycano grających. Dopiero wskutek interwencji Związku Polaków w Niemczech, w niektórych ośrodkach władze ograniczały się do przeglądania streszczeń utworów³⁵. Za udział w polskich przedstawieniach Niemcy karali nawet dzieci. Alojzy Seget z Lubomi tak o tym pisze: „Za udział w polskich przedstawieniach nauczyciele karali nas. Nazywali nas: die Kinder von den Grosspolen. Musieliśmy pozostawać po lekcjach oraz wykonywać różne dodatkowe zadania, np. trzeba było pracować w ogrodzie szkolnym”³⁶. Kolportowanie biletów wstępu również było niebezpieczne³⁷.

Dużą przeszkodą hamującą pracę zespołów był brak własnych lokali, których Niemcy nie pozwalali budować Polakom. Wynajmowano je najczęściej od właścicieli restauracji, na których zresztą władze wywierały

³³ Ludność przybywająca tłumnie z okolicznych wiosek na przedstawienie uważała ten dzień za swoje święto i chętnie siedziała pięć i więcej godzin. Poza tym istniała jakaś chorobliwa ambicja w niektórych teatrach amatorskich do grania wieloaktowych utworów scenicznych. Władysław Gębik ilustruje te zakorzenione upodobania zespołów następującą rozmową pomiędzy Edmundem Osmańczykiem, przedstawicielem Związku Polaków w Niemczech, zachęcającym do korzystania z centralnej biblioteki teatralnej, a działaczem teatru amatorskiego — Czogałą: „— A ile wy macie w Berlinie tych książek? Na to odpowiedział Osmańczyk, że około 120. — Też macie sie czym chwalić — odpowiedział Czogała. — My sami mamy ich w naszym zespole ponad 80. No, ale jakbyście mieli taką sztukę, co ma czternaście, albo więcej aktów, taką, co jej żaden teatr grać nie chce, to nom ją przyślijcie. My ją zagromy” (Kornatowski, jw.).

³⁴ Sobański, jw.

³⁵ Obrzud, jw.

³⁶ A. Glińska. *Wspomnienia Opolan*. T. 2. Warszawa 1965.

³⁷ Kornatowski, jw.

coraz większą presję. W końcu trudno było znaleźć odważnego, który by wypożyczył salę na polskie przedstawienie. Do tych odważnych należała rodzina Tkoczów w Budziskach³⁸. Czasem wynajmowano salę podstępnie. Na przykład w Strzelcach Opolskich pod niewinnym pozorem, że odbędzie się kupieckie zebranie Banku Ludowego, wynajęto salę p. Ditricha dla artystów katowickich, którzy przybyli tu ze sztuką *S. Ligonja Wesele na Górnym Śląsku*³⁹. Młodzieżowy ruch oporu zaznaczył się i w tej dziedzinie. W Kępie w czasie jednej z prób żeńskiego chóru „Dzwonek”, przygotowującego się do imprezy muzyczno-teatralnej, do sali w domu Marii Mróz w maju 1929 r. wdarli się bojówkarze niemieccy i wszystkie dziewczęta zostały wypędzone na ulicę. Przywołany żandarm nie zareagował wcale na brutalne ekscesy; pogardliwie dał obecnym odczuć, że polskie spotkania i imprezy kulturalne są zbyteczne. Rezultat był nieoczekiwany dla Niemców: na następną zbiórkę dziewczęta przybyły w towarzystwie chłopców. Dzięki czynnemu przeciwdziałaniu Towarzystwo Śpiewu przetrwało tu do 1933 r.⁴⁰

Często w czasie trwania spektakli Niemcy przerywali dopływ prądu i nieraz musiano oglądać przedstawienie przy świeczkach czy lampach karbidowych. Równocześnie policja strzegła, by elektrotechnik teatralny nie naprawił uszkodzenia, co rzekomo było zarezerwowane dla pracowników z miasta⁴¹. Niemcy nie cofali się przed żadnym czynem mogącym położyć kres polskim przedstawieniom teatralnym. W październiku 1929 r. odbył się w Opolu wielki proces o pobicie polskich artystów w tym mieście; powołano około stu świadków. Rozprawa, trwająca sześć dni, skończyła się uwolnieniem trzynastu z dwudziestu oskarżonych i skazaniem siedmiu na różne kary, od ośmiu miesięcy więzienia do drobnej kary pieniężnej⁴².

Pod wpływem brutalnej walki władzy pruskiej z wszelkimi przejawami polskości na Śląsku, trzeba było heroizmu, by nadal utrzymywać życie kulturalne w tradycyjnych formach chórów śpiewaczych i działalności teatralnej. Tutejsi Polacy nie poddawali się. Przyjęli tylko z konieczności inne formy pracy. Najlepsi z nich zostali starostami weselnymi; obrzęd wesela zawiera bowiem wiele elementów teatralnych. Urząd starosty traktowany był jako przedłużenie pracy w teatrze. Oto relacja Tomasza Pikosa z Zawady koło Opola:

Kiedy po powstaniu Niemcy tak nom wleli, że przepadło założone przeze mnie kółko śpiewackie, a ładnie my śpiewali, kiedy nikt już nie chciał grać polskiego

³⁸ Glińska, jw.

³⁹ Kornatowski, jw.

⁴⁰ Tamże.

⁴¹ „Katolik” 1937 nr 63.

⁴² „Zdrój” 1929 nr 11.

teatru, a ładnie my przódzi grali, wtedy mi ujek mówi: Zostań starostą, a bedzies mógł dali mieć swoje rzemiosło. I piyńdziesiąt razy do roku bedzies mógł robić polski teatr ze śpiywaniem! — A ujek srogi Polok, tyz był starostą i jo sie u niego nacył[...]”⁴³.

Jasełka. Swoistość teatru jasełkowego na Śląsku polega przede wszystkim na realizowaniu wyłącznie polskiego repertuaru. Teatr pasyjny, maryjny, hagiograficzny i o innej tematyce w dużym stopniu korzystał z obcych sztuk. Celem spektakli jasełkowych było nie tylko przedstawienie tajemnicy Bożego Narodzenia, ale także włączenie pewnych treści narodowych i społecznych. Stąd największa popularność *Betlejem polskiego* L. Rydla i *Jasełek śląskich* E. Grima. Obaj twórcy wzbogacili misterium religijne bardzo licznymi motywami narodowymi. Tajemnicę narodzenia wiąжали przede wszystkim ze sprawą odrodzenia Ojczyzny. Herod u Rydla, utożsamiany z okrutnym zaborcą, za ciemnienie polskiego narodu wpada w piekielne czeluści. U Grima Herod to renegat, który za zaparcie się wiary i narodu nie zazna litości na wieki:

Ześ gardził ojców zwyczajem i mową,
Ześ przodków wiarę zamienił na nową,
Ześ pluł na wszystko, co święte w narodzie,
Ześ odszczepieństwa rozlewał powodzie,
Ześ szerzył hasło, co lud zwodzi, kłamie,
Przeto wyciskam ci przekleństwa znamię”⁴⁴.

Reprezentanci regionu śląskiego — górnicy, górale beskidzcy — proszą Boże Dziecię o podwójne wyzwolenie: narodowe i społeczne, upatrują je w przyłączeniu ziemi śląskiej do Matki-Polski. Rydel wprowadza na scenę przedstawicieli całej ziemi polskiej: Wielkopolan, Ślązaków, Kujawiaków, Krakowiaków, Łowiczan, Hucułów, Rusinów, Żmudzinów, Litwinów, Kaszubów i Mazurów. Wystawienie jasełek było manifestacją przekonania polskich; tak interpretowano udział w nich w jakiegokolwiek funkcji.

Niewiele możemy się dowiedzieć na temat kształtu scenicznego jasełek. Dokumenty fotograficzne są w przeważającej liczbie zdjęciami pozowanymi na tle dowolnego wnętrza czy budynku. Dostarczają jednak informacji o konwencji poszczególnych postaci, kostiumach. Na przykład jako Jezusek występowało małe dziecko w białej sukience z lamówkami lub też — lalka. Matka Boska nosiła zazwyczaj długą, białą szatę przepasaną kolorowym pasem, na głowie biały welon. Św. Józef występował jako sędziwy staruszek z długą brodą. Jako młodego człowieka przedstawiono go jedynie w inscenizacji z Raciborza-Ocic. Pasterze nosili najróżnorodniejsze kostiumy, od zwykłej płóciennej tuniki, poprzez białe koszule wy-

⁴³ Cz. Kurek. *Opolskie wesela i ich starostowie*. „Kalendarz Opolski” 1966.

⁴⁴ E. Grim. *Jasełka śląskie*. Cieszyn 1932.

łożone na spodnie, kamizelki, kurtki, stroje góralskie, długie kozuchy. Nogi mieli bose lub w lekkich sandałach, zaś głowy odsłonięte lub nakryte dużymi kapeluszami. Heroda wyróżniała korona oraz szkarłatny płaszcz, w rękę — berło. Na pełną charakteryzację tej postaci według wskazówek autorskich Grima nie było stać amatorskich zespołów. Trzej królowie mieli szerokie płaszcze i mniej lub więcej pomysłowo wykonane korony. W jasełkach opolskich alumnów płaszcze królewskie zastąpiono łatwo dostępnym strojem liturgicznym — kapą, na Śląsku zwaną nieszpornikiem, a korony opaskami. Aniołów przedstawiano nie w pancerzach i szyszakach (jak proponował Rydel), lecz w białych szatach z diademem lub gwiazdą na czole oraz skrzydłami. Śmierć, zgodnie z wyobrażeniami sięgającymi średniowiecza, przedstawiano jako kościotrupa z zapadniętymi oczodołami, owiniętego w prześcieradło, z kosą w rękę. Na zachowanych fotografiach brak postaci diabła.

W dziedzinie efektów świetlnych wykorzystywano głównie kontrast ciemności i światła. Stałym elementem był motyw gwiazdy betlejemskiej z promiennym warkoczem. Gwiazdę zawieszoną na nieboskłonie przesuвано, by zatrzymać ją nad stajenką. Wykonywano ją najczęściej z papieru, wypełniając elektrycznymi żarówkami.

W jasełkach dużą rolę pełniły elementy muzyczno-dźwiękowe. Wykorzystywano tu ludową muzykę wokalną i instrumentalną.

Teatr pasyjny. Początki przedstawień pasyjnych na Śląsku sięgają drugiej połowy XIX wieku⁴⁵. Na ich model prawdopodobnie największy wpływ miały „Oberammergauer Passionsspiele” ze względu na swój rozgłos i łatwość kontaktu Polaków spod zaboru pruskiego z miejscowością położoną na terenie Bawarii. Zasadnicza różnica pomiędzy teatrem Oberammergau a przedstawieniami pasyjnymi Śląska sprowadza się do dużej różnorodności śląskich zjawisk teatralnych. W Oberammergau spotykamy jeden zespół, grający na jednej scenie i posługujący się jednym tekstem. Na Śląsku czterdzieści różnych zespołów grało prawie w pięćdziesięciu miejscowościach, według dwudziestu siedmiu różnych tekstów. Scena w Oberammergau, mająca kilkunastowieczne tradycje, dysponowała bogatymi środkami (kostiumy wykonywano z materiałów odpornych na słońce i deszcz, wartość ich wynosiła w 1934 r. 100 000 marek)⁴⁶. Zespoły śląskie były pod tym względem w niewspółmiernie gorszej sytuacji. Wskazówką inscenizacyjne tekstów śląskich podsuwały możliwość kombinowania kostiumów we własnym zakresie przy pomocy materiałów najłatwiej-

⁴⁵ K. Olszewski. *Śląska kronika teatralna*. Kraków 1969.

⁴⁶ J. Gallus. *Opis podróży do Oberammergau na 300-letni jubileusz słynnych przedstawień pasyjnych*. „Katolik” 1935 nr 287.

szych do zdobycia, tj. prześcieradeł i obrusów. Tym niemniej wpływy teatru bawarskiego są widoczne. Przenikały one na Śląsk różnymi drogami. Jedną z nich były reportaże i relacje naocznych świadków, dające szczegółowy opis widowisk tak od strony kompozycyjnej i organizacyjnej, jak i przeżyć odbiorców. W okresie wystawiania pasji ukazywały się stale na Śląsku informacje w prasie polskiej i niemieckiej. Organizowano też co pewien czas wycieczki do Oberammergau. Jedną z nich w 1934 r. liczyła prawie 100 osób⁴⁷. Najbardziej bezpośrednio oddziaływały na śląski teatr pasyjny gościnne występy trupy bawarskiej. W latach 1933 i 1934 trupa taka bawiła w Raciborzu. Organizując przedstawienie, posłużyła się miejscowymi chórzystami i statystami. Podobne wojaże odbywali już wcześniej aktorzy z Oberammergau. W 1900 r. objeżdżali Galicję, wystawiając pasję w konwencji żywych obrazów⁴⁸. Wpływy inscenizacyjne sprowadziły się w zasadzie do następujących elementów: podobieństw sytuacji, kostiumów i rekwizytów. Ogólny kierunek naturalistyczny był również przyjęty. Najsilniejsze podobieństwa da się zauważyć w scenach ostatniej wieczerzy, u Piłata oraz w scenie ukrzyżowania. Ostatnia wieczerza była wzorowana na obrazie Leonarda da Vinci: na środku sceny ustawiono długi stół nakryty białym obrusem, przy nim zasiedli z trzech stron apostołowie. Uwaga spoczywała na centralnie ustawionej postaci Chrystusa. Scenę ukrzyżowania rozgrywano na tle malowanych kulis przedstawiających zwykle rozległy krajobraz. Zdarzały się konwencjonalne malowidła południowych drzew, a nawet wodotrysków. Kulisy boczne były zasłaniane przez żywe rośliny ozdobne, np. oleandry.

Charakterystyczną cechą widowisk Oberammergau było operowanie tłumami. Czasem występowało równocześnie 600 osób. Śląskie poczynania były skromniejsze, ale i tu zbiorowość odegrała poważną rolę. Włączano miejscowe chóry, nawet niekościelne. Efekt idącego tłumu uzyskiwano poprzez kolejne przemarsze tych samych aktorów.

W zakresie kostiumów spotykamy w przedstawieniach pasyjnych 3 grupy: członków sanhedrynu w barwnych strojach, żołnierzy rzymskich w „zbrojach” oraz apostołów i postaci z tłumu. Kostiumy były bardziej lub mniej realistyczne, z zasady raczej skromne, nieraz wręcz nieudolne. Słabo prezentowała się też sztuka charakteryzacji. W dziedzinie rekwizytu nie ujawniono większej pomysłowości, wzorując się ściśle na *Ewangeliach*. Do atrakcji zaliczano występ żywego osła w scenie wjazdu Chrystusa do Jerozolimy⁴⁹.

⁴⁷ Tamże.

⁴⁸ A. Ryszkiewicz. *Zainteresowania teatralne Wojciecha Gersona*. „Pamiętnik teatralny” 1952 z. 2/3.

⁴⁹ „Katolik Polski” 1931 nr 54.

Główny wysiłek organizatorów szedł w kierunku wyakcentowania problematyki religijnej, nie zaś artystycznej. Zbieżności z teatrem Oberammergau niekoniecznie mogły się zrodzić z naśladownictwa, mogły powstać po prostu z wierności przekazom ewangelicznym.

Wprawdzie wszystkie teksty śląskie bazowały na *Ewangeliach*, ale nie oznaczało to trzymania się litery, lecz ducha. Częste były wstawki starotestamentowe czy apokryficzne rozszerzające kanon tekstu. Nasycenie pasji polską atmosferą znalazło wyraz w ilustrowaniu ważniejszych momentów akcji pieśniami z ogólnopolskiego *Śpiewnika kościelnego* ks. Jana Siedleckiego. Np. w momentach ostatniej wieczerzy czy ukrzyżowania zniżał przedział pomiędzy widownią a sceną i wszyscy uczestnicy misterium śpiewali znane powszechnie pieśni *O święta ucztu* czy *Wisi na krzyżu*.

Najczęściej wystawianym rodzimym śląskim tekstem pasyjnym było misterium salezjańskie *Nazarejczyk*, autorstwa Stanisława Hopka, wydane we Lwowie, 1928 r. Tekst ten ulegał wielu przekształceniom. W ten sposób powstała *Męka Pańska* ks. Franciszka Harazima, z muzyką ks. Antoniego Hlondowskiego. Walory muzycznej warstwy misterium podkreślali specjaliści (np. Piotr Rytel, profesor warszawskiego konserwatorium)⁵⁰. Ks. Marian Lewko po dokładnej analizie tekstu, pisze:

Misterium rzeczywiście stało się liturgicznym przeżyciem. Tekst posiada szereg[...] walorów artystycznych[...]; ten wydaje się motywem przewodnim, organizującym cały dramat. Warto dodać, że utwór jest bardzo sceniczny, rozmowy toczą się wartko, poszczególne sceny rozłożone są równomiernie, nie ma męczących widza dłużyżn, stopniowy wzrost napięcia dramatycznego przeplatany jest rozbłyskami dyskretnie podanego humoru (np. scena żołnierska aktu II), role napisane uwydatniają odmienność charakterów poszczególnych osób ukazanych w ich dynamicznym rozwoju. Można tworzyć kilkuplanową grę, co ma miejsce np. przy dialogu głównych postaci na tle ruchliwego tłumu przed pałacem Piłata i in.⁵¹

Misterium posiadało znaczne walory teatralne. Co najważniejsze — było to widowisko całkowicie oryginalne.

T e a t r m a r y j n y. Tematyka maryjna w teatrze na Śląsku należała do najbardziej żywotnych, odbyło się bowiem w omawianym okresie 205 spektakli maryjnych; dla porównania: 158 hagiograficznych, 160 pasyjnych, 261 jasełkowych. Sztuki o Matce Najświętszej wystawiano podczas całego sezonu teatralnego, trwającego w zasadzie od października do maja. Największe nasilenie liczby spektakli zaobserwować można w grudniu w związku z głównym świętem maryjnym — Niepokalanego Poczęcia,

⁵⁰ R. [P. Rytel]. „*Męka Pańska*”. *Misterium pasyjne*. „Warszawski Dziennik Narodowy” 1936 nr 80.

⁵¹ M. Lewko. *Salczjańskie misterium „Męki Pańskiej”*. (Przyczynek do dziejów teatrów ochotniczych w Polsce). „Roczniki Humanistyczne” 22 : 1972 z. 1 s. 136.

w którym to dniu stowarzyszenia religijne urządzały tradycyjnie akademie. Przedstawienia maryjne uświetniały również jubileusze organizacji katolickich: dziesięcio-, dwudziestopięcio-, a nawet trzydziestolecia. Repertuar maryjny realizowano także z okazji poświęcania chorągwi stowarzyszeń oraz przy innych uroczystościach. Przedstawienia maryjne były zasadniczo domeną Kongregacji Mariąńskich. Szerzenie kultu Bogarodzicy było jednym z naczelných zadań tej organizacji. Cel ten urzeczywistniano również poprzez działalność sceniczną: jedna trzecia przedstawień maryjnych (75) była dziełem Kongregacji. Niewiele mniejszą zasługę miały Stowarzyszenia Polskiej Młodzieży Katolickiej. Udział innych zrzeszeń był raczej przypadkowy.

Wspólną cechą dramatów maryjnych są ludzkie zdarzenia — wydawałoby się — bez wyjścia. W tych beznadziejnych momentach bohaterowie sztuk zwracają się o pomoc do Matki Najświętszej, która wkracza w rzeczywistość ziemską i doprowadza konfliktowe zdarzenia do szczęśliwego finału. Dramaty te ilustrują religijną postawę ludu polskiego, który w poczuciu winy nie śmiał błagać Boga o pomoc. Zwracał się więc do Maryi jako matki Boga i zgodnie z tekstem najpopularniejszej pieśni maryjnej wierzył, że „kiedy Ojciec rozgniewany siecze, szczęśliwy, kto się do Matki uciecze”.

Postać Bogarodzicy spełnia w dramacie różnorodne funkcje: uwalnia kraj spod potopu szwedzkiego (*Obrona Częstochowy*), otacza opieką wdowy i sieroty (*Pęty Matki Najświętszej*, *Dwie matki*), ujmuje się za niewinnie oskarżonymi (*Skrzypek Matki Boskiej*, *Brylantowy krzyż*), uzdrowia chorych (*Bernadetta*), ratuje dziecko spod kół pociągu (*Medalik częstochowski*), chroni przed świętokradztwem (*Ostatnie Zdrowaś*), pomaga wybrać drogę życiową (*Na rozstajnej drodze życia*), sprowadza grzeszących na drogę pokuty (*Nagroda wieczna dziecięcia Maryi*).

Pod względem scenicznym rola Matki Bożej przedstawiała się rozmaicie: 1) Maryja zjawiała się na scenie osobiście, zazwyczaj w otoczeniu aniołów (np. *Nagroda wieczna dziecięcia Maryi*, *Na rozstajnej drodze życia* i in.), 2) obraz Jej lub figura ożywały (np. *Brylantowy krzyż*), 3) nie zjawiała się w ogóle na scenie, chociaż była centralnym punktem, do którego ciągle nawiązywały myśli i słowa postaci (np. *Córki Syjonu*), 4) czyniła znaki widzialne — sama niewidzialna — pod wpływem modlitwy i wiary swych czcicieli (np. *Ostatnie Zdrowaś*). W tym rozróżnieniu przeważała tendencja pierwsza i druga.

Spektakle maryjne miały charakter dydaktyczny. Zachęcały do nabożeństwa ku czci Bogarodzicy i do wstępowania w szeregi organizacji pod Jej wezwaniem. Dziecięca wiara i ufność czcicieli miała zapewnić im pomyślność doczesną i szczęście wieczne, jako nagrody za miłość okazywaną Matce Syna Bożego.

Poza tym wyraźny był patriotyczny aspekt teatru maryjnego. Ogromną popularność zdobyła *Obrona Częstochowy Józefa Nałęczza i Przeor Paulinów* Elizy Bośniackiej-Tuszowskiej. Sztuki te oraz *Medalik częstochowski* C. Danielewskiego w niemałym stopniu przyczyniły się do skryształizowania postawy narodowej śląskiej widowni.

Cudowność omawianych utworów wiąże się przede wszystkim z ludowością, ale mają one także związek ze średniowiecznymi tradycjami europejskiego dramatu: niemal wszystkie można zmieścić w konwencji miraklu. Oczywiście nie ma tu przykładów utworów tego gatunku w stanie nieskażonym, wszystkie zawierają naleciałości stylistyki późniejszych epok: romantyzmu i neoromantyzmu. Pewne dążności zmierzały także ku rozwiązaniom moralitetowym.

Pod względem popularności największą liczbę osiągnęły przedstawienia o objawieniach w Lourdes; obserwujemy je w równym nasileniu przez cały okres dwudziestolecia. Na zwiększanie się ich liczby zdawały się wpływać dwa ważne fakty dla kultu Bernadetty Soubirous, a mianowicie beatyfikacja (14 VII 1925) i kanonizacja (8 XII 1933). Warto się zastanowić, co spowodowało tak wielką popularność objawień w grocie massabielskiej. Wydaje się, że przede wszystkim bohaterka przemawiała do widzów dzięki swemu ludowemu pochodzeniu, trafiała do odbiorcy, rekrutującego się głównie z robotników i chłopów. Ale chyba w większej jeszcze mierze zaważył tu żywy kult Matki Bożej z Lourdes. Wyrazem tego są liczne grotty zbudowane przy kościołach i klasztorach (Góra św. Anny, Pszów, Pyskowice, Racibórz) oraz figury Niepokalanej umieszczane często we frontonach domów w specjalnie zbudowanych w tym celu wnękach. Bernadettę przedstawiano we francuskim stroju ludowym bądź też w skrzyżowanej na piersiach chustce, jak wyglądała na fotografii. Wśród kostiumów innych postaci nierzadko widzimy... stroje śląskie i krakowskie, a policjanta francuskiego ubrano w mundur polski z okresu międzywojennego, tzw. granatowej policji. Były to po prostu stroje najbardziej dostępne amatorom, użyte w spektaklach nadawały sztuce rodzimy charakter.

Teatr hagiograficzny. Teatr hagiograficzny był dziełem wyłącznie zespołów amatorskich. Zainteresowano się 37 biografiami świętych, poświęcając im 82 sztuki i 56 spektakli. W repertuarze uderza stosunkowo niewielka liczba postaci polskich. Wśród nich znajdują się tylko: bł. Bronisława, królowa Jadwiga, św. Kazimierz, św. Stanisław Kostka, św. Stanisław Szczepanowski i św. Wojciech. Mimo to pod względem liczby spektakli bezwzględny priorytet osiągnął św. Stanisław Kostka. Poza tradycyjnymi akademiami naliczono 39 przedstawień ku jego czci. Po nim naj-

większą popularnością cieszyli się Genowefa (30), Barbara (19), Wenancjusz (16), Teresa (15), Franciszek (15), Germana (14), Elżbieta (13), Jadwiga Śląska (9), Stanisław Szczepanowski (9), Maria Magdalena (8), Fabiola (8) i Aleksy (7). Inscenizowane dramaty miały pełnić funkcję dydaktyczną. Święci i błogosławieni stanowili wzory do naśladowania. Optymistyczne zakończenie sztuki miało pobudzać do szlachetniejszego życia. Należy jednak podkreślić, że utwory hagiograficzne nie odznaczały się na ogół pogłębiłą charakterystyką postaci; były najczęściej słabo udratyzowanymi życiorysami bohaterów, ujmującymi w formę dialogu podstawowe fakty z ich życia. Światlejsi księża ostrzegali nawet swych parafian przed wystawianiem dramatów na niskim poziomie⁵². Przypuszczalnie z tych powodów Teatr Polski w Katowicach nie podjął ani razu inscenizacji dramatu hagiograficznego — brak było po prostu odpowiednich tekstów. Po r. 1937 można zaobserwować pewne zahamowanie tematyki hagiograficznej w teatrach amatorskich. Był to prawdopodobnie efekt nasilonych głosów krytycznych bardziej teatralnie i religijnie wyrobionej publiczności.

W realizacji scenicznej utworów hagiograficznych przeważała tendencja naturalistyczna zarówno w scenografii, jak i w grze aktorskiej. W zakresie kostiumów zespoły amatorskie posługiwały się wzorami z ikonografii kościelnej. Naturalistyczny sposób gry aktorskiej poruszał przede wszystkim emocjonalnie widzów, często doprowadzając do łez. Czasem tak głęboko wzruszali się aktorzy — „sami płakali z głębokiego przejęcia” (*Św. Franciszek z Asyżu*, Nakło Śląskie). Wspólnym elementem wielu spektakli była apoteoza świętych ukazana na sposób żywego obrazu, zamykającego większość przedstawień hagiograficznych. Wytwarzało to swoistą wspólnotę aktorów i widzów zjednoczonych w hołdzie składanym triumfującemu bohaterowi.

Poza ściśle sprecyzowaną tematyką (jasełkową, pasyjną, maryjną, hagiograficzną) zachowana dokumentacja w postaci fotografii i notatek w czasopiśmie sygnalizuje inną, bardzo różnorodną problematykę religijną w teatrze amatorskim. Na czoło wysuwają się zagadnienia: rola stolicy rzymskiej w Kościele, działalność misyjna, prześladowania katolików w Meksyku, próba zahamowania akcji komunistycznej, a także przypowieści biblijne, tematyka liturgiczna, dekalogowa i ogólnochrześcijańska. Wiele sztuk dotyczyło nowo ogłoszonego w 1925 r. święta Chrystusa Króla, bardzo uroczyste obchodzonego na Śląsku. Tak różnorodny repertuar był realizowany podczas całego sezonu teatralnego. Do szczególnych jego walorów należy problematyka czerpiąca motywy z życia współczesnego zarówno w Polsce, jak i na świecie.

⁵² Według relacji J. Kowalskiego z Rybnika.

Repertuar religijny w katowickim teatrze zawodowym. W okresie dwudziestolecia międzywojennego istniała na Śląsku tylko jedna scena zawodowa z siedzibą w Katowicach. Początkowo nosiła nazwę Teatru Polskiego, a od 1937 r. Teatru im. Stanisława Wyspiańskiego. Działalność teatru do wybuchu II wojny światowej objęła 17 sezonów (1922—1932). Odtworzenie repertuaru religijnego jest bardzo trudne, ponieważ archiwum katowickiego teatru zostało spalone przez Niemców w 1939 r. Informacje odszukane w lokalnej prasie stwarzają obraz niepełny. Podobnie jak w teatrze amatorskim, repertuar religijny reprezentowany jest przez dramaty jasełkowe, pasyjne, maryjne i o różnorodnej tematyce. Brak natomiast utworów hagiograficznych.

Tematyka bożonarodzeniowa w Teatrze Polskim w latach dwudziestych i trzydziestych obejmowała następujące utwory: *Betlejem polskie* L. Rydla, *Gdy się Chrystus rodzi* E. Zegadłowicza i *Boże Narodzenie* S. Zbyszewskiej. Należy podkreślić, że sztuki te były grywane w czasie Bożego Narodzenia. Widowiska musiały się podobać, gdyż w następnych latach podejmowały się ich inscenizacji zespoły amatorskie. Najbardziej fascynowało *Betlejem polskie* Rydla. Z powodu braku zachowanych źródeł trudno dzisiaj mówić o kształcie teatralnym tych inscenizacji. Nie zachował się nawet tekst *Bożego Narodzenia* Zbyszewskiej.

Z misteriiw pasyjnych scena zawodowa realizowała B. Rosłana *Mękę Pańską czyli Golgotę*, T. Desfonlesa *Syna Bożego* i K. H. Rostworowskiego *Judasza z Kariothu*. Bardzo obszerne misterium Rosłana składało się z 14 obrazów przedstawiających nauczanie Jana Chrzciciela, jego uwięzienie i ścięcie, karcenie przez Chrystusa obłądy faryzeusza przy studni Jakubowej, wskrzeszenie Łazarza, triumfalny wjazd do Jerozolimy, wieczerzę Pańską według Leonarda da Vinci, Chrystusa w Ogrójcu, Jego pojmanie i skazanie na śmierć. Ostatnie obrazy ukazywały drogę krzyżową i samo ukrzyżowanie⁵³.

Misterium reżyserował Jan Kochanowicz, scenografię wykonał Stanisław Węgrzyn, a ilustracją muzyczno-wokalną kierował K. Bończa-Tomaszewski. Nieprzeciętną i wstrząsającą w swym tragicznym realizmie postać Judasza stworzył S. Kowalski. W misterium brał udział cały zespół Teatru Polskiego oraz chór mieszany kościoła św. Piotra i Pawła w Katowicach⁵⁴. Premiera dramatu przeszła oczekiwania. Widzowie w przepełnionej sali, wśród bezwzględnej ciszy, śledzili grę artystów. Odtwórcy nie sparodiowali — czego się obawiano — ofiary Chrystusa, ale po mistrzowsku potrafili wczuć się w misterium. Jan Kochanowicz kreował postać Zbawiciela. Dzięki udanej charakteryzacji i grze apelującej do uczuć, z niejednego

⁵³ „Goniec Śląski” 1933 nr 63.

⁵⁴ Tamże nr 58.

oka zdcał wycisnąć lzy⁵⁵. Scen nie oklaskiwano ze względu na powagę tematu.

Wystawienie tego misterium stało się prawdziwym wydarzeniem w życiu kulturalno-religijnym Katowic i Śląska. Ówczesny ordynariusz bp Stanisław Adamski zawiadomił o nim duchowieństwo i wiernych diecezji śląskiej. Szkoły, stowarzyszenia i różne instytucje wykupywały całe przedstawienia. Poza tym Teatr Polski wystawiał *Golgotę* na prowincji. Popularność dramatu *Rosłana* na Śląsku nie była odosobniona. Na północy Polski cieszył się w tym czasie nie mniejszym powodzeniem⁵⁶.

Również ciekawa była inscenizacja *Syna Bożego* T. Desfonlesa. W tym utworze, zgodnie z tradycją teatru jezuickiego, Chrystus nie pojawiał się w ogóle na scenie. W inscenizacji zastosowano staranny, tradycyjny dobór typów postaci (charakteryzacja i kostiumy Żydów), architektoniczną dekorację, oddającą styl budownictwa Bliskiego Wschodu z jego bielą i zielenią palm.

Ogromne zainteresowanie wzbudziła inscenizacja *Judasza z Kariothu* K. H. Rostworowskiego. Jego premierą (15 IX 1925) rozpoczęto sezon teatralny 1925/26. Grano utwór 11 razy. Spektakl miał staranną oprawę plastyczną, wykonaną przez artystę malarza Hieronima Zwolińskiego. W psychologicznej interpretacji głównej roli przez J. Karbowskiego widoczny był wpływ kreacji L. Solskiego w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie⁵⁷.

W sezonie 1936/37 wystawiono *Ligię* francuskiego dramaturga P. Barreta; była to oczywiście nieudolna adaptacja *Quo vadis* Sienkiewicza. Sztukę reżyserował L. Pobóg-Kielanowski, próbując z niej zrobić widowisko misteryjne⁵⁸. Sztukę dość szybko zdjęto z afisza; przyczyniła się do tego krytyka prasowa. Recenzent „Kuznicy” pisał: „Przypuszczamy, że specjalnych trzeba było dokładać starań, by wynaleźć tak bezwartościowe sztuczdyło jak *Ligia*, tym bardziej, że aż we Francji szukano. Brak życia u występujących postaci próbowano zastąpić deklamacją, która także wypadła „bezdusznie”. Na wyrobionych teatralnie widzach przedstawienie robiło wrażenie ponure i przygnębiające”⁵⁹. O grze aktorskiej natomiast recenzent wyrażał się z uznaniem. Wykonawcy starali się rozwijać swoje umiejętności, by coś wykrzesać z tekstu. Ogólna jednak ocena spektaklu

⁵⁵ Z. Ciesielski. *Teatr polski w Wolnym Mieście Gdańsku 1920-1939*. Gdańsk 1969.

⁵⁶ „Goniec Śląski” 1933 nr 63.

⁵⁷ H. Szletyński. *Stowacki na scenach polskich*. Wrocław 1963.

⁵⁸ „Katolik” 1936 nr 247.

⁵⁹ „Kuznica” 1936 nr 11.

była negatywna: *Ligię* uznano za jedną z „najsmutniejszych pomyłek katowickiego teatru”⁶⁰.

Sztuka Barreta miała jednak powodzenie na prowincji. Wystawiano ją w Bielsku, Bielszowicach, Knuruwie, Siemianowicach, Strzelcach, Raciborzu — wszędzie przy aplauzie publiczności⁶¹. Śląska widownia nie różniła się pod tym względem od przeciętnej odbiorcy teatralnego w Polsce. Teatr Ziemi Pomorskiej z Torunia wystawiał *Ligię* w Gdańsku w sezonie 1934/35. Doszło wówczas nawet do interwencji policji rozpraszającej tłumy chętnych, którzy chcieli pomieścić się w sali stoczni⁶².

2 XI 1923 r. wystawiano *Dziady* A. Mickiewicza w reżyserii Józefa Leśniewskiego. Prasa pisała o nim jako o misterium zadusznym, jakim nie może się poszczycić żaden kraj. Podkreślano wiarę we wpływ świata niewidzialnego na sferę myśli i czynów ludzkich, a nadto dydaktyczną rolę poematu: „Umierajmy jak Gustaw dla samolubnej miłości, a żyjmy jak Konrad dla Narodu”⁶³.

Recenzent inscenizacji — jak sam pisze — był rozgoryczony niesceniczością Mickiewiczowskiego dramatu, zarzucił niezrozumienie dzieła przez aktorów, nieumiejętność mówienia wierszem⁶⁴.

Do sztuk granych w kilku sezonach należała *Obrona Częstochowy* E. Bośniackiej-Tuszowskiej. Wystawiano ją z pobudek patriotycznych — „ku pokrzepieniu serc”. Inszenizacji katowickiej recenzenci zarzucali „brak indywidualnej myśli”. Aktorom znów wytykano nieumiejętność mówienia wierszem⁶⁵.

Jedynym utworem regionalnym osnutym na motywie religijnym była *Wiara* G. Morcinka. Tę jego pierwszą próbę dramatyczną wystawiono czterokrotnie w Teatrze Polskim w sezonie 1929/30. Była to właściwie przeróbka sceniczna jego noweli *Wiara*, opartej na tle wypadku w kopalni — zawalenia się stropu i odcięcia pracujących tam górników. Bezskutecznie usiłują oni wyrąbać sobie wyjście jedynym posiadanym kilofem. Lampy wygasły, brak było chleba i wody. Górnicy zaczęli popadać w depresję. Największą odporność psychiczną zachował kulawy Bulandra, uważany za życiowego niedorajdę. Krzepił on górników pieśniami religijnymi. Suplikacje, a potem słowa pieśni *Kto się w opiekę odda Panu swemu*, wyrwały ich z odrętwienia. Kiedy zawiodły siły ludzkie, oddali się w ręce Bożej Opatrzności, która w finale zgotowała im ocalenie. Utwór nie został jednak dobrze przyjęty przez krytykę ze względu na niepopularny typ

⁶⁰ Tamże.

⁶¹ „Katolik” 1937 nr 51.

⁶² Ciesielski, jw.

⁶³ „Goniec Śląski” 1925 nr 249.

⁶⁴ Tamże nr 259.

⁶⁵ Tamże 1929 nr 74.

widowiska (krótka jednoaktówka), jak i z powodu braku akcji dramatycznej⁶⁶.

6 III 1935 r. odbyła się premiera *Jedermann*a H. Hofmannsthal'a w przekładzie J. Iwaszkiewicza, w pięknych dekoracjach i kostiumach. Antrópcentryczne nastawienie do życia bohaterów moralitetu miał odzwierciedlać bogato zastawiony stół, przybrany różami, oraz służba grająca na różnych instrumentach. W dziedzinie kostiumów zaznaczyło się nowatorstwo. Typowo średniowieczne postaci: Śmierć, Szatan i Mamona występowały w odbiegających od utartych wzorów strojach. Szatan — bez rogów, ogona i wideł, tylko w czarnym stroju. Śmierci brak białej szaty i kosy. Nowością było powierzenie tej roli mężczyźnie. Symbol Mamony uosabiał artysta ubrany w kostium z drogiej materii suto marszczonej. Na nakryciu głowy przymocowano mu duże monety.

Ciekawym spektaklem był *Księżę Niezłomny* Calderona-Słowackiego w reżyserii L. Pobóg-Kielanowskiego (prem. 12 XII 1937 r.). Nowoczesną scenografią kubistyczną przygotował J. Jarnutowski. Były to różnorodne bryły geometryczne, liczne podesty wznoszące się amfiteatralnie. *Księżę Niezłomny* należał do najlepszych osiągnięć Teatru im. S. Wyspiańskiego. Rolę główną kreował L. Pobóg-Kielanowski. Recenzent „Katolika” zarzucił mu „nadmiar miękkości” oraz nieumiejętność nadania głosowi rycerskich i bohaterskich akcentów⁶⁷. „Nadmiar miękkości” mógł przypuszczaćalnie wpływać z inspiracji kreacji Juliusza Osterwy.

W 1926 r. teatr katowicki wystawiał *Kuglarza Matki Boskiej* (*Le jongleur de Notre Dame*) francuskiego kompozytora Jules Masseneta. Treść utrzymana jest w konwencji średniowiecznych mirakli. Bohater utworu znalazł się przypadkowo w klasztorze. Jednak nie czuł się szczęśliwy, bo nie umiał tak pracować na chwałę Bożą, jak inni zakonnicy. Postanawia więc uczcić Maryję na swój sposób, wykonując przed Jej ołtarzem swe sztuczki i tańce. Zgorszeni zakonnicy usiłują go ukarać. Wtedy interweniuje Matka Boska. Posąg Jej ożywa, by ukazać zebrany, jak miła jest Bogu ofiara czystego serca. Przy dźwiękach anielskiego „hosanna” kuglarz umiera z zachwytem na ustach u stóp swej Niebieskiej Opiekunki. Sztuka sceniczna apelująca do uczuć religijnych podobała się miejscowym widzom. *Kuglarz Matki Boskiej* zaliczony został do najpiękniejszych spektakli w Teatrze Polskim w Katowicach⁶⁸.

W 1933 r. scena katowicka wystawiła dwie komedie powiązane ze sobą postacią bohatera: *Proboszcz wśród bogatych* i *Proboszcz wśród ubogich*,

⁶⁶ Sobański, jw.

⁶⁷ „Katolik” 1938 nr 59.

⁶⁸ „Goniec Śląski” 1926 nr 271.

według powieści francuskiego pisarza Clément Vautela, w adaptacji A. de Lordè i P. Chaine i przekładzie polskim Gustawa Olechowskiego. Komedia zyskały wielką popularność. Postać głównego bohatera, nakreślona realistycznie, nie pozbawiona słabostek ludzkich, zdecydowanie różniła się od wielu papierowych bohaterów sztuk hagiograficznych. Nowy, pozytywny bohater chrześcijański urzeczywistniał naukę ewangeliczną w konkretnych sytuacjach życiowych.

KALENDARZ SPEKTAKLI JASEŁKOWYCH

- 6 I 1911 — Królewska Huta, Chór Mieszany „Lutnia” — M. Kconpnicka: Jasełka, reż. A. Rózański, muz. P. Maszyński (Fojcik)
- 1913 — Lubomia, Chór Mieszany „Lutnia” — J. Seget: Jasełka, reż. A. Hurski (Fojcik)
- 15 II 1914 — Gliwice, Tow. Gimn. „Sokół” — J. Jasiński: Nowy Rok (Olszewski)
- 6, 10 I 1915 — Cieszyn, Kongr. Mar. Polek — Jasełka (Olszewski)
- 23 I 1916 — Nowy Bytom — K. Miarka: Pastorałki, reż. J. Niesporek, wyk. młodzież (Olszewski)
- 28 I 1917 — Biała, zesp. amatorski — S. Estreicher (pseud. dr Jan Krupski): Szopka krakowska (Olszewski)
- 6, 13 I 1918 — Cieszyn, Kongr. Mar. Polek — E. Grim: Jasełka śląskie (Olszewski)
- 27 I 1918 — Cieszyn, Kongr. Mar. Dziewcząt Polskich Pracujących — Trzy Wigilie (Olszewski)
- 1919 — Niedobczyce, Tow. Śpiewu „Mickiewicz” — Jasełka (Olszewski)
- 5 I 1919 — Dziedzice, Kom. Studencki Koła TSL — M. Waligóra: Epifania (Olszewski)
- 6 I 1919 — Czechowice — M. Waligóra: Epifania, występ zespołu z Dziedzic (Olszewski)
- 15 I 1919 — Zebracza — M. Waligóra: Epifania, występ zespołu z Dziedzic (Olszewski)
- 26 XII 1919 — Chybie, SMK — E. Grim: Jasełka śląskie (Olszewski)
- 26 XII 1919 — Radzionków, Tow. Gimn. „Sokół” — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek (Olszewski)
- 28 XII 1919 — Mnich, SMK — E. Grim: Jasełka śląskie (Olszewski)
- I 1920 — Bielsko — Jasełka, w wyk. dzieci szk. (Olszewski)
- I 1920 — Chrapkowice, Koło Amat. „Wesołość” przy Tow. Czytelni Ludowych — Jasełka (Olszewski)
- 5 I 1920 — Łony, Kongr. Mar. — J. Żyszkiewiczowa: W dzień Bożego Narodzenia (Olszewski)
- 6 I 1920 — Chróścice, Miłośnicy Sceny — J. Chociszewski: Wigilia Bożego Narodzenia (Olszewski)
- 6 I 1920 — Makoszowy, zespół amatorski — L. Rydel: Betlejem polskie (Olszewski)
- 10 I 1920 — Królewska Nowawieś — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek, występ Miłośników Sceny z Chróścic (Olszewski)

- 18 I 1920 — Lubliniec, Koło Amat. „Wesołość” przy Tow. Czytelni Ludowych — L. Rydel: Betlejem polskie (Olszewski)
- 18 XII 1920 — Nakło Śląskie, Kom. Gwiazdkowy — Jasełka, reż. J. Mol (Olszewski)
- 25 XII 1920 — Stary Bieruń — Jasełka, w wyk. dzieci (Olszewski)
- 26 XII 1920 — Buków, Tow. Śpiewu „Straż nad Odrą” — J. Seget: Boże Narodzenie (Olszewski)
- 26 XII 1920 — Janów, Tow. Obywatelskie pod opieką św. Józefa — Jasełka (Olszewski)
- 26 XII 1920 — Katowice, Tow. Śpiewu „Ogniwo” — L. Solecki: Jasełka (Olszewski)
- 27 XII 1920 — Łomnica, zesp. amatorski — L. Rydel: Betlejem polskie (Olszewski)
- 29 XII 1920 — Katowice, Teatr Górnośląski — Jasełka, reż. H. Cepnik, scenogr. A. Swinarski („Gazeta Robotnicza” 1920 nr 288).
- I 1921 — Lubomia, Zesp. Śpiewaczy „Lutnia” — J. Seget: Boże Narodzenie, reż. A. Hurski. Wykonawcy: A. Jędrzejczyk, J. Fiołka, Polakówna, Liszkówna, Myśliwiec (Fojcik)
- I 1921 — Kędzierzyn, zesp. amatorski — Jasełka (Olszewski)
- I 1921 — Brzezie, Chór Mieszany „Jutrzenka” — J. Seget: Jasełka (Fojcik)
- 1 I 1921 — Stary Bieruń — Jasełka, w wyk. dzieci (Olszewski)
- 1 I 1921 — Szombierki, Kółko Oświatowe im. św. Jacka — Jasełka (Olszewski)
- 2 I 1921 — Paniowy Wielkie, Kom. Gwiazdkowy z Nakła Śląskiego — Jasełka (Olszewski)
- 2 I 1921 — Szombierki, PCK — Jasełka (Olszewski)
- 2 I 1921 — Zabrze — Jasełka, w wyk. kobiet (Olszewski)
- 6 I 1921 — Stanica — Jasełka, w wyk. dzieci (Olszewski)
- 6 I 1921 — Racibórz, sala „Strzechy” — Jasełka, w wyk. dzieci (Olszewski)
- 9 I 1921 — Kobyla, Zesp. Polski — Jasełka, reż. Z. Wyczkówna (Olszewski)
- 9 I 1921 — Pawłów — Boże Narodzenie (Olszewski)
- 13 I 1921 — Zabrze, PCK — Jasełka (Olszewski)
- 16 I 1921 — Katowice, Tow. Śpiewu „Ogniwo” — Jasełka (Olszewski)
- 26 XII 1921 — Ganiowice, zesp. amatorski — Król Herod (Olszewski)
- 26, 27 XII 1921 — Frysztat — Jasełka, w wyk. dzieci szk. (Olszewski)
- 27 XII 1921 — Bytom, Tow. św. Zyty — Betlejem (Olszewski)
- 1 I 1922 — Bytom, Rob. Tow. Śpiewu „Halka” — Pod choinką (Olszewski)
- 6 I 1922 — Lipiny, Chór Męski „Śląsk” — L. Rydel: Betlejem polskie (Olszewski)
- 8 I 1922 — Bytom, Kongr. Mar. przy kościele Świętej Trójcy — Przedstawienie króla Heroda (Olszewski)
- 26 XII 1923 — Wielkie Kończyce — Jasełka, reż. Bibro, w wyk. dzieci („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 16)
- 13 I 1924 — Zabłocie, SMK — Jasełka, reż. nauczyciel Grygierczyk („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 24)
- 13 I 1924 — Rudzica, SMK — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 24)
- 13 I 1924 — Pastwiska — Jasełka, w wyk. dzieci („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 6)
- 20 I 1924 — Cieszyn, Kongr. Mar. Pań i Panien — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 5)

- 20 I 1924 — Mikołów, Chór Mieszany „Harmonia” — J. Solecki: Jasełka (Fojcik)
- 2 II 1924 — Rudzica, SMK — E. Grim: Jasełka śląskie, reż. J. Korzeniowski („Gwiazdka Cieszyńska” 1924 nr 24)
- 1925 — Królewska Huta, Kółko Towarzyskie Chóru „Lutnia” — M. Kononicka: Jasełka (Olszewski)
- I 1925 — Jasienica — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1925 nr 6)
- 4 I 1925 — Dolne Międzyrzecze, w prywatnym domu Franciszka Jachnika — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1925 nr 3)
- 20 I 1925 — Mikołów, Chór „Harmonia” — J. Solecki: Jasełka (Fojcik)
- 1926 — Bełk — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1926 nr 10)
- I 1926 — Jasienica — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1926 nr 17)
- I 1926 — Cieszyn, Cieszyńskie Tow. Teatru Polskiego — L. Rydel: Betlejem polskie, reż. Szpyrłaka („Goniec Śląski” 1925 nr 292)
- 3 I 1926 — Dziedzice, Stow. Młodzieży Żeńskiej w sali Domu Narodowego — Jasełka („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 1)
- 6 I 1926 — Jasienica — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1926, nr 17)
- 6 I 1926 — Cieszyn, w auli Krajowego Zakładu Wychowawczego — Jasełka, w wyk. uczniów („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 2)
- 17 I 1926 — Kaczyce, w sali J. Sznapki — Jasełka, reż. Paździorz, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 9)
- 24 I 1926 — Solarnia — Jasełka, reż. Rzemieniecki, kier. szkoły, w wyk. dzieci szk. („Katolik Śląski” 1926 nr 14)
- 27 I 1926 — Grodziec — Jasełka, reż. Bajger, naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1926 nr 34)
- 2 II 1926 — Dąbrówka Wielka, w sali Płonki — Jasełka, wyk. dzieci ze szkoły nr 2 w Brzezinach i szkoły im. K. Miarki („Katolik” 1926 z 7 II. Dodatek)
- 31 XI 1926 — Lubomia — Żłóbek Betlejemski, w wyk. dzieci szk. („Katolik” 1926 z 7 II. Dodatek)
- 19 XII 1926 — Nowy Bytom — Jak biedne sieroty zostały obdarzone na gwiazdkę, w wyk. dzieci ze szkoły im. T. Kościuszki („Goniec Śląski” 1926 nr 307)
- 19 XII 1926 — Nowa Wieś — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 3)
- 26 XII 1926 — Kończyce — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 21)
- 26 XII 1926 — Wielkie Hajduki, Tow. Śpiewu „Słowiczek” w sali Domu Katolickiego — Jasełka, reż. Szczygieł („Goniec Śląski” 1926 nr 311)
- 26 XII 1926 — Brenna, SMK — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 100)
- 26 XII 1926 — Łagiewniki, Tow. Gimn. „Sokół” w sali Brzózki — Wesołą Nowinę bracia słuchajcie („Goniec Śląski” 1926 nr 309)
- 1927 — Żory, Tow. Śpiewu „Feniks” — L. Rydel: Betlejem polskie (Olszewski)
- 1927 — Katowice — L. Rydel: Betlejem polskie, w wyk. uczniów Ksęży Salezjanów z Oświęcimia („Goniec Śląski” 1927 nr 9)
- 2 I 1927 — Gołkowice — W dzień Bożego Narodzenia, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 9)

- 2 I 1927 — Skoczów — G. Morcinek: W noc Bożego Narodzenia, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 6)
- 5 I 1927 — Nowa Wieś, Tow. Śpiewu „Słowiczek” w sali Witolowej — Wieczór Wigilijny („Goniec Śląski” 1927 nr 12)
- 6 I 1927 — Panewniki, w klasztorze Sióstr Służebniczek NMP — L. Rydel: Betlejem polskie („Goniec Śląski” 1927 nr 10)
- 9 I 1927 — Łaziska, w sali Świętka — Wigilia Bożego Narodzenia, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 6)
- 9 I 1927 — Skoczów — G. Morcinek: W noc Bożego Narodzenia, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 6)
- 9 I 1927 — Wodzisław — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 12)
- 14 I 1927 — Katowice — Amat. Kółko Dram. przy Zakładzie Księży Salezjanów w Oświęcimiu — L. Rydel: Betlejem polskie („Goniec Śląski” 1927 nr 9)
- 15 I 1927 — Olza — Złóbek, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 16)
- 16 I 1927 — Bieruń Stary — Jasełka, reż. S. Czyjka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 18)
- 16 I 1927 — Mikołów — Kongr. Mar. w sali Hupki — Jasełka królowej Kingi. („Gość Niedzielny” 1927 nr 9)
- 16 I 1927 — Rybnik, Tow. „Caritas” — Żywa szopka i kłopoty Zosi („Goniec Śląski” 1927 nr 9)
- 30 I 1927 — Kościeliska, Kongr. Mar. Panien — Boże Narodzenie i Pastuszkowie i Trzej Królowie i Morderstwo Niemowląt i Śmierć Heroda, reż. J. Nowak („Zdrój” 1927 nr 3)
- 4 XII 1927 — Chropaczów — Wigilia Bożego Narodzenia, w wyk. dzieci z ochronki („Goniec Śląski” 1927 nr 281)
- 21 XII 1927 — Poręba — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 300)
- 26 XII 1927 — Katowice, SMP przy kościele NMP — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek („Goniec Śląski” 1927 nr 300)
- 26 XII 1927 — Rybnik — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 299)
- 26 XII 1927 — Goleiszów, SMP — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 100)
- 26 XII 1927 — Ligota — Jasełka, reż. T. Korzeniowski, w wyk. dzieci („Gwiazdka Cieszyńska” 1928 nr 13)
- 26 XII 1927 — Brenna, SMP w sali domu katolicko-ludowego — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 100)
- 1928 — Opole — Nasza szopka, w wyk. chłopców z Bładacza („Zdrój” 1928 nr 2)
- 1928 — Dziedzice, SMP — Jasełka („Gwiazdka Cieszyńska” 1929 nr 11)
- 1 I 1928 — Wisła Wielka — Jasełka, wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1928 nr 8)
- 10 I 1928 — Siótkowice — Nasza szopka, w wyk. dzieci szk. („Zdrój” 1928 nr 1)
- 11 I 1928 — Lipowiec — E. Grim: Jasełka śląskie, reż. Raszkówna, naucz., w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1928 nr 7)
- 11 I 1928 — Szarlej, w sali Kubańskiego — Jasełka, reż. Musiał i Batosz, w wyk. młodzieży szk. („Goniec Śląski” 1928 nr 10)
- 11 I 1928 — Mnich — Królowa: Choinka, reż. Królowa („Gwiazdka Cieszyńska” 1928 nr 13)
- 15 I 1928 — Kończyce — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski 1928 nr 18)

- 22 I 1928 — Grudzice, SMP — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek („Zdrój” 1928 nr 2)
- 22 I 1928 — Biskupice, Kongr. Mar. w sali restauracji — Jasełka („Zdrój” 1928 nr 3)
- 26 XII 1928 — Katowice, SMP przy kościele NMP w sali Domu Związkowego — Jasełka („Gość Niedzielny” 1928 nr 52)
- 26 XII 1928 — Golezów, SMP — E. Grim: Jasełka śląskie („Gość Niedzielny” 1929 nr 8)
- 30 XII 1928 — Turze, Kongr. Mar. — Gdy się Chrystus rodzi („Zdrój” 1929 nr 1)
- 30 XII 1928 — Opole — Nieprzyjaźni bracia, obraz wigilijny, w wyk. młodzieży („Zdrój” 1929 nr 1)
- 30 XII 1928 — Opole, w sali Erholung — Wieczór wigilijny, komedyjka, w wyk. dzieci z Wójtowej Wsi („Zdrój” 1929 nr 1)
- 1929 — Bielsko, SMP i Kongr. Mar. — Jasełka, reż. Suchoń, naucz. szk. wydziałowej („Gość Niedzielny” 1929 nr 8)
- 1929 — Jaworze, Zw. Młodzieży — Pasterze u źłóbka (na podstawie Jasełek śląskich Grima), reż. K. Hudeczek („Gość Niedzielny” 1929 nr 3)
- 1929 — Katowice, Kongr. Mar. Ucz. Gimnazjum Państwowego — Po kółdzie („Gość Niedzielny” 1929 nr 4)
- 1929 — Dziedzice — Jasełka, reż. siostry felicjanki, w wyk. dzieci z ochronki („Gość Niedzielny” 1929 nr 14)
- 1929 — Brzezie — Jasełka polskie, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 27)
- 1 I 1929 — Lipowiec — E. Grim: Jasełka śląskie, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1929 nr 5)
- 5 I 1929 — Opole, Kat. Stow. Szkolne w sali „Rolnika” — Jasełka („Zdrój” 1930 nr 2)
- 6 I 1929 — Pszów — Niebo w dolinie, przyg. siostry boromeuszki, w wyk. uczeń. Szkoły Robót Ręcznych („Katolik” 1929 nr 8)
- 6 I 1929 — Załęże, Teatr Amat. im. Słowackiego — Wilia Bożego Narodzenia („Goniec Śląski” 1929 nr 31)
- 14 I 1929 — Królewska Huta — L. Rydel: Betlejem polskie, w wyk. młodzieży („Goniec Śląski” 1929 nr 11)
- 21 XII 1929 — Piasek — Pasterze u źłóbka, w wyk. młodzieży szk. („Goniec Śląski” 1929 nr 299)
- 22 XII 1929 — Kokoszyce — Żłobek i Choinka i Noc Wigilijna, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1929 nr 301)
- 1930 — Łazów — P. Wieczorek: Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 16)
- 5 I 1930 — Opole, Kat. Stow. Szkolne w sali „Rolnika” Jasełka („Zdrój” 1930 nr 2)
- 5, 12 I 1930 — Groszowice, HP — Jasełka („Zdrój” 1930 nr 2)
- 6 I 1930 — Urbanowice — Jasełka polskie, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1931 nr 13)
- 12 I 1930 — Łagiewniki Wielkie — Król Herod, w wyk. młodzieży szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 15)
- 12 I 1930 — Kamień — L. Rydel: Betlejem polskie, reż. Z. Gryń, dekor. i kostiumy Czokówna i Jaworska — naucz., wyk. dorośli i dzieci („Goniec Śląski” 1930 nr 15)

- 19 I 1930 — Kępa, Tow. Śpiewu „Dzwonek” w sali Hofmana — L. Rydel: Betlejem polskie („Zdrój” 1930 nr 2)
- 19 I 1930 — Nowe Czecho — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 23)
- 19 I 1930 — Pałowice — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 19)
- 19 I 1930 — Załęże, HP — Choinka („Goniec Śląski” 1930 nr 19)
- 26 I 1930 — Biertułtowy, Stow. Kat. Mężów pod opieką św. Józefa — Pójdźmy do Betlejem („Gość Niedzienny” 1930 nr 8)
- 2 II 1930 — Wieszów, HP — Trzej Królowie i Żydzie, Mesjasz się rodzi („Zdrój” 1930 nr 3)
- 9 II 1930 — Kobielice — Jasełka, przyg. naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 38)
- XII 1930 — Jaworze — E. Grim: Jasełka śląskie („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 10)
- 19 XII 1930 — Łaziska, w sali gimn. nowej szkoły — Betlejem, reż. Skaba, kier. szk., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” z grudnia 1930)
- 21 XII 1930 — Kokoszyce, w sali Sosny — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 300)
- 21 XII 1930 — Brzeźce — Betlejem, reż. naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 300)
- 26 XII 1930 — Lipowiec, SMP oddz. m. i ż. — Jasełka („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 10)
- 1931 — Rybnik, w sali Zakładu dla Umysłowo Chorych — Jasełka, reż. Hampel, w wyk. dzieci umysłowo i fizycznie upośledzonych („Katolik Polski” 1931 nr 56)
- 1931 — Wysoka, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Olesna i młodzież z Sowcyc — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek („Goniec Śląski” 1931 nr 28)
- 1931 — Załęska Haldka — Jasełka, w wyk. małych dzieci („Gość Niedzielny” 1931 nr 10)
- 1931 — Bielsko — Jasełka, reż. Suchoń, naucz., w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1931 nr 4)
- 1931 — Ligota, SMP — Jasełka polskie („Gość Niedzielny” 1931 nr 7)
- 6 I 1931 — Giszowiec, Koło Amat. im. W. Bogusławskiego — L. Rydel: Betlejem polskie („Gość Niedzielny” 1931 nr 6)
- 6 I 1931 — Katowice, SMP przy kościele NMP — P. Wiczorek: Jasełka („Gość Niedzielny” 1931 nr 6)
- 8 XII 1931 — Mysłowice, Kongr. Mar. — Dzieci Maryi u źłóbka Jezusa („Dzwonek Maryi” 1932)
- 26 XII 1931 — Jaworze, Zw. Niewiast Kat. — Po Kolędzie („Gość Niedzielny” 1932 nr 3)
- 1932 — Bytków, Chór Mieszany „Słowiczek” — L. Rydel: Betlejem polskie (Fojcik)
- 1932 — Bielsko, Tow. Śpiewu „Echo” — M. Świerzyński: Boże Narodzenie (Fojcik)
- 1932 — Olsztyn — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1932 nr 25)
- I 1932 — Kończyce Małe — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1933 nr 18)
- I 1932 — Słupnia, Chór Mieszany „Lutnia” — Jasełka (Fojcik)

- 2 I 1932 — Kończyce Małe — Jasełka, reż. Chmiel, naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1932 nr 12)
- 6 I 1932 — Olza, w sali Lasaka — Jasełka polskie, reż. i scenogr. Rohrbach, kier. szk., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1932 nr 8)
- 10 I 1932 — Marklowice, L. Rydel: Betlejem polskie, przyg. naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1932 nr 15)
- 17 I 1932 — Królewska Huta, Tow. Śpiewu „Cecylia” przy parafii św. Jadwigi w sali Katol. Domu Polskiego — E. Grim: Jasełka śląskie („Goniec Śląski” 1932 nr 17; „Gość Niedzielny” 1932 nr 1)
- 3 II 1932 — Kamień — Pastuszkowa wieczerza („Gość Niedzielny” 1932 nr 3. Dodatek)
- 6 II 1932 — Siernianowice, Chór Mieszany „Kasyno” — L. Solecki: Jasełka (Fojcik)
- 26 XII 1932 — Wisła, SMK w sali „Piasta” — I. Mrozowicka: Bez ten święty opłatek („Goniec Śląski” 1933 nr 10; „Gość Niedzielny” 1933 nr 3)
- 8 I 1933 — Zgoda, SMP — F. Harazim: Tajemnica Wcielenia („Goniec Śląski” 1933 nr 9)
- 8 I 1933 — Cieszyn, Kongr. Mar. Pań i Panów — Jasełka („Gość Niedzielny” 1933 nr 3)
- 8 I 1933 — Kończyce Wielkie, Koło Macierzy Szkolnej — E. Grim: Jasełka śląskie, reż. F. Bagiński, kier. szk., choreogr. M. Sprancłówna („Goniec Śląski” 1933 nr 20)
- 29 I 1933 — Knurów, E. Zagadłowicz: Gdy się Chrystus rodzi, reż. Łoborzewska, naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1933 nr 30)
- 2 II 1933 — Ząbże — S. Gąterski: Jasełka górnośląskie, muz. E. Siwiec, w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1933 nr 8)
- 21 XII 1933 — Żytnia — Gwiazdka Michasia, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1933 nr 297)
- 26 XII 1933 — Katowice — Jasełka i Wigilia u wdowy („Goniec Śląski” 1933 nr 299)
- 31 XII 1933 — Rybnik, Kongr. Mar. Panien — Wigilia sieroty („Katolik Polski” 1934 nr 3)
- I 1934 — Piasek — Jasełka, przyg. naucz., w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1934 nr 8)
- 14 I 1934 — Kopciowice — Jasełka, reż. S. Batajewiczówna, w wyk. dzieci szk. („Katolik Polski” 1934 nr 15)
- 28 I 1934 — Studzienice — Jasełka, reż. Rychły, kier. szk. i Sandkowska, naucz., w wyk. dzieci szk. („Katolik Polski” 1934 nr 30)
- 2 II 1934 — Cieszyn, Kongr. Mar. Panien — E. Grim: Jasełka śląskie („Katolik Polski” 1934 nr 25)
- 5 II 1934 — Rybnik, Krucj. Euch. — Żywa szopka w noc wigilijną („Katolik Polski” 1934 nr 28)
- 21 XII 1934 — Kalety, Tow. Polek — Jasełka, w wyk. dzieci („Katolik Polski” 1934 nr 298)
- 21 XII 1934 — Łaziska — Dzieci u źłóbka Pana Jezusa, reż. H. Skaba, w wyk. dzieci („Katolik Polski” 1934 nr 298)
- 28 XII 1934 — Dąbrówka Wielka — L. Rydel: Betlejem polskie, w wyk. Zw. Rezerwistów i dzieci szk. („Katolik Polski” 1935 nr 6)
- 30 XII 1934 — Łaziska Górne, Arcybractwo Matek Chrześcijańskich — Po koleędzie („Gość Niedzielny” 1935 nr 4)

- 6 I 1935 — Krzyżkowice — Wigilia, w wyk. dzieci szk. („Katolik Polski” 1935 nr 15)
- 1 I 1935 — Krzyżkowice, Kongr. Mar. Pań i Panien — Jasełka („Gość Niedzielny” 1935 nr 6)
- 21 I 1935 — Leszna Górna, Kongr. Mar. — Po kołędzie („Katolik Polski” 1935 nr 19)
- 21 I 1935 — Opatowice, NChZP — Jasełka („Katolik Polski” 1935 nr 28)
- 27 I 1935 — Boguszowice, Kongr. Mar. w sali Kuli — Po kołędzie („Gość Niedzielny” 1935 nr 6)
- 27 I 1935 — Lubomia — Jasełka, reż. A. Hurski, kier. szk., w wyk. dzieci szk. („Katolik Polski” 1935 nr 48)
- 2 II 1935 — Dzieckowice, Tow. Śpiewu „Chopin” — Trzej królowie u Heroda („Katolik Polski” 1935 nr 27)
- 22 XII 1935 — Orzegów — Jasełka, w wyk. dzieci („Gość Niedzielny” 1936 nr 3)
- 26 XII 1935 — Wisła, SMK — Jasełka („Gość Niedzielny” 1936 nr 4)
- 1936 — Dębnie — Gwiazdka, przyg. Siostry Służebniczki NMP, w wyk. dzieci („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 1936 — Hażlach — Jasełka, reż. Jeżowicz naucz., w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 13 I 1936 — Rydułtowy, Kat. Stow. Mężów — Jasełka („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 16 I 1936 — Ruda Śląska, Bractwo Chrześcijańskich Matek — Odpoczynek rodziny w ucieczce do Egiptu („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 21 I 1936 — Radzinków, SMP — Kolęda („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 21 I 1936 — Radzinków — Jasełka, w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 28 I 1936 — Boguszowice, SMK — Jasełka i Sieroty w domu wigilijnym („Gość Niedzielny” 1936 nr 6)
- 28 I 1936 — Chorzów II, Bractwo Matek Chrześcijańskich przy parafii św. Barbary — Ucieczka do Egiptu („Gość Niedzielny” 1936 nr 7)
- XII 1936 — Bytom — Jasełka, w wyk. ucz. Gimnazjum Polskiego („Katolik” 1936 nr 296)
- 20 XII 1936 — Wolęcin — Dzieci u żłóbka, w wyk. dzieci szk. („Młody Polak w Niemczech” 1937 nr 1)
- 20 XII 1936 — Pszczyna, w sali Polskiego Domu Ludowego — Bolesłowicz: Noc Betlejemską, w wyk. dzieci szkoły ćwiczeń przy Sem. Naucz. („Katolik” 1936 nr 293)
- 27 XII 1936 — Dobrodzień — Gdy śliczna Paniątka i Z Gwiazdą, Trzej Królowie i Pasterka („Młody Polak w Niemczech” 1937 nr 1)
- 1932—1938 — Borki Wielkie, Tow. Śpiewu św. Franciszka — J. Wesołowski: Jasełka. Wykonanie: Ligendzowie, Kurpielowie, Wróblowie (Ordęda-Różnicki)
- 10 I 1938 — Chorzów I, Arcybractwo Matek Chrześcijańskich przy parafii św. Jadwigi — Pasterka („Gość Niedzielny” 1938 nr 7)
- 23 I 1938 — Dębnie, Tow. Polek — L. Rydel: Betlejem polskie („Katolik” 1938 nr 20)
- 2 II 1938 — Mysłowice — Jasełka, w wyk. młodzieży Oratorium Salezjańskiego („Katolik” 1939 nr 24)
- 18 XII 1938 — Racibórz, w sali „Strzechy” — Jasełka, w wyk. dzieci („Katolik” 1938 nr 290)

KALENDARZ SPEKTAKLI PASYJNYCH

- 21 III 1920 — Bytom, Zw. Kat. Mężów — Męka Pańska (Olszewski)
- 25 III 1920 — Bytom — Męka i Śmierć Pana Jezusa w żywych obrazach, w wyk. grupy wędrownej (Olszewski)
- 12 III 1922 — Lipiny, Tow. Kat. Robotników — Męka Pańska, reż. A. Sokolicz (Olszewski)
- 1923 — Jedłownik, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” — Męka Pańska („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1923 — Turzyczka, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika — Męka Pańska („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1923 — Radlin — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1923 — Biertułtowy — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1923 — Turze — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1924 — Rogowy — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1924 — Wodzisław — Męka Pańska, w wyk. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1924 — Popielów — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1924 — Chwałęcice — Męka Pańska, w wyk. Tow. Śpiewu „Jutrzenka” z Jedłownika („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 1925 — Dąbie, Chór Kościelny „Cecylia” — Przedstawienie pasyjne (Fojcik)
- 29 III 1925 — Katowice, Zw. Kat. Robotników przy kościele NMP — Męka i Śmierć Pana Jezusa w żywych obrazach („Gość Niedzielny” 1925 nr 11)
- 1926 — Pionia (w Niedzielę Palmową i Wielki Piątek), Tow. Śpiewu — Hoppe: Pasja, dyr. Kubica, naucz. („Gość Niedzielny” 1926 nr 19)
- 21 III 1926 — Lipiny, Tow. Śpiewu „Gwiazda”, w sali Anglowej — Męka Pańska („Katolik” 12 III 1926. Dodatek)
- 1927 — Rydułtowy — Męka Pańska („Gość Niedzielny” 1927 nr 13)
- 3 IV 1927 — Hajduki Wielkie, Tow. Śpiewu „Słowiczek” w sali Kat. Domu Związkowego — Żywot i Męka Pana Jezusa („Goniec Śląski” 1927 nr 77)
- 1928 — Piekary — Męka Pańska („Gość Niedzielny” 1928 nr 37)
- 1 IV 1928 — Katowice, Kongr. Mar. Młodzieńców — Męka i Śmierć Pana Jezusa („Goniec Śląski” 1928 nr 73)
- 1 IV 1928 — Jaworze — Klaudia Prokula, w wyk. młodzieży kat. („Gość Niedzielny” 1928 nr 13)
- 9 V 1928 — Rybnik, HP w sali hotelu „Świerkianiec” — Zmartwychwstanie („Goniec Śląski” 1929 nr 105; „Katolik” 1929 nr 106)
- 1929 — Bieruń Stary, SMP — Męka Pana Jezusa („Gość Niedzielny” 1929 nr 20)

- 17 II 1929 — Załęże, Zesp. Zjednoczonych Przyjaciół Teatru Amatorskiego w sali T. Kosza — Męka Pana Jezusa („Gość Niedzielny” 1929 nr 7)
- 1930 — Józefowice, Tow. Śpiewu „Cecylia” i Tow. Kat. Robotników — Pasja („Gość Niedzielny” 1930 nr 13)
- 6 IV 1930 — Katowice, Tow. Śpiewu „Cecylia” i Tow. Kat. Robotników — Pasja („Gość Niedzielny” 1930 nr 13)
- 1 III 1931 — Jastrzębie Dolne, Tow. Śpiewu św. Barbary z Połomii — Gorzka Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa („Katolik Polski” 1931 nr 54)
- 8 III 1931 — Połomia, Tow. Śpiewu św. Barbary w sali Piechaczka — Gorzka Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa („Katolik Polski” 1931 nr 54; „Goniec Śląski” 1931 nr 54)
- 15 III 1931 — Rybnik, SMP w sali hotelu „Świerklaniec” — S. Hopek: Nazarejczyk („Katolik Polski” 1931 nr 60; „Goniec Śląski” 1931 nr 60)
- 1932 — Chorzów, Zesp. Dram. SMP — S. Gąterski: Pod mianem Judasza, reż. Płonka („Gość Niedzielny” 1932 nr 15)
- 6 III 1932 — Załęże, HP w sali Switały — S. Gąterski: Pod mianem Judasza („Goniec Śląski” 1932 nr 54)
- 13 III 1932 — Rybnik, Stow. Młodzieży Żeńskiej w sali hotelu „Świerklaniec” — Stabat Mater tj. Stała Matka Bolesciwa („Goniec Śląski” 1933 nr 17)
- 13 III 1932 — Łagiewniki, Kółko Amat. SMP — Golgota czyli Męka Pańska („Goniec Śląski” 1932 nr 58)
- 20 III 1932 — Istebna, Zesp. Amatorski SMP w sali Gazura — J. Szyc: Męka Pańska („Goniec Śląski” 1932 nr 58)
- 26 III 1933 — Wodzisław, w sali Szymiczka — Nazarejczyk, w wyk. wychowanków Księży Salezjanów z Pogrzebienia („Gość Niedzielny” 1933 nr 7. Dodatek)
- 26 III 1933 — Cieszyn, Zw. Niewiast Kat. w Domu Narodowym — S. Hopek: Nazarejczyk („Gość Niedzielny” 1933 nr 17)
- 26 III 1933 — Cieszyn, Zw. Niewiast Kat. w Domu Narodowym — Poncja, córka Piłata („Gość Niedzielny” 1933 nr 17)
- 9 IV 1933 — Pszczyzna, HP w sali Domu Ludowego — S. Hopek: Nazarejczyk („Goniec Śląski” 1933 nr 80)
- 9 IV 1933 — Łagiewniki, SMP w sali Kokota — R. Rydz: Golgota czyli Męka Pańska Pana naszego Jezusa Chrystusa („Goniec Śląski” 1933 nr 73)
- 9 IV 1933 — Katowice-Ligota, SMP oddz. m. w sali Jezeli — S. Gąterski: Pod mianem Judasza („Goniec Śląski” 1933 nr 80)
- 11 III 1934 — Jaworze, SMP — Judasz („Gość Niedzielny” 1934 nr 6)
- 18 III 1934 — Katowice, Kom. Pań przy kościele NMP w sali Domu Związkowego — Ukrzyżuj Go („Katolik Polski” 1934 nr 62)
- 22 III 1934 — Kończyce, Tow. Kat. Mężów w sali Starowicza — Ludu mój ludu, cóżem ci uczynił („Katolik Polski” 1934 nr 66)
- 25 III 1934 — Rybnik, w sali hotelu „Świerklaniec” — Nazarejczyk czyli Męka Pańska, w wyk. wychowanków Księży Salezjanów z Pogrzebienia („Katolik Polski” 1934 nr 68)
- 25 III 1934 — Panewniki, w sali Jezeli — G. Trzywdar-Rąkowski: Ukrzyżuj Go („Katolik Polski” 1934 nr 68)
- 1935 — Żory, Kat. Stow. Mężów i Młodzieży — Męka Pańska („Gość Niedzielny” 1935, 12 V)

- 31 III 1935 — Katowice, SMK oddz. ż. w Domu Związkowym — Poncja, córka Piłata („Gość Niedzielny” 1935 nr 13)
- 31 III 1935 — Katowice, SMK oddz. ż. w Domu Związkowym — Ach, ja Matka („Gość Niedzielny” 1935 nr 13)
- 7 IV 1935 — Chorzów III, SMK oddz. m. — Misterium pasyjne („Katolik Polski” 1935 nr 87)
- 7 IV 1935 — Kończyce Małe, SMK oddz. ż. — Poncja, córka Piłata, reż. ks. Trombola („Katolik Polski” 1935 nr 90)
- 14 IV 1935 — Chorzów III, SMK oddz. m. — Misterium Pasyjne („Katolik Polski” 1935 nr 87)
- 14 IV 1935 — Rybnik, Krucj. Euch. — Oratorium Męki Pańskiej, reż. OO. Franciszkanie („Katolik Polski” 1935 nr 80)
- 1936 — Lubliniec — Męka Pańska, w wyk. wychowanków OO. Oblatów („Gość Niedzielny” 1938 nr 7)
- 1936 — Lubomia, Kongr. Mar. Młodzieńców — Męka Pańska („Gość Niedzielny” 1936 nr 22)
- 28 II 1937 — Ruda Śląska, SMK oddz. ż. przy parafii św. Józefa — Tajemnica Krzyża („Katolik” 1937 nr 44)
- 28 II 1937 — Czuchów — Męka Pańska („Katolik” 1937 nr 43)
- 28 II 1937 — Ligota, Ochotnicza Straż Pożarna — S. Gąterski: Pod mianem Judasza, reż. P. Śmietana-Sokolski („Katolik” 1937 nr 47)
- 7, 28 III 1937 — Mysłowice — Męka Pańska, w wyk. wychowanków Zakładu Księżych Salezjanów („Katolik” 1937 nr 47, 53)
- 1938 — Zawodzie, Kongr. Mar. Panien — Poncja, córka Piłata („Gość Niedzielny” 1938 nr 25)
- III 1938 — Palowice, Oddz. Młodzieży Powstańczej — Męka Pańska, reż. Niezpolek, naucz. („Katolik” 1938 nr 63)
- 3, 4 IV 1938 — Ząbże, SMK w sali P. Batora — Męka Pańska („Wiadomości Parafialne” parafii św. Józefa w Katowicach-Ząbżu z 3 IV 1938)
- 1939 — Chorzów, Kongr. Mar. Panien — Siostra dobrego łotra („Dzwonek Maryi” 1939 nr 5)
- 1939 — Zawodzie, Oddz. Młodzieży Powstańczej — Golgota („Gość Niedzielny” 1939 nr 17)
- 26 III 1939 — Bogucice, Oddz. Młodzieży Powstańczej z Zawodzia — R. Rydz: Golgota czyli Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa („Katolik” 1939 nr 70)
- 28 III 1939 — Ząbże, Kat. Stow. Kobiet pod wezwaniem św. Marty w sali Batora — Weronika („Wiadomości Parafialne” parafii św. Józefa, Katowice-Ząbże 1939 nr 13)

KALENDARZ SPEKTAKLI MARYJNYCH

- 23 I 1916 — Knurów, Kongr. Mar. — A. Tłoczyński: Córki Syonu (Olszewski)
- 7, 14 V 1916 — Knurów, Kongr. Mar. — Kudera: Pasterka z Lourdes (Olszewski)
- 23 VII 1916 — Bytom, w sali „Ula” — Bernadetta, zorganizował ks. P. Pośpiech (Olszewski)
- 27 I 1918 — Cieszyn, Kongr. Mar. Polskich Dziewcząt Pracujących — J. Chęci-szewski: List do Matki Boskiej (Olszewski)

- 15 XII 1919 — Turze, Kongr. Mar. — Bernadetta, pasterka z Lourdes („Nowiny Raciborskie” 1919 nr 150)
- 1920 — Niedobczyce, Tow. Śpiewu im. Mickiewicza — A. Tłoczyński: Córki Syonu (Olszewski)
- 1920 — Bóguszyce, Polskie Kółko Amatorskie — Kudera: Pasterka z Lourdes (Olszewski)
- 5, 6 I 1920 — Łąny, Kongr. Mar. — Kudera: Pasterka z Lourdes (Olszewski)
- 6 I 1920 — Chróścina, kółko amat. — Kudera: Pasterka z Lourdes, reż. ks. Rzepka (Olszewski)
- 25 I 1920 — Turawa, Kółko Rolnicze — Kudera: Pasterka z Lourdes (Olszewski)
- 1920 — Bytom, Tow. św. Alojzego — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy (Olszewski)
- 1919-1921 — Nowy Bytom — Maryja i dwa anioły, wyst. dziewczęta polskie w okresie powstań śląskich (Olszewski)
- 1919-1921 — Nowy Bytom — Dziecię Maryi u niebios bram, wyst. dziewczęta polskie w okresie powstań śląskich (Olszewski)
- 1919-1921 — Nowy Bytom — Pielgrzymka do Loretto, wyst. dziewczęta polskie w czasie powstań śląskich (Olszewski)
- 1919-1921 — Nowy Bytom — W domu nazaretańskim, wyst. dziewczęta polskie w okresie powstań śląskich (Olszewski)
- 27 II 1921 — Szychowice, Tow. Młodzieży Górnośląskiej z Budzisk — C. Danielewski: Medalik częstochowski (Olszewski)
- 25 V 1922 — Katowice, Teatr Sosnowiecki H. Czarneckiego w Teatrze Miejskim — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Gazeta Robotnicza” 1922 nr 118)
- 1923 — Zarzecze, SMP oddz. ż. — Bernadetta („Gwiazdka Cieszyńska” 1923 nr 16)
- 25 III 1923 — Trzyniec, Kongr. Mar. — Bernadetta („Gwiazdka Cieszyńska” 1923 nr 22)
- 8 IV 1923 — Cieszyn, Stow. św. Zyty — Bernadetta („Gwiazdka Cieszyńska” 1923 nr 27)
- 2 II 1925 — Bujaków, Kongr. Mar. i SMP — Nagroda wieczna dziecięcia Maryi („Gość Niedzielny” 1925 nr 292)
- 1926 — Orzégów, Kongr. Mar. — Przyjęcie do Kongregacji („Dzwonek Maryi” 1927 nr 10)
- 1926 — Olesno, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi („Zdrój” 1926 nr 6)
- 31 I 1926 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele św. Piotra i Pawła w Domu Związkowym — Dziecię Maryi („Gość Niedzielny” 1926 nr 5)
- 14 III 1926 — Królewska Huta, Kongr. Mar. — Leśna kapliczka („Gość Niedzielny” 1926 nr 12)
- 14 XI 1926 — Górki Wielkie, SMK oddz. ż. — Bernadetta („Gość Niedzielny” 1926 nr 51)
- 7 XII 1926 — Załęska Hałda, SMP oddz. ż. — Pasterka z Lourdes („Gość Niedzielny” 1926 nr 46)
- 6 II 1927 — Dąbrówka Wielka — S. Dolores: Ostatnie Zdrowaś, przyg. Siostry Miłosierdzia, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 29)
- 8 V 1927 — Popielów, SMP oddz. ż. — Bernadetta (Mat. do dz. pol. ruchu młodz. na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1967)

- 12 VI 1927 — Opole, SMP oddz. ż. z Popielowa — Bernadetta, w roli Matki Boskiej — Zofia Pampuchówna, Bernadetty — Maryla Barczykówna („Zdrój” 1927 nr 7)
- 8 VIII 1927 — Cieszyn, SMP oddz. ż. w sali Domu Narodowego — Bernadetta, reż. Szczepan, w roli Bernadetty — Kozokówna („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 98)
- 23 XI 1927 — Chropaczów, Kongr. Mar. — Różaniec Matki, reż. ks. Walenty („Gość Niedzielny” 1927 nr 47)
- 8 XII 1927 — Chropaczów, Kongr. Mar. w sali Czyteln. Kat. — Różaniec Matki, reż. A. Matloch („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 100)
- 8 XII 1927 — Kępa, Tow. Śpiewu „Dzwonek” — Różaniec Matki („Zdrój” z 1 XII 1927)
- 8 XII 1927 — Rybnik, Kongr. Mar. i Straż Honorowa Matki Boskiej — Potęga Najświętszej Panny Maryi („Goniec Śląski” 1927 nr 288)
- 1928 — Rozbark, Kongr. Mar. — Pielgrzymka do Loreto („Zdrój” 1929 nr 12)
- 1928 — Bobrowniki, Kongr. Mar. — Zdrowaś Maryja („Gość Niedzielny” 1928 nr 11)
- 7 I 1928 — Zwonowice, Kongr. Mar. w sali Twardona — Zdrowaś Maryja („Zdrój” 1928 nr 2)
- 22 I 1928 — Gliwice, Kongr. Mar. w sali Izmarka — Dziecię Maryi u niebios bram („Zdrój” 1928 nr 3)
- 22 I 1928 — Biskupice, Kongr. Mar. — Zdrowaś Maryja („Zdrój” 1928 nr 3)
- 1 III 1928 — Bytom — Dziecko Maryi na rozstajnej drodze życia („Dzwonek Maryi” 1929 z. 4)
- 6 V 1928 — Katowice — Dziecię Maryi u niebios bram („Gość Niedzielny” 1927 nr 19)
- 20 V 1928 — Katowice, SMP oddz. ż. — W opiece Maryi („Goniec Śląski” 1928 nr 121)
- 28 V 1928 — Biskupice, Kongr. Mar. — Wieczna nagroda dziecięcia Maryi („Dzwonek Maryi” 1928 z. 9)
- 9 IX 1928 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele NMP — Bernadetta z Lourdes („Gość Niedzielny” 1928 nr 41)
- 11 XI 1928 — Miechowice, Kongr. Mar. — Kaplica leśna („Zdrój” 1929 nr 1)
- 18 XI 1928 — Szombierki, Kongr. Mar. — Dwie matki („Zdrój” 1928 nr 12)
- 8 XII 1928 — Chorzów, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi u niebios bram („Gość Niedzielny” 1928 nr 52)
- 8 XII 1928 — Dziedzice, Kongr. Mar. — Bernadetta, reż. ks. K. Frank („Gość Niedzielny” 1928 nr 35)
- 8 XII 1928 — Królewska Nowawieś, Kongr. Mar. — Obraz Matki Boskiej („Zdrój” 1929 nr 1)
- 8 XII 1928 — Kępno, Kongr. Mar. — Pasterka z Lourdes („Zdrój” 1929 nr 1)
- 1 I 1929 — Królewska Nowawieś, Kongr. Mar. — Bernadetta („Zdrój” 1929 nr 1)
- 13 I 1929 — Tychy, SMP — Obrona Częstochowy („Gość Niedzielny” 1929 nr 10)
- 2 II 1929 — Istebna, Kongr. Mar. Panien — Krzyż Maryi („Gwiazdka Cieszyńska” 1929 nr 10)
- 10 II 1929 — Markowice, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi u bramy niebieskiej („Zdrój” 1929 nr 3)
- 17 II 1929 — Tychy, SMP — Obrona Częstochowy („Gość Niedzielny” 1929 nr 10)

- 10 III 1929 — Katowice, SMP oddz. m. przy kościele NMP w Katowicach — Obrona Częstochowy („Goniec Śląski” 1929 nr 58)
- 8 IX 1929 — Katowice, Kongr. Mar. Uczniów Gimnazjum Państwowego — Obrona Częstochowy („Gość Niedzielny” 1929 nr 36)
- 15 X 1929 — Królewska Huta — Bernadetta, w wyk. wychowanek Szkoły Gospodarczej Sióstr Miłosierdzia w sali „Hrabia Reden” („Gość Niedzielny” 1929 nr 49; „Katołik Polski” 1929 nr 239; „Goniec Śląski” 1929 nr 239)
- 11 XI 1929 — Miechowice, Kongr. Mar. — Kaplica leśna („Zdrój” 1929 nr 1)
- 8 XII 1929 — Królewska Huta, Kongr. Mar. — Bernadetta („Zdrój” 1929 nr 1)
- 8 XII 1929 — Królewska Nowawieś, Kongr. Mar. — Obraz Matki Boskiej („Zdrój” 1929 nr 1)
- 17 II 1930 — Połomia — Bernadetta, przyg. naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1930 nr 43)
- 30 XI 1930 — Cieszyn, Kongr. Mar. Panien — Virgo Potens („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 93)
- 7 XII 1930 — Cieszyn, Trzeci Zakon św. Franciszka — Bernadetta („Goniec Śląski” 1930 nr 279)
- 7 XII 1930 — Cieszyn — J. Chociszewski: List do Matki Boskiej („Goniec Śląski” 1930 nr 279)
- 8 XII 1930 — Łaziska Średnie, Kongr. Mar. — Na rozstajnej drodze życia („Gość Niedzielny” 1930 nr 51)
- 8 XII 1930 — Łaziska Średnie, Kongr. Mar. — Różaniec Matki („Gość Niedzielny” 1930 nr 52)
- 6 IX 1931 — Mysłówice, Kongr. Mar. Panien — Potęga Maryi („Gość Niedzielny” 1931 nr 39)
- 31 V 1931 — Bobrowniki, Kongr. Mar. — Obraz Matki Boskiej („Gość Niedzielny” 1931 nr 24)
- 4 X 1931 — Katowice, SMP — Matka Boska Leśna („Gość Niedzielny” 1931 nr 40)
- 6 XII 1931 — Królewska Huta, Kongr. Mar. przy kościele św. Barbary — Matka Boska w lesie („Gość Niedzielny” 1931 nr 49)
- 1932 — Kamień — Obraz Matki Najświętszej („Gość Niedzielny” 1932 nr 4)
- 1932 — Bielesko, Stow. Sług św. Zyty — Zaginione brylanty czyli różaniec matki („Gość Niedzielny” 1932 nr 47)
- 1932 — Nieboczowy, Kongr. Mar. — Na rozstajnej drodze („Gość Niedzielny” 1932 nr 32)
- 6 I 1932 — Racibórz, Zw. Polskiej Młodzieży Kat. w sali „Strzechy” — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy (Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim)
- 6 I 1932 — Mysłówice, SMK w sali Domu Ludowego — Matka Boska w lesie („Gość Niedzielny” 1932 nr 1)
- 21 II 1932 — Orzegów, Koło Oświatowo-Kulturalne i Tow. Gimn. „Sokół”, w sali Smyrczka — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Gość Niedzielny” 1932 nr 3. (Dodatek); „Goniec Śląski” 1932 nr 41)
- 13 III 1932 — Dąbrówka Wielka, Kółko Amat. — Szczęśliwa zbrodnia („Goniec Śląski” 1932 nr 57)
- 13 III 1932 — Miedzyrzecze, Potęga Najświętszej Maryi Panny, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1932 nr 64)

- 28 III 1932 — Katowice, SMP oddz. ż. — Nasza Łaskawa Pani z Lourdes czyli Bernadetta pasterka („Gość Niedzielny” 1932 nr 13)
- 28 III 1932 — Pszów, Koło Oświatowo-Kulturalne i Tow. Gimn. „Sokół” w sali Domu Związkowego — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Goniec Śląski” 1933 nr 59)
- 3 IV 1932 — Orzegów, Zw. Młodzieży Pol., w sali Smyrczka — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Goniec Śląski” 1932 nr 76)
- 1 V 1932 — Golasowice — Perły Najświętszej Pani (,,Gość Niedzielny” 1932 nr 23)
- 8 V 1932 — Panewniki, SMP oddz. ż. — Obraz Matki Najświętszej („Gość Niedzielny” 1932 nr 26)
- 26 VI 1932 — Załęże, Kongr. Mar. — Obraz Matki Boskiej („Gość Niedzielny” 1932 nr 28)
- 30 X 1932 — Pielgrzymowice, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi u bram niebieskich („Gość Niedzielny” 1932 nr 46)
- 13 XI 1932 — Bobrowniki — Obraz Matki, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1932 nr 23. Dodatek)
- 8 XII 1932 — Kobiór, Kongr. Mar. — Na bezdrożu („Gość Niedzielny” 1932)
- 15 I 1933 — Łagiewniki, SMP z Chorzowa — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Goniec Śląski” 1933 nr 9; „Gość Niedzielny” 1933 nr 3)
- 26 III 1933 — Rybnik, Kongr. Mar. — Cud w Lourdes („Goniec Śląski” 1933 nr 68)
- 7 V 1933 — Łagiewniki, Kongr. Mar. — Ogródek Maryi („Gość Niedzielny” 1933 nr 21)
- 14 V 1933 — Michałkowice, Kongr. Mar. — Ogródek Maryi („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 14 V 1933 — Michałkowice, Kongr. Mar. — Na rozstajnej drodze życia („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 28 V 1933 — Kamień, SMP oddz. ż. — Wstęga królowej („Gość Niedzielny” 1933 nr 13. Dodatek)
- 28 V 1933 — Królewska Huta, SMP oddz. ż. przy parafii św. Jadwigi — Jej ostatnie Zdrowaś („Gość Niedzielny” 1933 nr 13. Dodatek)
- 25 VI 1933 — Załęże, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi („Gość Niedzielny” 1933 nr 29)
- 8 X 1933 — Dziedzice, SMP oddz. ż. w sali Domu Narodowego — Ofiarna miłość („Goniec Śląski” 1933 nr 230)
- 22 X 1933 — Świerklany Dolne — Potęga Maryi („Gość Niedzielny” 1933 nr 46)
- 29 X 1933 — Brzozowice-Kamień, SMP oddz. m. — Obraz Matki („Goniec Śląski” 1933 nr 252)
- 5 XI 1933 — Ornontowice, Kongr. Mar. Panien — Różaniec Matki („Dzwonek Maryi” 1934 nr 3)
- 3 XII 1933 — Rybnik, Stow. Mężów Kat. — Dziecię Maryi („Goniec Śląski” 1933 nr 276)
- 8 XII 1933 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele NMP — Dziecię Maryi u niebios bram („Gość Niedzielny” 1933 nr 53)
- 8 XII 1933 — Piotrowice, Kongr. Mar. — Ofiarna miłość („Gość Niedzielny” 1933 nr 53)
- 8 XII 1933 — Leszna Górna, Kongr. Mar. w sali Smolika — Ofiarna miłość, reż. B. Legierska („Goniec Śląski” 1933 nr 290)

- 8 XII 1933 — Kobiór, Kongr. Mar. — Ofiarna miłość („Gość Niedzielny” 1933 nr 53)
- 31 XII 1933 — Kisielów — Ofiarna miłość, w wyk. dzieci („Katolik Polski” 1934 nr 7)
- 1934 — Olza, HP — Bernadetta, reż. H. Kmakówna („Katolik Polski” 1934 nr 72)
- 1934 — Cieszów — Ofiarna miłość, reż. J. Dzieńiewiczówna, w wyk. młodzieży żeńskiej („Gość Niedzielny” 1934 nr 13)
- 1934 — Lubsza, Kongr. Mar. — Krzyż brylantowy („Gość Niedzielny” 1934 nr 2)
- 1934 — Wierzbie, SMP oddz. ż. — Bernadetta („Gość Niedzielny” 1934 nr 18)
- 19 VIII 1934 — Rybnik, Kongr. Mar. Panien — Ostatnie Zdrowaś Maryja („Katolik Polski” 1934 nr 194; „Gość Niedzielny” 1934 nr 37)
- 6 XII 1934 — Hajduki Wielkie, Koło Stow. Kobiet Zarobkujących — Różaniec Matki („Gość Niedzielny” 1934 nr 48)
- 8 XII 1934 — Wisła Mała, Kongr. Mar. Panien — Ofiarna miłość („Katolik Polski” 1934 nr 287)
- 1935 — Żory, Kongr. Mar. — Brylantowy krzyż („Gość Niedzielny” 1935 nr 19)
- 7 IV 1935 — Świerklany, Kongr. Mar. — Dziecię Maryi u niebios bram („Gość Niedzielny” 1935 nr 17)
- 29 XII 1935 — Woźniki Śląskie, Kongr. Mar. Panien — Dziecię Maryi („Gość Niedzielny” 1936 nr 3)
- 1936 — Chorzów, Kat. Stow. Młodzieży Żeńskiej przy parafii św. Antoniego — Dziecię Maryi („Gość Niedzielny” 1936 nr 3)
- 19 I 1936 — Siemianowice, Kongr. Mar. Panien — Cuda w Lourdes („Gość Niedzielny” 1936 nr 7)
- 1 III 1936 — Katowice, SMK — Perły Najświętszej Pani („Gość Niedzielny” 1936 nr 10)
- 15 III 1936 — Siemianowice, Kongr. Mar. Panien — Cuda w Lourdes („Gość Niedzielny” 1936 nr 93)
- 15 III 1936 — Odra, SK w sali Żytki — Zdrowaś Maryja („Katolik” 1936 nr 62)
- 22 III 1936 — Imielin, Kat. Stow. Kobiet — Objawienie się Najświętszej Panny Maryi w Lourdes („Gość Niedzielny” 1936 nr 15)
- 2 VIII 1936 — Jaworze, Kat. Stow. Młodzieży Żeńskiej — Krzyż brylantowy („Gość Niedzielny” 1936 nr 31)
- 16 VIII 1936 — Janów, Kongr. Mar. Panien — Dziecię Maryi („Gość Niedzielny” 1936 nr 507)
- 15 XI 1936 — Dąbrówka Mała, Tow. Młodych Polek w sali Kuli — Kudera: Pasterka z Lourdes („Katolik” 1936 nr 264)
- 1937 — Marklowice Dolne, SMK — Różaniec matki („Gość Niedzielny” 1937 nr 12)
- 25 II 1937 — Chorzów, Kongr. Mar. przy parafii św. Jadwigi w sali Domu Związkowego — Skrzypek Matki Boskiej („Gość Niedzielny” 1937 nr 9)
- 5 X 1937 — Załęska Hałda, SMK oddz. ż. w sali Mroncza — Pasterka z Lourdes („Wiadomości Parafialne” parafii św. Józefa, Katowice-Załęże 1937 nr 40)
- 8 XII 1937 — Piekary Śląskie, Kongr. Mar. Panien, w sali Grabowskiego — Matka Boska w lesie („Katolik” 1937 nr 276)

- 8 XII 1937 — Piekary Śląskie, Kongr. Mar. Panien w sali Grabowskiego — Hold Królowej Niepokalanej („Katolik” 1937 nr 276)
- 8 XII 1937 — Łagiewniki, Kat. Stow. Kobiet — Magnificat („Gość Niedzielny” 1938 nr 7)
- 27 III 1938 — Chełm Śląski, Kat. Stow. Kobiet — Ave Maria („Gość Niedzielny” 1938 nr 17)
- 3 IV 1938 — Smardzowice, Tow. Gimn. „Sokół” w sali Rudego — Matka Boska w lesie („Katolik” 1938 nr 73)
- 20 IV 1938 — Czarny Las, Kat. Stow. Kobiet — Dzwony Zwiastowania („Gość Niedzielny” 1938 nr 17)
- 8 XII 1938 — Ligota, SMK oddz. ż. — Brylantowy krzyż („Gość Niedzielny” 1938 nr 21)
- 1939 — Bogucie, SMK — Ofiarna miłość („Gość Niedzielny” z 1 XI 1939)
- 2 IV 1939 — Załęże, SMK oddz. m. — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Wiadomości Parafialne” 1939 nr 13)
- 17 IV 1939 — Lubliniec, Stow. Młodzieży Kat. — J. Moers z Poradowa: Obrona Częstochowy („Gość Niedzielny” 1932 nr 16)

KALENDARZ SPEKTAKLI HAGIOGRAFICZNYCH

- 21 V 1916 — Dębnie — Barbara czyli bohaterka chrześcijańska (Olszewski)
- 1 I 1917 — Nowy Bytom — Dzwonek św. Jadwigi, reż. J. Nieszporek (Olszewski)
- 1919 — Niedobczyce, Tow. Śpiewu „Mickiewicz” — Dzwonek św. Jadwigi (Olszewski)
- 30 III 1919 — Dziedzice, SMK — Jax: Genowefa, reż. F. Krzus (Olszewski)
- 18 V 1919 — Tychy, kółko amatorskie — J. Chociszewski: Genowefa (Olszewski)
- 1920 — Szopienice, Stow. Robotników Chrześcijańskich z Dąbrowy Górniczej — Królowa Jadwiga (Olszewski)
- 1920 — Siemianowice, Stow. Robotników Chrześcijańskich z Dąbrowy Górniczej — Królowa Jadwiga (Olszewski)
- 1920 — Płonia — J. Szeja: Żywoć i męczeństwo św. Barbary (Olszewski)
- 2 II 1920 — Głogówek, Tow. Śpiewu „Lutnia” z Opola — J. Chociszewski: Św. Genowefa (Olszewski)
- 8 II 1920 — Radzionków, Tow. Śpiewackie Kat. Młodzieży — J. Chociszewski: Genowefa (Olszewski)
- 18 IV 1920 — Boguszowice, Tow. Kat. Robotników — K. Miarka: Dzwonek św. Jadwigi (Olszewski)
- V 1920 — Mszana, Zespół „Seraf” z Rybnika — Barbara — bohaterka chrześcijańska (Olszewski)
- V 1920 — Chwałowice, Zesp. „Seraf” z Rybnika — Barbara — bohaterka chrześcijańska (Olszewski)
- V 1920 — Popielów, Zesp. „Seraf” z Rybnika — Barbara — bohaterka chrześcijańska (Olszewski)
- 21 X 1920 — Bytom — S. Wyspiański: Królowa Jadwiga, w wyk. młodzieży (Olszewski)
- 8 XII 1920 — Kamień, Kongr. Mar. — Męczennica św. Barbara, reż. J. Łąpok (Olszewski)
- I 1922 — Rybnik, Zesp. „Seraf” — Barbara — bohaterka chrześcijańska (Olszewski)

- 16 III 1924 — Rydułtowy, SMK w sali Kwiatka — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1924 nr 13)
- 18, 25 XII 1924 — Mikołów, Kongr. Mar. — F. Harazim: Lilie i róże („Dzwonek Maryi” 1925 nr 4)
- 1925 — Wielkie Hajduki, Kongr. Mar. — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1925 nr 17)
- 29 III 1925 — Królewska Huta — R. Gajda: Św. Jan Chrzyciel („Gość Niedzielny” 1929 nr 12)
- 18 X 1925 — Rozdzień-Szopienice, Tow. Gimn. „Sokół” — K. Miarka: Dzwonek św. Jadwigi („Katolik” 1925 nr 49)
- 15, 18, 22 XI 1925 — Nowa Wieś, SMP w sali Kruszki — Wenancjusz („Katolik” z 3 XII 1925. Dodatek)
- 15 XI 1925 — Nowy Bytom, SMK — Wenancjusz („Katolik” z 25 XI 1925. Dodatek)
- 15 XI 1925 — Bielszowice — Św. Franciszek („Gość Niedzielny” 1925 nr 48)
- 22 XI 1925 — Królewska Huta, Chór Kościelny św. Cecylii przy kościele św. Jadwigi — Św. Cecylia („Gość Niedzielny” 1925 nr 50)
- 1926 — Pszów, SMK — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1926 nr 17)
- 1926 — Orzegów, Kongr. Mar. — Św. Elżbieta („Dzwonek Maryi” 1927 nr 10)
- 1926 — Rybnik — Męczeństwo św. Aleksego, w wyk. uczniów Zakonu Misjonarzy Słowa Bożego („Goniec Śląski” 1926 nr 311)
- 3 I 1926 — Lubliniec — R. Gajda: Św. Jan Chrzyciel („Katolik” z 3 I 1926. Dodatek)
- 31 I 1926 — Katowice, Tow. św. Wincentego à Paulo w Domu Związkowym przy kościele NMP — I. Ziemia: Król a biskup („Goniec Śląski” 1926 nr 29)
- IV 1926 — Bielszowice, Zw. Młodzieży Żeńskiej — Żywot św. Teresy od Dzieciątka Jezus („Gość Niedzielny” 1926 nr 17)
- 5 IV 1926 — Turze, Kongr. Mar. w sali Krauzego — Żywot św. Teresy od Dzieciątka Jezus („Zdrój” 1926 nr 5)
- 18 IV 1926 — Strzelce Opolskie, Kongr. Mar. w sali Dietricha — Maria Magdalena („Zdrój” 1926 nr 6)
- 15 V 1926 — Katowice, kościelne związki z Wełnowca w sali Domu Związkowego przy kościele NMP — Zebrak z Asyżu („Goniec Śląski” 1926 nr 122)
- 16 V 1926 — Olesno Śląskie, Kongr. Mar. — Św. Agnieszka („Zdrój” 1926 nr 6)
- 6 VI 1926 — Chropaczów, Zesp. Amat. — Biały kwiatek z Lisieux („Gość Niedzielny” 1926 nr 27)
- 10 X 1926 — Janów, Kongr. Mar. Młodzieńców — Św. Franciszek z Asyżu („Gość Niedzielny” 1926 nr 40)
- 14 X 1926 — Katowice, SMK przy kościele św. Piotra i Pawła — Św. Franciszek z Asyżu („Gość Niedzielny” 1926 nr 3. Dodatek)
- 17 X 1926 — Doduła, Trzeci Zakon i Kongr. Mar. Panien w sali Budzisa — Św. Franciszek („Goniec Śląski” 1926 nr 255; „Gość Niedzielny” 1926 nr 46)
- 7 XI 1926 — Mikołów — Hermenegild, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1926 nr 5. Dodatek)
- 7 XI 1926 — Kamień, SMK — Dwaj bracia („Gość Niedzielny” 1926 nr 5. Dodatek)

- 7 XI 1926 — Michałkowice, SMP — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1926 nr 3. Dodatek)
- 7, 11 XI 1926 — Katowice, SMP przy kościele NMP — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1926 nr 5. Dodatek)
- 21 XI 1926 — Lipiny, SMP — Do wyższych ja rzeczy urodzon („Gość Niedzielny” 1926 nr 51)
- 21 XI 1926 — Bielszowice, SMP w sali Wilera — I. Ziemba: Król a biskup („Goniec Śląski” 1926 nr 286)
- 21 XI 1926 — Siemianowice, SMP — Do większych ja rzeczy urodzony („Goniec Śląski” 1926 nr 286)
- XII 1926 — Rybnik — Męczeństwo św. Aleksego, w wyk. uczniów z Zakładu Księży Misjonarzy Słowa Bożego w Domu Parafialnym („Goniec Śląski” 1926 nr 296)
- XII 1926 — Katowice, Stow. Młodzieży Żeńskiej pod opieką bł. Bronisławy przy kościele NMP — Cierpienia i cnoty św. Dzwonicy („Gość Niedzielny” 1926 nr 52)
- XII 1926 — Dąbie, Chór „Cecylia” — Św. Cecylia („Gość Niedzielny” 1926 nr 49)
- 1 XII 1926 — Lubliniec, SMK w sali „Strzelnicy” — Św. Aleksey („Goniec Śląski” 1927 nr 18)
- 5 XII 1926 — Katowice, Stow. Młodzieży Żeńskiej w Domu Związkowym — Życie świętej Tereski od Dzieciątka Jezus („Goniec Śląski” 1926 nr 296)
- 6 XII 1926 — Nowa Wieś — Św. Mikołaj, w wyk. dzieci szkolnych ze szkoły ćwiczeń („Goniec Śląski” 1927 nr 3)
- 12 XII 1926 — Katowice, SMK oddz. z. przy kościele św. Piotra i Pawła — Życie św. Tereski od Dzieciątka Jezus („Gość Niedzielny” 1926 nr 6)
- 19 XII 1926 — Tychy — Jak św. Franciszek nawrócił zbójów („Gość Niedzielny” 1927 nr 1)
- 26 XII 1926 — Makoszowy, Teatr Amat. Tow. „Cecylia” w sali Grzywoczowej — Św. Elżbieta („Goniec Śląski” 1927 nr 2)
- 1927 — Turze, Kongr. Mar. w sali Krauzego — Św. Teresa („Zdrój” 1927 nr 6)
- 16 I 1927 — Lubliniec, SMK w sali „Strzelnicy” — Św. Aleksey („Goniec Śląski” 1927 nr 18)
- 17 I 1927 — Hajduki Wielkie, Kongr. Mar. — Żywot św. Teresy od Dzieciątka Jezus („Dzwonek Maryi” 1928 z. 1)
- 6 II 1927 — Godula-Chebzie, Trzeci Zakon i Tow. Śpiewu — Żebrak z Asyżu („Goniec Śląski” 1927 nr 27)
- 6 II 1927 — Siemianowice, Kongr. Mar. — Maria Magdalena („Gość Niedzielny” 1927 nr 9)
- IV 1927 — Turze, Kongr. Mar. — Święta Terenia („Dzwonek Maryi” 1928 z. 1)
- 18 IV 1927 — Brzozowice, Tow. Gimn. Sokół — Genowefa („Goniec Śląski” 1927 nr 93)
- 15 V 1927 — Bielsko, Kongr. Mar. Panien — Dla Chrystusa („Dzwonek Maryi” 1927 nr 10)
- 15 V 1927 — Knurów, SMP — Wenancjusz („Goniec Śląski” 1927 nr 118)
- 28 VI 1927 — Królewska Huta, Kongr. Mar. — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1928 nr 10)
- 9 X 1927 — Chwałowice, Kółko Miłośników Sceny — Dzwonek św. Jadwigi („Goniec Śląski” 1927 nr 230)

- 13 XI 1927 — Hajduki Wielkie — Dwaj bracia, w wyk. młodzieży („Goniec Śląski” 1927 nr 258)
- 13 XI 1927 — Bujaków — Wenancjusz („Goniec Śląski” 1927 nr 269)
- 13 XI 1927 — Rybnik, SMP — Dwaj bracia („Goniec Śląski” 1927 nr 263)
- 27 XI 1927 — Pstrążna, SMP — Dwaj bracia („Goniec Śląski” 1927 nr 276)
- 4 XII 1927 — Zabrze, Tow. Chrześcijańskich Matek przy parafii św. Anny — Bohaterska męczennica („Zdrój” 1928 nr 1)
- 6 XII 1927 — Chropaczów — Św. Mikołaj, reż. Grzesik, naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1927 nr 286)
- 8 XII 1927 — Mikołów, Kongr. Mar. w Hotelu Polskim — M. Morawski: Ostatni dzień Flawiuszów („Goniec Śląski” 1927 nr 286)
- 8 XII 1927 — Hajduki Wielkie, Kongr. Mar. w sali Domu Związkowego — H. Tricard: Bóg nie umiera („Goniec Śląski” 1927 nr 281)
- 8 XII 1927 — Bytom-Rozbark, Kongr. Mar. przy parafii św. Jacka, w sali Pawelczyka — Św. Tereska od Dzieciątka Jezus („Zdrój” 1928 nr 1)
- 11 XII 1927 — Pszczyna, SMP — Lipa św. Stanisława („Goniec Śląski” 1927 nr 286)
- 26 XII 1927 — Lubomia, Kongr. Mar. Panien — Życie św. Agnieszki („Goniec Śląski” 1927 nr 299)
- 1928 — Niedobczyce, Trzeci Zakon i SMK — Św. Franciszek z Asyżu („Gość Niedzielny” 1928 nr 1)
- 2 II 1928 — Lubomia, Kongr. Mar. — Ziemiński Anioł („Dzwonek Maryi” 1928 z. 3)
- 12 II 1928 — Bieruń Nowy, Zakon Karmelitański z Szopienic — Obrazki z życia św. Teresy („Gość Niedzielny” 1928 nr 11)
- 26 II 1928 — Chropaczów, Dzwon św. Magdaleny („Goniec Śląski” 1928 nr 11)
- 1 III 1928 — Bytom — Św. Germana („Dzwonek Maryi” 1928 z. 4)
- 11 III 1928 — Katowice, SMP — I. Ziemia: Król a biskup, reż. P. Śmietana-Sokolski („Goniec Śląski” 1928 nr 57)
- 22 IV 1928 — Chorzów, SMP — Hermenegild, męczennik za wiarę („Goniec Śląski” 1928 nr 98)
- 4 XI 1928 — Zgoda, Kongr. Mar. Panien i SMP — Dla Chrystusa („Gość Niedzielny” 1928 nr 49)
- 18 XI 1928 — Opole, SMP — Dwaj bracia („Zdrój” 1928 nr 12)
- 2 XII 1928 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele św. Piotra i Pawła — Róża św. Elżbiety („Gość Niedzielny” 1928 nr 49; 1929 nr 12)
- 1 I 1929 — Lyski, SMP oddz. ż. — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1929 nr 20)
- 6 I 1929 — Pszów — Św. Agnieszka, przyg. Siostry Boromeuski, w wyk. uczen. ze Szkoły Robót Ręcznych („Katolik Polski” 1929 nr 8)
- 2 II 1929 — Wodzisław, SMP — H. Tricard: Bóg nie umiera („Goniec Śląski” 1929 nr 39)
- 17 II 1929 — Rybnik, Trzeci Zakon Karmelitański — Św. Teresa od Dzieciątka Jezus („Goniec Śląski” 1929 nr 39; „Katolik” 1929 nr 49)
- 10 III 1929 — Imielin, Trzeci Zakon z Szopienic, w sali Szewczyka — Św. Teresa od Dzieciątka Jezus („Gość Niedzielny” 1929 nr 13)
- 17 III 1929 — Jaworze, Zw. Niewiast Kat. w sali Domu Kat. — Genowefa. Aktorzy: Genowefa — Hudeczkova, Zygfryd — K. Hudeczek, Gol — J. Klajmon, Wilkosz — F. Czubaj („Gość Niedzielny” 1929 nr 17)
- 17 III 1929 — Rybnik, Kongr. Mar. w sali hotelu „Świerkianiec” — Życie św. Elżbiety („Goniec Śląski” 1929 nr 62; „Katolik Polski” 1929 nr 39)

- 17 III 1929 — Jaworze, Zw. Niewiast. Kat. — Życie św. Elżbiety („Gość Niedzielny” 1980 nr 10)
- 2 IV 1929 — Bieruń Stary, SMP — Róże i lilie („Gość Niedzielny” 1929 nr 20)
- 2 IV 1929 — Kozłowa Góra, Kongr. Mar. — Św. Barbara, reż. M. Ożdżyński („Goniec Śląski” 1929 nr 83)
- 7 IV 1929 — Krzyżkowice, Kongr. Mar. — Róże św. Elżbiety („Goniec Śląski” 1929 nr 85)
- 7 IV 1929 — Rybnik, Trzeci Zakon Karmelitański w sali hatelu „Świerklaniec” — Życie św. Teresy od Dzieciątka Jezus („Goniec Śląski” 1929 nr 80)
- 7 IV 1929 — Czarnowąsy, Kongr. Mar. — Maria Magdalena („Zdrój” 1929 nr 5)
- 7 IV 1929 — Hajduki Wielkie, Kongr. Mar. Panien — Św. Małgorzata Allacoque („Goniec Śląski” 1929 nr 81)
- 7 IV 1929 — Ornontowice, SMP — Dwaj bracia („Gość Niedzielny” 1929 nr 20)
- 14 IV 1929 — Siemianowice, Kongr. Mar. — Św. Małgorzata z Kortony („Gość Niedzielny” 1929 nr 17)
- 17 IV 1929 — Rybnik, Kongr. Mar. — Życie św. Elżbiety („Katolik Polski” 1929 nr 62)
- 21 IV 1929 — Raszczyce, Kongr. Mar. — Św. Herman, reż. ks. Kandziora („Gość Niedzielny” 1929 nr 18)
- V 1929 — Pszów, SMP — Dzwonek św. Jadwigi, reż. ks. Kuczera („Goniec Śląski” 1930 nr 139)
- V 1929 — Mysłowice — Pierwsza Komunia św. Teresy, przyg. Siostry Felicjanki, w wyk. dzieci szk. („Gość Niedzielny” 1929 nr 29)
- 12 V 1929 — Chełm Wielki, Kongr. Mar. — Życie św. Teresy od Dzieciątka Jezus („Gość Niedzielny” 1929 nr 22)
- 6 X 1929 — Dębnie, Tow. Wycieczkowe „Szarotka” w sali Kosza — M. Morawski: Ostatni dzień Flawiuszów („Goniec Śląski” 1929 nr 232)
- 3 XI 1929 — Ornontowice, SMP — Dwaj bracia („Goniec Śląski” 1929 nr 260)
- 13 XI 1929 — Ornontowice, SMP — Dwaj bracia („Katolik Polski” 1929 nr 260)
- 17 XI 1929 — Chorzów, SMK w sali Kaczmarskiego — Wenancjusz („Goniec Śląski” 1929 nr 272)
- 17 XI 1929 — Hajduki Wielkie, SMP — Ziemiński Anioł („Katolik Polski” 1929 nr 266)
- 17 XI 1929 — Goczałkowice, SMP — Ziemiński Anioł („Goniec Śląski” 1929 nr 262)
- 17 XI 1929 — Katowice, SMP w sali Domu Związkowego — Dwaj bracia („Gość Niedzielny” 1929 nr 46)
- 17 XI 1929 — Mikołów, SMP — Na drodze („Goniec Śląski” 1929 nr 258)
- 1 XII 1929 — Gołkowice, Tow. św. Barbary, w sali Surmy — Bohaterka chrześcijańska („Goniec Śląski” 1929 nr 277)
- 15 XII 1929 — Łabędy, Kongr. Mar. — Św. Teresa od Dzieciątka Jezus („Zdrój” 1930 nr 1)
- 29 XII 1929 — Miechowice, Tow. Młodzieży Pols. — Ziemiński Anioł („Zdrój” 1930 nr 3)
- 1930 — Niedobczyce, Kongr. Mar. — Św. Elżbieta („Dzwonek Maryi” 1930 nr 6)
- 1930 — Tychy, Polscy Górniczy Zjednoczenia Zawodowego — Śmierć św. Barbary („Goniec Śląski” 1930 nr 281)
- 5 I 1930 — Rybnik, HP, w sali Domu Parafialnego — I. Ziemia: Król a biskup („Goniec Śląski” 1930 nr 3)

- 2 IX 1930 — Woszczyce, SMP — Dwaj bracia („Goniec Śląski” 1930 nr 38)
- 17 III 1930 — Zory, SMP — Życie św. Germany („Goniec Śląski” 1930 nr 69)
- 16 VI 1930 — Ruda, Koło Abstynentów — Ścięcie św. Jana Chrzciciela i śmierć Heroda („Gość Niedzielny” 1930 nr 14; „Goniec Śląski” 1930 nr 137)
- XI 1930 — Bieruń, SMP — Na drodze („Goniec Śląski” 1930 nr 287)
- 9 XI 1930 — Królewska Huta, Arcybractwo Modlitwy i Straży Honorowej Najświętszego Serca Jezusowego, w sali Sierocińca — Żywot św. Genowefy („Gość Niedzielny” 1930 nr 23)
- 13 XI 1930 — Załęże, Zesp. Amat. w sali Światły — Noc błogosławiona („Goniec Śląski” 1930 nr 289)
- 23 XI 1930 — Rozbark, Kongr. Mar. w sali Strzelnicy — J. Chociszewski: Genowefa („Goniec Śląski” 1930 nr 279)
- 30 XI 1930 — Suszec, SMP oddz. m. — Dwaj bracia („Gość Niedzielny”. Dodatek 1930 nr 25)
- 30 XI 1930 — Szarlej, SMP — Genowefa („Goniec Śląski” 1930 nr 277)
- 8 XII 1930 — Katowice, Kongr. Mar. Panien przy kościele NMP — Życie św. Elżbiety („Gość Niedzielny” 1930 nr 48)
- 21 XII 1930 — Siemianowice, Stow. Św. Dzieciństwa Jezus — Tarsycjusz („Goniec Śląski” 1930 nr 300)
- 1931 — Jędrysek, Kongr. Mar. — Ścięcie św. Barbary („Gość Niedzielny” 1931 nr 25)
- 1931 — Bzie, Kongr. Mar. — Genowefa („Gość Niedzielny” 1931 nr 25)
- 1931 — Czerwionka, SMP — Wenancjusz („Gość Niedzielny” 1931 nr 9)
- 1931 — Ruda Śl., Stow. Kat. Mężów przy kościele św. Józefa — Niema pokutnica („Gość Niedzielny” 1931 nr 48)
- 6 I 1931 — Miechowice, Tow. Młodzieży Pol.-Kat., w sali Szindlerowej — J. Chociszewski: Genowefa („Goniec Śląski” 1931 nr 4)
- 18 I 1931 — Rybnik, Zw. Apostolstwa Mężów Kat. w sali hotelu „Świerkianiec” — Ścięcie głowy św. Jana Chrzciciela czyli tryumf św. Jana a śmierć Heroda („Goniec Śląski” 1931 nr 10)
- 2 II 1931 — Jędrysek, Kongr. Mar. — F. Harazim: Lilie i róże („Gość Niedzielny” 1931 nr 9)
- III 1931 — Łaziska Górne, Kongr. Mar. Panien — Bohaterka chrześcijańska („Gość Niedzielny” 1931 nr 13)
- 15 III 1931 — Pogrzebień, Kongr. Mar. — św. Germana („Gość Niedzielny” 1932 nr 25)
- 4 IV 1931 — Markłowice, placówka Hallerczyków, w sali Białeckiego — Życie i śmierć św. Wojciecha („Katolik Polski” 1931 nr 83; „Goniec Śląski” 1931 nr 83)
- 6 IV 1931 — Królewska Huta, Tow. Śpiewu „Cecylia” przy parafii św. Jadwigi — I. Ziemia: Król a biskup („Goniec Śląski” 1931 nr 85)
- 6 IV 1931 — Zory, Kongr. Mar. — F. Harazim: Lilie i róże („Gość Niedzielny” 1931 nr 21)
- 12 IV 1931 — Królewska Huta, Zw. Młodzieży Pracującej „Jedność” — Dzwon św. Magdaleny („Katolik Polski” 1931 nr 84; „Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 14 IV 1931 — Rybnik, Kongr. Mar. w sali hotelu „Świerkianiec” — Padre Antonio („Katolik Polski” 1931 nr 108)
- 14 IV 1931 — Mysłowice, Zesp. Amat. Trzeciego Zakonu — Św. Antoni Padewski („Gość Niedzielny” 1931 nr 27)

- 21 VI 1931 — Ruda Śląska, Kongr. Mar. Panien przy parafii Księży Jezuitów — Padre Antonio („Gość Niedzielny” 1931 nr 27)
- 28 VI 1931 — Tychy, Kongr. Mar. Panien — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1931 nr 29)
- 27 IX 1931 — Ruda Śląska — Św. Germana, w wyk. dzieci z Krucj. Euch. („Gość Niedzielny” 1931 nr 44)
- 4 X 1931 — Królewska Huta, SMP „Gwiazdka” z Hajduk Nowych w sali Domu Polskiego przy kościele św. Jadwigi — Św. Franciszek czyli zebrał z Asyżu („Goniec Śląski” 1931 nr 219)
- 11 X 1931 — Łaziska Górne, Kongr. Mar. — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1931 nr 49)
- XI 1931 — Jarząbkowice, Kółko Amat. — Losy Genowefy („Gość Niedzielny” 1932 nr 1)
- XI 1931 — Golasowice, Kółko Amat. z Jarząbkowic — Losy Genowefy („Gość Niedzielny” 1932 nr 1)
- 13 XI 1931 — Pszczyna, SMP — Genowefa („Goniec Śląski” 1931 nr 270)
- 15 XI 1931 — Knurów — Wążykówna: Nasz patron, w wyk. dzieci Szkoły nr 1 („Goniec Śląski” 1931 nr 274)
- 15 XI 1931 — Kosztowy, SMP — Dwaj Bracia („Goniec Śląski” 1931 nr 269)
- 15 XI 1931 — Mysłowice, SMP — Ziemski anioł („Goniec Śląski” 1931 nr 269)
- 15 XI 1931 — Bielszowice, SMP — Genowefa („Goniec Śląski” 1931 nr 268)
- 22 XI 1931 — Pszczyna, SMP — Genowefa („Goniec Śląski” 1931 nr 270)
- 22 XI 1931 — Katowice, SMP — Ziemski anioł („Gość Niedzielny” 1931 nr 47; „Goniec Śląski” 1931 nr 268)
- 22 XI 1931 — Rybnik, zesp. amat. w sali hotelu „Świerkianiec” — Ciernista droga, reż. o. Ansgary franciszkanin („Goniec Śląski” 1931 nr 275)
- XII 1931 — Mysłowice, Kongr. Mar. — Dziewica Orleańska („Dzwonek Maryi” 1932 nr 1)
- XII 1931 — Królewska Huta, Tow. Śpiewu „Moniuszko” — Dzwonek św. Jadwigi („Goniec Śląski” 1931 nr 287)
- 6 XII 1931 — Strumień, Kongr. Mar. Panien — Dla Chrystusa („Gość Niedzielny” 1932 nr 7)
- 8 XII 1931 — Strumień, Kongr. Mar. Panien — Dla Chrystusa („Gość Niedzielny” 1932 nr 7)
- 8 XII 1931 — Chorzów, Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Jezusowego — Dla Chrystusa („Gość Niedzielny” 1931 nr 11)
- 1932 — Czechowice — Akwilina („Gość Niedzielny” 1932 nr 15)
- 1932 — Lubomia, Tow. Polek im. Królowej Jadwigi — Dla Chrystusa, reż. J. Kretek („Goniec Śląski” 1932 nr 81)
- 7 II 1932 — Królewska Huta, SMP oddz. ż. — Św. Germana („Gość Niedzielny”. 1932 nr 6. Dodatek)
- 21 II 1932 — Bogucie, SMP z Zawodzia — Św. Wojciech („Gość Niedzielny”. 1932 nr 3. Dodatek)
- 6 III 1932 — Imielin, Zw. Strzelecki w sali Olszenki — H. Tricard: Bóg nie umiera („Goniec Śląski” 1932 nr 50)
- 6 III 1932 — Bobrowniki, Kongr. Mar. — Św. Klara, reż. Weisówna („Goniec Śląski” 1932 nr 58)
- 13 III 1932 — Międzyrzecze, ZOKZ — Św. Germana („Goniec Śląski” 1932 nr 64)

- 28 III 1932 — Rybnik, SMP w sali hotelu „Świerkianiec” — Genowefa („Gość Niedzielny” 1932 nr 8. Dodatek)
- 17 IV 1932 — Królewska Huta, SMP — Królewicz umiera („Gość Niedzielny” 1932 nr 8. Dodatek)
- 24 IV 1932 — Katowice, Św. Zyta („Gość Niedzielny” 1932 nr 8. Dodatek)
- 24 IV 1932 — Rybnik, Kongr. Mar. w hotelu „Świerkianiec” — Dla Chrystusa („Goniec Śląski” 1932 nr 92)
- 13 XI 1932 — Lipiny, SMP — Do wyższych rzeczy jestem stworzony („Goniec Śląski” 1932 nr 275)
- 13 XI 1932 — Miasteczko Śląskie, SMP — Do większych rzeczy jestem urodzony („Goniec Śląski” 1932 nr 277)
- 13 XI 1932 — Tychy, SMP — Dwaj bracia („Gość Niedzielny” 1932 nr 50)
- 13 XI 1932 — Górki Wielkie — Do wyższych jam rzeczy stworzony, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1932 nr 23. Dodatek)
- 8 XII 1932 — Kończyce Wielkie — W noc św. Mikołaja, reż. M. Klimkowa, naucz., w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1933 nr 20)
- 8 XII 1932 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele św. Piotra i Pawła, w sali Domu Związkowego — Fabiola („Gość Niedzielny” 1932 nr 49)
- 6 I 1933 — Sucha Góra, SMP, w sali Czempulika — Wenancjusz („Goniec Śląski” 1933 nr 11)
- 6 I 1933 — Katowice, SMP, w sali Domu Związkowego — I. Ziemia: Król a biskup („Gość Niedzielny” 1933 nr 2)
- 21 I 1933 — Szarlej — Cud nad grobem św. Agnieszki („Gość Niedzielny” 1933 nr 5)
- 2 II 1933 — Godula, Kongr. Mar. — Św. Julia („Gość Niedzielny” 1933 nr 8)
- 2 II 1933 — Królewska Huta, Kat. Stow. św. Zyty — Św. Germana, czyli cnoty i cierpienia św. Dziewicy („Gość Niedzielny” 1933 nr 5. Dodatek)
- 19 II 1933 — Katowice, Kongr. Mar. Panien — Bohaterka chrześcijańska („Gość Niedzielny” 1933 nr 5. Dodatek)
- 5 III 1933 — Markłowice Górne, Tow. Czytelni Ludowych, w sali Szewczyka — Św. Franciszek z Asyżu („Goniec Śląski” 1933 nr 50; „Gość Niedzielny” 1933 nr 5. Dodatek)
- 2 IV 1933 — Kamień, Tow. Młodych Polek i Drużyna Przysposobienia Wojskowego Kobiet — Maria Magdalena („Goniec Śląski” 1933 nr 6)
- 17 IV 1933 — Jastrzębie Zdrój, zesp. amat. w sali Posłusznego — Genowefa („Goniec Śląski” 1933 nr 97)
- 17 IV 1933 — Orzesze — H. Tricard: Bóg nie umiera, reż. Flatik („Goniec Śląski” 1933 nr 91)
- 23 IV 1933 — Połomia, Zw. Strzelecki — Bohaterka chrześcijańska („Goniec Śląski” 1933 nr 90)
- 7 V 1933 — Pielgrzymowice, Kongr. Mar. — Maria Magdalena („Gość Niedzielny” 1933 nr 23)
- 28 V 1933 — Katowice-Ligota, SMP oddz. ż. — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1933 nr 13. Dodatek)
- 18 IX 1933 — Mysłowice, Kongr. Mar. — Św. Klara („Gość Niedzielny” 1933 nr 5. Dodatek)
- X 1933 — Tarnowskie Góry, Krucj. Euch. — Św. Tarsycjusz („Gość Niedzielny” 1933 nr 46)
- 19 XI 1933 — Brenna, SMP oddz. m. — Dwaj bracia („Gość Niedzielny” 1933 nr 53)

- 19 XI 1933 — Katowice, SMP oddz. m. przy kościele św. Piotra i Pawła, w sali Domu Związkowego — Ziemski anioł („Goniec Śląski” 1933 nr 262)
- 8 XII 1933 — Ustroń, Kongr. Mar. Panien — Bohaterka chrześcijańska („Katolik Polski” 1933 nr 296)
- 8 XII 1933 — Lubliniec, Kongr. Mar. Panien — Św. Herman („Dzwonek Maryi” 1934 nr 3)
- 10 XII 1933 — Radlin Górny — Św. Mikołaj, w wyk. dzieci szk. („Goniec Śląski” 1933 nr 293)
- 1934 — Boguszówce, Kongr. Mar. — Św. Elżbieta („Dzwonek Maryi” 1934 nr 3)
- 18 I 1934 — Królewska Huta, Stow. Apostolstwa św. Teresy — Żywot św. Genowefy („Gość Niedzielny” 1934 nr 3)
- 2 II 1934 — Godula, Kongr. Mar. Panien — Dla Chrystusa („Gość Niedzielny” 1934 nr 10)
- 11 III 1934 — Katowice, SMP oddz. m., w sali Domu Związkowego — Św. Franciszek z Asyżu („Katolik Polski” 1934 nr 56)
- 15 III 1934 — Orontowice, Kongr. Mar. Panien — Św. Elżbieta („Gość Niedzielny” 1934 nr 13)
- 18 III 1934 — Międzyrzecze, Tow. Młodych Polek — Rozalia („Katolik Polski” 1934 nr 69)
- 1 IV 1934 — Osiny, Zesp. Amat. Zw. Powstańców Śląskich z Czyżowic, w sali Adamczykowej — Życie Genowefy („Katolik Polski” 1934 nr 72)
- 21 V 1934 — Kobiór, SMP — Św. Franciszek z Asyżu („Gość Niedzielny” 1924 nr 26)
- 10 VI 1934 — Kopciowice — Św. Piotr i Legun („Katolik Polski” 1934 nr 137)
- 24 IX 1934 — Rybnik, SMK oddz. ż. — Królowa Jadwiga („Gość Niedzielny” 1934 nr 41)
- XI 1934 — Cieszyn, SMK oddz. m. — Kasztelaniec („Gość Niedzielny” 1934 nr 2)
- 2 XII 1934 — Chorzów, Kongr. Mar. przy kościele św. Jadwigi — Św. Elżbieta („Gość Niedzielny” 1934 nr 48)
- 4 XII 1934 — Nowa Wieś, Koło ZOKZ, w sali Białdygi — Bohaterka chrześcijańska („Katolik Polski” 1934 nr 285)
- 4 XII 1934 — Jasienica, SMK — Genowefa („Katolik Polski” 1934 nr 270)
- 8 XII 1934 — Lubliniec, Kongr. Mar. — Św. Herman („Gość Niedzielny” 1934 nr 5)
- 8 XII 1934 — Kobiór, Kongr. Mar. — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1934 nr 51)
- 9 XII 1934 — Rybnik, SMK oddz. m., w sali hotelu „Świerkianiec” — Hermenegild („Katolik Polski” 1934 nr 282)
- 26 XII 1934 — Niedobczyce, Kongr. Mar. Młodzieńców — Nawrócenie św. Pawła („Gość Niedzielny” 1935 nr 9)
- 30 XII 1934 — Chorzów, „Reduta Śląska” — H. Tricard: Bóg nie umiera, reż. H. Cudnowski. Aktorzy: O. Franciszek — A. Kopyciok, przywódca masonów — G. Krauze, morderca — E. Zdabik, kier. lit. Staśko, naucz. („Katolik” 1934 nr 297)
- 1935 — Chorzów, Kongr. Mar. — Św. Elżbieta („Gość Niedzielny” 1936 nr 10)
- 2 II 1935 — Czyżowice, Zesp. Amat. Zw. Powstańców Śląskich w sali Swobody — Życie Genowefy („Katolik Polski” 1935 nr 27)

- 24 III 1935 — Chorzów, Kongr. Mar. przy kościele św. Józefa — Św. Julia („Gość Niedzielny” 1935 nr 14)
- 5, 12 V 1935 — Pogrzebień — Ukryta perła, przyg. księcia Salezjanie, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1935 nr 22; „Katolik Polski” 1935 nr 107)
- 1936 — Nakło Śląskie, zesp. amat. — Św. Franciszek, żebrak z Asyżu („Gość Niedzielny” 1936 nr 16)
- 1936 — Chorzów, SMK oddz. ż. — Genowefa („Gość Niedzielny” 1936 nr 15)
- 5 I 1936 — Katowice, SMK, w sali Domu Związkowego — I. Ziemba: Król a biskup („Katolik Polski” 1935 nr 295)
- 5 I 1936 — Goczałkowice, Tow. Gimn. „Sokół”, w sali Strączka — Dzwonek św. Jadwigi („Katolik” 1936 nr 7)
- 12 I 1936 — Opole, Zw. Pol. Młodzieży Kat. — Św. Barbara, bohaterka chrześcijańska (Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1967)
- 13 II 1936 — Groszowice, w sali Datki — Z. Kossak-Szczucka: Na drodze, w wyk. młodzieży (Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1967)
- 22 III 1936 — Katowice, SMK oddz. m. przy kościele św. Piotra i Pawła — I. Ziemba: Król a biskup („Katolik” 1936 nr 63)
- 8 XI 1936 — Zabrze, Kongr. Mar. — Genowefa („Młody Polak w Niemczech” 1936 nr 12)
- 15 XI 1936 — Strzelce Opolskie, Tow. Śpiewu „Gwiazda” — Droga ciernista („Młody Polak w Niemczech” 1936 nr 12)
- 19 XI 1936 — Kuźnia Raciborska, SMK — K. Miarka: Dzwonek św. Jadwigi (Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1967)
- 28 XI 1937 — Lyski, SMK oddz. m. — Lipa św. Stanisława („Gość Niedzielny” 1937 nr 49)
- 5 XII 1937 — Szeroka, w sali Pieczki — Noc św. Mikołaja, w wyk. młodzieży („Katolik” 1937 nr 71)
- 8 XII 1937 — Gorzyce — Bohaterka chrześcijańska, w wyk. górników („Gość Niedzielny” 1938 nr 1)
- 1938 — Boronów, Kongr. Mar. Panien — Św. Germana („Gość Niedzielny” 1938 nr 20)
- 13 XI 1938 — Józefowiec, SMK oddz. m., w sali Domu Katolickiego — Apostoł Pański („Katolik” 1938 nr 259)
- 1939 — Czerwionka, SMK oddz. m. — Do większych ja rzeczy urodzony („Gość Niedzielny” 1939 nr 5)
- 1939 — Wartłowiec — M. Morawski: Ostatni dzień Flawiuszów („Gość Niedzielny” 1939 nr 10)
- 1939 — Jaworze, Kat. Stow. Kobiet — Św. Elżbieta („Gość Niedzielny” 1939 nr 26)
- 1939 — Ochojec, Kat. Stow. Mężczyzn — I. Ziemba: Król a biskup („Gość Niedzielny” 1939 nr 26)
- 8 I 1939 — Smardowice, Tow. Czytelni Ludowych, w sali Rudego — Genowefa („Katolik” 1939 nr 13)

KALENDARIUM SPEKTAKLI O RÓŻNORODNEJ TEMATYCE
RELIGIJNEJ

- 26 V 1918 — Zory, zesp. teatralny Tow. Śpiewu „Feniks” — K. Miarka: Błogosławieństwo matki (Olszewski)
- 23 VI 1918 — Cieszyn — Smotrycki: Jasiek sierota, w wyk. młodzieży kat. (Olszewski)
- 11 V 1919 — Niedobczyce, Tow. Śpiewu „Mickiewicz” — K. Baumanówna: Józef Egipski i jego bracia (Olszewski)
- 2 VIII 1919 — Chybie, Śląski Teatr Żołnierski z Dziedzic — Jadwiga z Łobzowa (Olszewski)
- 3 VIII 1919 — Dziedzice, Śląski Teatr Żołnierski z Dziedzic — Jadwiga z Łobzowa (Olszewski)
- 17 VIII 1919 — Simoradz — Smotrycki: Jasiek sierota, reż. T. Rybica (Olszewski)
- 18, 19 X 1919 — Skoczów — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem, w wyk. amat. (Olszewski)
- XII 1919 — Połomia, zesp. teatralny Tow. Śpiewu „Feniks” z Żor — K. Miarka: Błogosławieństwo matki, reż. A. Wyrobek (Olszewski)
- 28 XII 1919 — Groszowice, Tow. św. Jacka z Kościelisk — Modlitwa wysłuchana (Olszewski)
- I I 1920 — Radzionków, Kasyno Pol.-Kat. — K. Baumanówna: Józef Egipski (Olszewski)
- II 1920 — Połomia, zesp. teatralny Tow. Śpiewu „Feniks” z Żor — K. Miarka: Błogosławieństwo matki, reż. A. Wyrobek (Olszewski)
- 11 IV 1920 — Leszczyhy, Tow. Śpiewu „Słowiczek” — Szczęście sieroty (Olszewski)
- 8 V 1920 — Ropica, kółko amat. — Smotrycki: Jasiek sierota (Olszewski)
- VI 1920 — Karwina, Kongr. Mar. Młodzieńców — Knedlich: Za ojców naszych wiarę świętą (Olszewski)
- 17 X 1920 — Bogucice, Tow. św. Wincentego — Domnik: Sieroce wiano (Olszewski)
- 17 X 1920 — Katowice, zesp. teatralny „Wesołość” z Bogucic — Domnik: Sieroce wiano, reż. J. Walke (Olszewski)
- 8 XII 1920 — Kamień, Kongr. Mar. — Bourgeois i d’Ennery: Adam i Ewa, reż. J. Łapok (Olszewski)
- 1921 — Gliwice, Kongr. Mar. — P. Calderon de la Barca: Tajemnica ofiary Mszy św. (Olszewski)
- 1921 — Nowy Bytom, Tow. Śpiewu „Harmonia” — Los sieroty (grano 2 razy) (Olszewski)
- I 1921 — Brzezie, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” — Modlitwa wysłuchana (Olszewski)
- 1, 2 I 1921 — Bytom, Kongr. Mar. — K. Miarka: Błogosławieństwo matki (Olszewski)
- 30 I 1921 — Ruda, Zw. Posiedzieli Domów i Gruntów — Sieroń: Niewinność zwycięża (Olszewski)
- 2 II 1921 — Strzebienia, amatorzy z Piasecznej — K. Miarka: Błogosławieństwo matki (Olszewski)
- 14 V 1922 — Bytom, Kongr. Mar. przy kościele św. Trójcy — G. Morcinek: Ojciec nasz (Olszewski)

- 25 III 1924 — Radzionków, Tow. Kat. Młodzieży — Wyrok na śmierć czyli nie wyjawiona tajemnica spowiedzi świętej (opowieść z „Kalendarza Częstochowskiego” opracował na scenę Leon Ziętek), reż. L. Ziętek („Gość Niedzielny” 1924 nr 14)
- 10 I 1925 — Bielszowice, SMK oddz. m. i ż. — O Jezuu, jesteś tu? („Gość Niedzielny” 1926 nr 6)
- 19 IV 1925 — Dąbrówka Mała — G. Morcinek: Ojciec nasz („Gość Niedzielny” 1925 nr 17)
- 17 V 1925 — Królewska Huta, SMP — Posadzony („Gość Niedzielny” 1925 nr 24)
- 5 X 1925 — Bełk, Stow. Młodzieży — Bolszewicy („Katolik” 1929 nr 45)
- 20 XII 1925 — Lipiny, w wielkiej sali hutniczej — Jezuu, jesteś sam?, przyg. siostry zakonne, w wyk. dzieci szk., („Katolik” 1925 nr 76)
- 24 I 1926 — Katowice, Tow. Katolików-Abstynentów „Wyzwolenie” — Nie wódź nas na pokuszenie („Gość Niedzielny” 1926 nr 6)
- 2 II 1926 — Miasteczko Tarnogórskie, Tow. Gimn. „Sokół”, w hotelu „Wolność” — Pałka Madeja („Katolik Śląski” 1926 nr 18)
- 2 II 1926 — Łagiewniki — Pius X, w wyk. młodzieży („Katolik Śląski” 1926 nr 6)
- 3 IV 1926 — Chybie, SMP — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 27)
- 5 IV 1926 — Ruda Śląska, Tow. Śpiewu „Dzwon”, w sali Lepiarczyka — K. Baumanówna: Józef Egipski („Goniec Śląski” 1926 nr 78; „Gość Niedzielny” 1927 nr 1)
- 5 IV 1926 — Brenna, SMK — Bourgeois i d’Ennery: Adam i Ewa. Aktorzy: Adam — R. Heller, Ewa — Bojdówna („Gwiazdka Cieszyńska” 1926 nr 27)
- 2 V 1926 — Rydułtowy, Oddz. Powstańców Śląskich — G. Morcinek: Ojciec nasz („Goniec Śląski” 1926 nr 118)
- 10 X 1926 — Świętochłowice — Czwarte przykazanie, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1926 nr 2. Dodatek)
- 7 XI 1926 — Dąbrówka Mała, SMP — Żywcem zamurowana („Gość Niedzielny” 1926 nr 51)
- 7 XI 1926 — Rydułtowy, SMP, w sali Ekerta — Tajemnica spowiedzi świętej („Gość Niedzielny” 1926 nr 51)
- 28 XII 1926 — Królewska Huta, Stow. Dzieciątka Jezus — Jezuu mój, jesteś tu? („Goniec Śląski” 1927 nr 7)
- 1 I 1927 — Godula, Kongr. Mar. — Gdzie jesteś, Panie? („Gość Niedzielny” 1926 nr 52)
- 2 I 1927 — Szombierki, Kongr. Mar. — Tajemnica mszy św. Aktorzy: Helena Soja, Maria Badura, Julia Pośpiech, Agnieszka Szydlowska, Franciszek Nieświeży, Stefan Jankowski, Stefan Waclawczyk („Zdrój” 1927 nr 3)
- 2 I 1927 — Ruda Śląska, Kongr. Mar. Młodzieńców, w sali Lepiarczyka — Syn marnotrawny („Gość Niedzielny” 1927 nr 1)
- 2 I 1927 — Królewska Huta, Jezuu mój, jesteś tu? („Gość Niedzielny” 1927 nr 4)
- 3 I 1927 — Zabrze, Kongr. Mar. Panien — Róża z Tannenbergu („Zdrój” 1927 nr 5)
- 6 I 1927 — Krzyżkowice, SMP z Pszowa — Czwarte przykazanie („Goniec Śląski” 1927 nr 14)

- 6 I 1927 — Mikulczyce, Stow. Młodzieży Katolickiej pod opieką św. Alojzego, w sali Braunera — Tajemnica mszy św. („Zdrój” 1927 nr 1)
- 22 I 1927 — Cieszyn, Zw. Chrześcijańskich Robotników, w sali Domu Narodowego — Gdzie jesteś, Panie? („Gwiazdka Cieszyńska” 1928 nr 6)
- 23 I 1927 — Gołkowie, Kongr. Mar. — Ogródek misyjny („Goniec Śląski” 1927 nr 23)
- 24 I 1927 — Katowice, w Domu Związkowym przy kościele NMP — Nie wódź nas na pokuszenie, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1927 nr 9)
- 2 II 1927 — Świętochłowice, Kongr. Mar. — Wezwanie Boże („Gość Niedzielny” 1927 nr 9)
- 6 III 1927 — Rybna — Serce matki („Goniec Śląski” 1927 nr 60)
- IV 1927 — Turze, Kongr. Mar. — Tajemnica spowiedzi św., reż. Chlistatówna i Chrobaczkówna („Zdrój” 1927 nr 6)
- 10 IV 1927 — Królewska Huta, Tow. św. Wincentego à Paulo, w sali Domu Ludowego — Ofiara tajemnicy spowiedzi św. („Goniec Śląski” 1927 nr 87)
- 3 V 1927 — Królewska Huta, Zw. owstańców Śląskich — Sieroce wiano („Goniec Śląski” 1927 nr 107)
- 6 VI 1927 — Pogórze, SMP — Pałka Madeja („Gwiazdka Cieszyńska” 1927 nr 43)
- 10 VII 1927 — Niedobczyce, Tow. Kat. Mężów w sali Wieczorka — Franciszek Karrara („Gość Niedzielny” 1927 nr 34)
- 30 X 1927 — Łagiewniki Śląskie, Tow. Straży Honorowej w sali Brzóska — Ośmne przykazanie, reż. Jankowa („Goniec Śląski” 1927 nr 257)
- 13 XI 1927 — Mikołów, SMK — Franciszek Karrara („Goniec Śląski” 1927 nr 266)
- 26 XII 1927 — Świętochłowice, HP, w sali Michalika — Bóg przebaczył („Goniec Śląski” 1927 nr 295)
- 7 I 1928 — Niepaszyce, Kongr. Mar. z Łabęd, w sali Wańki — Wezwanie Boże („Zdrój” 1928 nr 3)
- 8 I 1928 — Niepaszyce, Kongr. Mar. z Łabęd, w sali Wańki — Wezwanie Boże („Zdrój” 1928 nr 3)
- IV 1928 — Turze, Kongr. Mar. — Ofiara Spowiedzi Świętej („Dzwonek Maryi” 1928 nr 1)
- V 1928 — Bytom, Kongr. Mar. przy kościele św. Trójcy — Pragnienie Pierwszej Komunii Świętej („Dzwonek Maryi” 1928 z. 7/8)
- V 1928 — Łabędy, Kongr. Mar. — Elżbieta Sierota („Zdrój” 1928 nr 7)
- 21 X 1928 — Mysłowice, Kongr. Mar. — Żywcem zamurowana („Dzwonek Maryi” 1929 z. 7/8)
- XII 1928 — Hajduki Wielkie, Kongr. Mar. Panien — Gdzie jesteś, Panie? („Dzwonek Maryi” 1929 z. 7/8; „Gość Niedzielny” 1929 nr 17)
- 25, 26 XII 1928 — Józefowiec, zesp. amat. w sali Domu Katolickiego — Uczta Baltazara (Tłum. ks. Bujara) („Goniec Śląski” 1929 nr 4)
- 26 XII 1928 — Wielowieś, Kongr. Mar. — Pokusa („Zdrój” 1928 nr 1)
- 1929 — Istebna, Kongr. Mar. Panien — K. Miarka: Błogosławieństwo matki („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 17)
- 6 I 1929 — Kochowice — Suerna czyli niewolnica afrykańska, w wyk. dzieci ze Szkoły Żeńskiej nr 3 i Szkoły Męskiej nr 1, reż. Klinowska, naucz. („Gość Niedzielny” 1929 nr 3)
- 20 I 1929 — Wójtowawieś, Tow. Śpiewu „Halka” w sali Niekrawca — Prządka pod krzyżem, reż. Witt, dyr. („Zdrój” 1929 nr 2)
- 3 II 1929 — Kępno, Tow. Śpiewu „Dzwonek” — Sierota („Zdrój” 1929 nr 3)

- 3 III 1929 — Załęże, Tow. Kat. Polek — Róża z Tannenbergu czyli czcuj ojca twego i matkę swoją (dramat oparty na tle powieści ks. Krzysztofa Schmidta), reż. H. Hermański. Aktorzy: Czystówna, Daniszówna, Bekorowa, Musiałowa, Pędówna, Stanek, Koziorz, Kazek, Polczyk i Peda („Goniec Śląski” 1929 nr 55)
- 10 III 1929 — Zebrzydowice, Koło Macierzy Szkolnej — Pod obronę krzyża („Gwiazdka Cieszyńska” 1929 nr 25)
- 17 III 1929 — Załęże, Teatr Amat. im. Słowackiego — Róża z Tannebergu („Goniec Śląski” 1929 nr 31)
- 1 IV 1929 — Załęże, Teatr Amat. im. Słowackiego — Bracia Retto: Syn marnotrawny („Goniec Śląski” 1929 nr 31)
- 1 IV 1929 — Katowicka Hałda, Tow. Śpiewu „Kościuszko”, w sali Rzychonia — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Goniec Śląski” 1929 nr 75)
- 7, 14 IV 1929 — Wójtowawieś, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” — Prządka pod krzyżem („Zdrój” 1929 nr 5)
- 13 IV 1929 — Rybnik, Zesp. Teatralny „Opolanka” z Katowic, w sali hotelu „Świerklaniec” — Tragedia matki („Goniec Śląski” 1929 nr 78)
- 14 IV 1929 — Łaziska, Tow. Gimn. „Sokół” z Gołkowic — Czwarte przykazanie („Goniec Śląski” 1929 nr 88)
- 21 IV 1929 — Dębie, Tow. Kat. Polek z Załęża, w sali Kosza — Róża z Tannenbergu („Goniec Śląski” 1929 nr 94)
- 27 X 1929 — Tychy — Kapica: Opoka rzymska („Goniec Śląski” 1929 nr 264; „Gość Niedzielny” 1929 nr 48)
- XI 1929 — Leszczyny — Żywcem zamurowana („Goniec Śląski” 1929 nr 271)
- 17 XI 1929 — Królewska Huta — G. Morcinek: Ojciec nasz („Katolik Polski” 1929 nr 269)
- 17 XI 1929 — Lubomia, Kongr. Mar., w sali Trunka — Bolszewicy („Katolik Polski” 1929 nr 271)
- 17 XI 1929 — Kamień, SMP, w sali Nowaka — M. Carnot: Ogniste węgle („Katolik Polski” 1929 nr 273; „Goniec Śląski” 1929 nr 273)
- 15 XII 1929 — Rybnik, Kongr. Mar. przy Gimnazjum Żeńskim Sióstr Urszulanek, w sali hotelu „Świerklaniec” — Gdzie jesteś, Panie? („Goniec Śląski” 1929 nr 288; „Katolik Polski” 1929 nr 288)
- 15 XII 1929 — Hajduki Nowe, SMP — Czy jeszcze matkę masz? („Goniec Śląski” 1929 nr 295)
- 25, 26 XII 1929 — Józefowice — Uczta Baltazara („Katolik Polski” 1929 nr 4)
- 28 XII 1929 — Królewska Huta, Stow. Dzieciństwa Jezus — Utracony raj („Goniec Śląski” 1930 nr 4)
- 1930 — Strumień, Kongr. Mar. (grano 3 razy) — Gdzie jesteś, Panie? W roli głównej: Hilda Tyrtaniówna („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 13)
- 5 I 1930 — Mysłówice, w Domu Ludowym — Ida, hrabina z Toggenburgu („Gość Niedzielny” 1930 nr 1)
- 2 II 1930 — Tychy — Szołtysik: Nie wódz nas na pokuszenie (oprac. ks. proboszcz z Łazisk na tle życia śląskiego) („Goniec Śląski” 1930 nr 26)
- 10 II 1930 — Wieszów, Tow. Śpiewu „Jutrzenka” — Sieroce wiano („Zdrój” 1930 nr 3)
- 16 II 1930 — Rybnik, Kongr. Mar., w sali hotelu „Świerklaniec” — Ósme przykazanie („Goniec Śląski” 1930 nr 38)

- 16 II 1930 — Wójtowawieś, Tow. Śpiewu „Halka”, w sali Niekrewca — Niewinność zwycięża („Zdrój” 1930 nr 3)
- III 1930 — Mysłówce, kółko amat. — K. Miarka: Pod błogosławieństwem matki („Gość Niedzielny” 1930 nr 9)
- 16 III 1930 — Żory, Zw. Mężów Kat. — K. Baumanówna: Józef Egipski („Gość Niedzielny” 1930 nr 17)
- 17 III 1930 — Żory, Zw. Mężów Kat. — K. Baumanówna: Józef Egipski („Goniec Śląski” 1930 nr 69)
- 30 III 1930 — Cieszyn, Stow. św. Zyty — Znalezienie Świętego Krzyża („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 25)
- 30 III 1930 — Rybnik, Zw. Matek Chrześcijańskich w sali hotelu „Świerkianiec” — Tragedia matki („Goniec Śląski” 1930 nr 72)
- IV 1930 — Żory, Zesp. Amat. Stow. św. Wincentego à Paulo — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem („Goniec Śląski” 1930 nr 98)
- 6 IV 1930 — Cieszyn, Zw. Niewiast Kat. — Gdzie jesteś, Panie? („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 25)
- 6 IV 1930 — Żory, SMP — Nie posądzaj („Goniec Śląski” 1930 nr 79)
- 18, 27 IV 1930 — Łagiewniki, SMP — Tajemnica mszy św. („Goniec Śląski” 1930 nr 92, 98)
- 19 X 1930 — Ornontowice — G. Morcinek: Ojciec nasz, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1930 nr 23. Dodatek)
- 19 X 1930 — Cieszyn, SMP oddz. ż. — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem („Gwiazdka Cieszyńska” 1930 nr 80; „Goniec Śląski” 1930 nr 243)
- 26 X 1930 — Pszów — Niewidoma z Kiou-Kiang, w wyk. młodzieży („Gość Niedzielny” 1930 nr 42)
- 2 XI 1930 — Dębnie, Tow. Wycieczkowe „Szarotka”, w sali T. Kosza — K. Baumanówna: Syn marnotrawny („Goniec Śląski” 1930 nr 254)
- 9 XI 1930 — Rybnik, HP, w sali Domu Parafialnego — Palec Boży („Goniec Śląski” 1930 nr 259)
- 7 XII 1930 — Rybnik, SMP — Za głosem Bożym („Goniec Śląski” 1930 nr 276)
- 7 XII 1930 — Bielszowice, Harcerskie Kółko Teatralne — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem („Goniec Śląski” 1930 nr 289)
- 21 XII 1930 — Siemianowice, Stow. Dzieciństwa Jezus — Jezu mój, jesteś tu? („Gość Niedzielny” 1931 nr 1)
- 26 XII 1930 — Popielów, Tow. Śpiewu „Słowiczek” — Żywcem pogrzebana („Gość Niedzielny” 1931 nr 27)
- 1931 — Królewska Huta, parafia św. Józefa — Pałka Madeja („Gość Niedzielny” 1931 nr 27)
- 1931 — Świętochłowice, Stow. Dzieciństwa Jezus — Niewidoma z Kiou-Kiang („Gość Niedzielny” 1931 nr 13)
- 1931 — Czernica, Stow. Dzieciństwa Jezus — Niewidoma z Kiou-Kiang („Gość Niedzielny” 1931 nr 13)
- 1931 — Piekary — G. Morcinek: Ojciec nasz, w wyk. członków chóru kościelnego („Gość Niedzielny” 1931 nr 6)
- 1931 — Siemianowice, Tow. Mężów Kat. przy parafii św. Antoniego — G. Morcinek: Ojciec nasz („Gość Niedzielny” 1931 nr 23)
- 1931 — Lubliniec, Szczęśliwy ten, kto jeszcze matkę ma („Gość Niedzielny” 1931 nr 17)
- 1931 — Katowice, Kongr. Mar., w sali Domu Związkowego — Róża z Tannenbergu („Gość Niedzielny” 1931 nr 51)

- 1931 — Hajduki Wielkie, Stow. Kat. Mężów — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Gość Niedzielny” 1931 nr 32)
- 1931 — Kobiór, SMP — G. Morcinek: Ojciec nasz („Gość Niedzielny” 1932 nr 4. Dodatek)
- 4 I 1931 — Bielszowice, Harcerskie Kółko Teatralne — F. Omańkowska: Prządka pod krzyżem, reż. K. Pawełczyk; dek. Bataj, mistrz malarski („Goniec Śląski” 1931 nr 301)
- 6 I 1931 — Szopienice, SMP — Tajemnica spowiedzi św. („Goniec Śląski” 1931 nr 4)
- 1 II 1931 — Katowice, Kat. Koło Abstynentów — W pogoni za szczęściem („Gość Niedzielny” 1931 nr 6)
- 22 II 1931 — Rybnik, Kongr. Mar., w hotelu „Świerkianiec” — Róża z Tannenbergu, reż. M. Basista („Goniec Śląski” 1931 nr 42)
- 1 III 1931 — Katowice, SMP oddz. m. przy kościele NMP — Czci ojca twego i matkę twoją („Goniec Śląski” 1931 nr 48)
- 13 III 1931 — Lubliniec — Szczęśliwy ten, kto ma jeszcze matkę, reż. Stojanowski („Gość Niedzielny” 1931 nr 8)
- 15 III 1931 — Dąbrowka Wielka, SMP (po raz czwarty) — K. Baumanówna: Syn marnotrawny, reż. M. Skórka. Aktorzy: Ojciec — Chrobok, Starszy brat — Szyguła, Mamuk (diabeł) — Zobiegała („Goniec Śląski” 1931 nr 70; „Katolik Polski” 1931 nr 70)
- 15 III 1931 — Pszów, SMP — G. Morcinek: Ojciec nasz, reż. Kosowanówna, naucz. Aktorzy: Cupok, Grela, Mainwaldówna, Szymiczek, Tytkówna („Goniec Śląski” 1931 nr 65)
- 15 III 1931 — Łagiewniki, Koło Amatorów — Niewinnie na śmierć skazany („Katolik Polski” 1931 nr 65)
- 15 III 1931 — Królewska Huta, SMP „Promień” — Bóg niewinnych nie opuszcza („Katolik Polski” 1931 nr 65)
- 22 III 1931 — Łaziska Średnie, SMP, w sali Górczyka — M. Carnot: Ogniste węgle („Goniec Śląski” 1931 nr 64)
- 22 III 1931 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele św. Piotra i Pawła — Ósme przykazanie („Gość Niedzielny” 1932 nr 18)
- 24 III 1931 — Lubliniec — Szczęśliwy ten, kto ma jeszcze matkę. Stojanowski („Gość Niedzielny” 1931 nr 8)
- 12 IV 1931 — Łagiewniki Śląskie, SP — Krwawy siew („Gość Niedzielny” 1931 nr 21; „Katolik Polski” 1931 nr 88)
- 12 IV 1931 — Miasteczko Tarnogórskie, SMP — Hrabia z Togenburgu („Katolik Polski” 1931 nr 81)
- 13 IV 1931 — Godula, PCK — K. Baumanówna: Syn marnotrawny, reż. Nowak („Katolik Polski” 1931 nr 82)
- 8 V 1931 — Katowice, Stow. Matek Chrześcijańskich — Łakomstwo („Gość Niedzielny” 1932 nr 15)
- 31 V 1931 — Chropaczów — Niewidoma z Kiou-Kiang („Gość Niedzielny” z 14 VI 1931)
- 18 IX 1931 — Paniowy — [Anonimowy górnik] Nawrócony komunista („Gość Niedzielny” 1931 nr 44)
- 20 IX 1931 — Królewska Huta, Koło Abstynentów, w sali „Hrabia Reden” — Oduść nam nasze winy czyli korsarz Bałtyku („Gość Niedzielny” 1931 nr 38; „Goniec Śląski” 1931 nr 214)

- 20 IX 1931 — Katowice, parafia NMP — K. Baumanówna: Syn marnotrawny („Gość Niedzielny” 1931 nr 37)
- 27 IX 1931 — Załęże, SMP — Zwycięstwo w krzyżu („Gość Niedzielny” 1931 nr 44)
- 4 X 1931 — Królewska Huta, Kongr. Mar. przy kościele św. Jadwigi, w sali Domu Związkowego — Ida hrabina z Togenburgu („Goniec Śląski” 1931 nr 229; „Gość Niedzielny” 1931 nr 40)
- 4 X 1931 — Rybnik, Kongr. Mar., w hotelu „Świerklaniec” — Czwarte przykazanie Boże („Goniec Śląski” 1931 nr 288)
- 11 X 1931 — Katowice, Kongr. Mar., w sali Domu Związkowego — Róża z Tannenbergu („Goniec Śląski” 1931 nr 235)
- 18 X 1931 — Katowice — Krwawy siew, w wyk. młodzieży parafii NMP („Gość Niedzielny” 1931 nr 42)
- 13 XI 1931 — Janów — Cud miłości („Goniec Śląski” 1931 nr 269)
- 6 XII 1931 — Pgrzebień, Kongr. Mar. — Ośme przykazanie („Gość Niedzielny” 1932 nr 25)
- 6 XII 1931 — Ruda Śląska, Tow. Pań św. Wincentego à Paulo — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Gość Niedzielny” 1931 nr 49)
- 8 XII 1931 — Ruda Śląska, Tow. Pań św. Wincentego à Paulo — Czwarte przykazanie („Gość Niedzielny” 1931 nr 49)
- 8 XII 1931 — Janów — Ojciec nasz czyli niewinnie na śmierć skazany („Gość Niedzielny” 1931 nr 49)
- 8 XII 1931 — Goczałkowice, SMK — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Gość Niedzielny” 1931 nr 47)
- 27 XII 1931 — Turze, w sali Szymury — K. Miarka: Błogosławieństwo matki, w wyk. młodzieży („Goniec Śląski” 1931 nr 300)
- 1932 — Katowice-Dąb, SMP — Bóg tak chce („Gość Niedzielny” 1932 nr 4)
- 1 I 1932 — Szopienice, SMP oddz. m., w sali Freunda — Prześladowanie katolików w Meksyku („Goniec Śląski” 1932 nr 1)
- 3 I 1932 — Katowice, Kongr. Mar. przy kościele św. Piotra i Pawła, w sali Domu Związkowego — Ida z Togenburgu („Goniec Śląski” 1932 nr 1)
- 6 I 1932 — Ornontowice, SMP — Na dworze Faraona („Gość Niedzielny” 1932 nr 4)
- 10 I 1932 — Wodzisław — Dziedzictwo syna niewdzięcznego („Gość Niedzielny” 1932 nr 4)
- 31 I 1932 — Kamień, SMP — G. Morcinek: Ojciec nasz („Gość Niedzielny” 1932 nr 5. Dodatek)
- 7 II 1932 — Świętochłowice, SMP oddz. m., w sali Szastaka — Czwarte przykazanie („Gość Niedzielny” 1932 nr 3. Dodatek; „Goniec Śląski” 1932 nr 26)
- 21 II 1932 — Królewska Huta — Prześladowanie chrześcijan (z niemieckiego przetłumaczył P. Wiczorek) („Gość Niedzielny” 1932 nr 11)
- 6 III 1932 — Podlesie, Tow. Sceny, w sali Stabika — Prześladowanie chrześcijan w Meksyku („Goniec Śląski” 1932 nr 11)
- 6 III 1932 — Sucha Góra, PCK, w sali Czempulika — G. Morcinek: Ojciec nasz („Goniec Śląski” 1932 nr 49)
- 6 III 1932 — Lipiny, Stow. Dzieciństwa Jezus — Niewidoma z Kiou-Kiang („Gość Niedzielny” 1932 nr 17)

- 6 III 1932 — Królewska Huta, SMP oddz. ż., w sali Sierocińca — Ósme przykazanie („Goniec Śląski” 1932 nr 49)
- 6 III 1932 — Dziergowice — Ofiara tajemnicy spowiedzi św. (Materiały do dziejów ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1967)
- 20 III 1932 — Jaworze, Śląski Zw. Kat. — Miriam, reż. Czyż. Aktorzy: Miriam — Warzechówna, Żona senatora — Kisielewska, Rachelą — Raszykówna, Gedeon — Czubaj („Goniec Śląski” 1932 nr 74)
- 28 III 1932 — Krasowy, SMP — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Goniec Śląski” 1932 nr 78)
- 3 IV 1932 — Chełm Wielki, SMP — Pałka Madeja („Gość Niedzielny” 1932 nr 6. Dodatek)
- 3 IV 1932 — Katowice, Kongr. Mar. Panien, w sali Domu Związkowego — Ósme przykazanie („Goniec Śląski” 1932 nr 77)
- VI 1932 — Rybnik, SMP — Hiesebach (tłum. ks. Pilawa): Tajemnica ofiary mszy św. („Goniec Śląski” 1932 nr 118)
- 26 VII 1932 — Ruda Śląska, Bractwo Matek Chrześcijańskich przy kościele św. Józefa — Siedem grzeczności głównym („Gość Niedzielny” 1932 nr 32)
- XI 1932 — Bieruń Nowy, SMP — Walka o kresy („Gość Niedzielny” 1932 nr 52)
- 6 XI 1932 — Załęże, G. Morcinek: Ojciec nasz („Gość Niedzielny” 1932 nr 46)
- 20 XI 1932 — Jankowice, SMP — Prześladowanie chrześcijan („Gość Niedzielny” 1932 nr 50)
- 4 XII 1932 — Gołkowice, Tow. św. Barbary — G. Morcinek: Ojciec nasz („Goniec Śląski” 1932 nr 282)
- 4 XII 1932 — Szopienice, SMP — Nie zabijaj („Goniec Śląski” 1932 nr 283)
- 8 XII 1932 — Rybnik, Kongr. Mar. — Gdzie jesteś, Panie? („Goniec Śląski” 1932 nr 286)
- 8 I 1933 — Podlesie, SMP — Żywce zamurowana („Goniec Śląski” 1933 nr 1)
- 15 I 1933 — Tychy, Tow. Miłośników Sceny, w sali J. Brzózki — Prześladowanie chrześcijan w Meksyku („Goniec Śląski” 1932 nr 10)
- 2 II 1933 — Hajduki Wielkie, Kat. Koło Abstynentów w Domu Związkowym — W domu bezbożnika („Goniec Śląski” 1933 nr 24)
- 2 II 1933 — Michałkowice, Kat. Koło Abstynentów — Sieroty i wieśniaka smutny los („Gość Niedzielny” 1933 nr 5)
- 2 II 1933 — Chwałowice — Ofiara tajemnicy spowiedzi św. („Goniec Śląski” 1933 nr 24)
- 12 II 1933 — Tarnowskie Góry, Tow. Czeladników — Nawróceni komuniści („Gość Niedzielny” 1933 nr 5. Dodatek)
- 19 II 1933 — Głozyny, Stow. Młodzieży — Pałka Madeja („Goniec Śląski” 1933 nr 39)
- 13 III 1933 — Rybnik, SMP z Wielopola, w sali hotelu „Świerkianiec” — Droga śmierci („Goniec Śląski” 1933 nr 58)
- 19 III 1933 — Popielów, Tow. Śpiewu „Słowiczek”, w sali Holony — Ofiara tajemnicy spowiedzi św. („Goniec Śląski” 1933 nr 62)
- 19 III 1933 — Głozyny, SMP — Pałka Madeja („Goniec Śląski” 1933 nr 50)
- 9 IV 1933 — Pastwiska, Koło Macierzy Szkolnej, w sali Neumanowej — P. Turbak: Zwycięstwo prawdy („Goniec Śląski” 1933 nr 81)
- 17 IV 1933 — Wisła, w sali gimn. szkoły powszechnej — Sieroce wiano, w wyk

- młodzieży („Gość Niedzielny” 1933 nr 19; „Goniec Śląski” 1933 nr 103)
- 17 IV 1933 — Szeroka, SMP — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Goniec Śląski” 1933 nr 83)
- 30 IV 1933 — Bieruń Stary, SMP — Walka o kresy („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 5 XI 1933 — Pszczyna, SMP — Prześladowanie chrześcijan w Meksyku („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 5 XII 1933 — Pszczyna, SMP — Szewc Walenty zakonnikiem („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 11 XI 1933 — Siemianowice, Zorganizował Komitet Obchodowy 15-lecia Niepodległości — Bolszewicy („Goniec Śląski” 1933 nr 259)
- 13 XI 1933 — Imielin, SMP — Ukarany bluźnierca („Goniec Śląski” 1933 nr 276)
- 19 XI 1933 — Kochlowice, SMP, w sali Mazurowej — Czcij ojca twego i matkę twoją („Goniec Śląski” 1933 nr 273)
- 26 XI 1933 — Cieszyn, Kongr. Mar. — Tajemnica ofiary mszy św., reż. Władysławski, T.J. Liczba aktorów: 65 („Gość Niedzielny” 1933 nr 52)
- 3 XII 1933 — Katowice, Tow. Polek — G. Morcinek: Ojciec nasz („Goniec Śląski” 1933 nr 276)
- 3 XII 1933 — Czulów, SMP, w sali Bortla — Czcij ojca twego i matkę twoją („Gość Niedzielny” 1933 nr 22)
- 4 XII 1933 — Czulów, SMP — Pałka Madeja („Gość Niedzielny” 1933 nr 8)
- 8 XII 1933 — Chorzów, Kongr. Mar. — Zwycięstwo miłości („Gość Niedzielny” 1933 nr 52)
- 26 XII 1933 — Bieruń Nowy, SMP w sali Kuszowej — Prześladowanie chrześcijan w Meksyku („Goniec Śląski” 1933 nr 294)
- 1934 — Chechle Nowe, SMP — Los sieroty („Gość Niedzielny” 1934 nr 16)
- 1 I 1934 — Słupno, Oddz. Młodzieży Powstańczej, w sali Kawy — Obrona Kościoła i ojczyzny („Katolik Polski” 1933 nr 296)
- 7 I 1934 — Woźniki — Jezu, Jezu, jesteś tu? („Gość Niedzielny” 1934 nr 3)
- 7 I 1934 — Kamienica, Oddz. Strzelecki — Prządka pod krzyżem („Katolik Polski” 1934 nr 12)
- 4 III 1934 — Głozyny, Tow. Śpiewu „Dźwięk” — Żywcem pogrzebana („Katolik Polski” 1934 nr 59)
- 11 III 1934 — Ząbże, HP w sali Świtły — M. Carnot: Ogniste węgle („Katolik Polski” 1934 nr 47)
- 18 III 1934 — Rybnik, SMP w sali hotelu „Świerkianiec” — Krzyż meksykański („Katolik Polski” 1934 nr 62)
- 25 III 1934 — Katowice, Stow. Teatralne im. Słowackiego — DB, ks.: Chrystus-Król, reż. autor („Katolik Polski” 1934 nr 68)
- 2 IV 1934 — Pszczyna, SMP, w sali Domu Polskiego — Czcij ojca twego i matkę twoją („Katolik Polski” 1934 nr 71)
- 29 IV 1934 — Ruda Śląska, Kongr. Mar. Panien — Pragnienie Pierwszej Komunii św. („Gość Niedzielny” 1934 nr 21)
- 7 VII 1934 — Siołkowice Stare — Szewc Walenty zakonnikiem (Materiały do dziejów ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim, 1919-1939. Katowice 1967)
- 3 V 1934 — Ruda Śląska, Kongr. Mar. Panien — Pragnienie Pierwszej Komunii św. („Gość Niedzielny” 1934 nr 21)
- 23 IX 1934 — Łaziska Górne, SMK — Modlitwa zakonnicy („Gość Niedzielny” 1934 nr 45)

- 25 XI 1934 — Cieszyn, SMK oddz. ż., w sali Domu Narodowego — W domu bezbożnika („Gość Niedzielny” 1935 nr 2; „Katolik Polski” 1934 nr 270)
- 13 XII 1934 — Katowice, Kongr. Mar. i dzieci szk. — Ósme przykazanie, przyg. Siostry Maryi Niepokalanej („Katolik” 1934 nr 289)
- 1935 — Niedobczyce, Kongr. Mar. Młodzieńców — Zwycięstwo wiary („Gość Niedzielny” 1935 nr 47)
- 1935 — Czyżowice, Tow. Polek — Ósme przykazanie, reż. Wojtasówna, naucz. („Katolik Polski” 1935 nr 106)
- 6 I 1935 — Kiśielów, Kółko Amat., w sali A. Chruszcza — Dzieci wdowy („Katolik Polski” 1935 nr 17)
- 13 I 1935 — Załęże, NCHZP, w sali Świtwały — Miłość zwycięża („Katolik Polski” 1935 nr 20)
- 2 II 1935 — Piekary, Koło Abstynentów — Szołtysik (Proboszcz z Łazisk): Nie wódz nas na pokuszenie („Gość Niedzielny” 1935 nr 9)
- 21 II 1935 — Giszowice, Stow. Dzieciństwa Jezus z Janowa — Suema czyli niewolnica afrykańska („Gość Niedzielny” 1935 nr 10)
- 31 III 1935 — Świętochłowice, SMK — Na służbie czyli Bóg nie opuszcza sieroty („Gość Niedzielny” 1935 nr 13)
- 7, 8, 9 IV 1935 — Pawłów, Akcja Kat., w sali Skoludka — Tajemnica mszy św. („Gość Niedzielny” 1935 nr 17)
- 21 IV 1935 — Radzionków, Krucjata Euch. — Mój Jezusinku, jesteś tu? („Gość Niedzielny” 1935 nr 20)
- 16 VI 1935 — Józefowiec, Krucjata Eucharystyczna — Józef Musiolik: Pod sztandarem Krucjaty Eucharystycznej („Gość Niedzielny” 1935 nr 27)
- 27 X 1935 — Pruchna, Kat. Stow. Mężów — G. Morcinek: Ojciec nasz („Katolik Polski” 1935 nr 258)
- 17 XI 1935 — Bobrowniki Śląskie, SMK oddz. m. — W domu bezbożnika („Gość Niedzielny” 1935 nr 50)
- 23 XI 1935 — Bobrowniki Śląskie, SMK oddz. m. — W domu bezbożnika („Katolik Polski” 1935 nr 273)
- 1 XII 1935 — Rybnik, SMK, w sali hotelu „Świerkianiec” — Jaguar („Katolik Polski” 1935 nr 275)
- 1936 — Hajduki Wielkie, SMK — Sieroce wiano („Katolik” 1936 nr 271)
- 1936 — Mysłowice, Kat. Stow. Czeladników — Szczęśliwy ten, kto jeszcze matkę ma („Gość Niedzielny” 1936 nr 14)
- 1936 — Strumień, SMK — Dzieci wdowy („Gość Niedzielny” 1936 nr 16)
- 1 I 1936 — Lubomia, Tow. Śpiewu „Lutnia” — Pałka Madeja. Aktorzy: W. Nowak, H. Kampka („Katolik Polski” 1936 nr 15)
- 12 I 1936 — Połomia, Kongr. Mar. z Chorzowa — Zwycięstwo prawdy czyli człowieka można zwyciężyć lecz Boga nie („Katolik” 1936 nr 37)
- 1 III 1936 — Załęże, SMK oddz. ż., w sali Świtwały — Ósme przykazanie („Katolik” 1936 nr 47)
- 15 III 1936 — Katowice, SMK oddz. m. przy kościele NMP — Dopóki matkę masz („Katolik” 1936 nr 62)
- IV 1936 — Chorzów — Tragedia matki, wyk. przy kościele św. Barbary („Gość Niedzielny” 1936 nr 18)
- 5 IV 1936 — Dąb, Oddz. Młodzieży Powstańczej, w sali Czupryny — Tryumf krzyża („Katolik” 1936 nr 80)
- 26 IV 1936 — Pgrzebień — Walka o dusze, w wyk. młodzieży Zakładu Księży Salezjanów („Gość Niedzielny” 1936 nr 20)

- 28 VI 1936 — Chropaczów, Kongr. Mar. — Przypowieść o pannach mądrych i głupich („Gość Niedzielny” 1936 nr 13)
- 11 X 1936 — Katowice, SMK oddz. m. przy kościele św. Piotra i Pawła — Sieroce wiano (grano 2 razy) („Katolik” 1936 nr 234)
- 25 X 1936 — Chorzów, Krucj. Euch., w sali Domu Ludowego — Pod sztandarem Chrystusa Króla („Katolik” 1936 nr 250)
- 25 X 1936 — Zaborze, Chór Kościelny św. Franciszka — Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma („Katolik” 1936 nr 257)
- 15 XI 1936 — Zarzeczé, SMK w sali Wilczkowej — Noc błogosławiona czyli cud śmierci („Katolik” 1936 nr 268)
- 26 XII 1936 — Goczałkowice-Zdrój, Tow. Gimn. „Sokół” — Gdy brak błogosławieństwa matki („Katolik” 1936 nr 286)
- 1937 — Lubsza, SMK oddz. m. — Jaguar („Gość Niedzielny” 1937 nr 22)
- 1937 — Chropaczów, Kongr. Mar. — Westalka, reż. ks. Kita i Jędrecka („Gość Niedzielny” 1937 nr 1)
- 6 I 1937 — Bielsko, Stow. Sług św. Zyty — Gdy brak błogosławieństwa matki („Gość Niedzielny” 1937 nr 6)
- 14 II 1937 — Brzęczkowice, w sali Klimery — G. Morcinek: Ojciec nasz, w wyk. młodzieży („Katolik” 1937 nr 33)
- IV 1937 — Szeroka, SMK oddz. m., w sali Piksy — Pod błogosławieństwem matki („Katolik” 1937 nr 77)
- 28 XI 1937 — Siemianowice, SMK oddz. m. przy parafii św. Antoniego, w sali Wietrzyka — Za Boskiego Króla („Gość Niedzielny” 1937 nr 49)
- 1938 — Syrynia, Kat. Stow. Kobiet — Męczennicy Chrystusowi (adaptacja sceniczna: Anna Musiołowa, chłopka) („Gość Niedzielny” 1938 nr 16)
- 1938 — Świętochłowice — Cud nad Wisłą, w wyk. dzieci szk. („Katolik” 1938 nr 105)
- 6 II 1938 — Załęska Hałda, SMK oddz. ż., w sali Mroczna — Róża z Tannenbergu („Wiadomości Parafialne” parafii św. Józefa, Katowice-Załęże z 6 II 1938)
- 13 III 1938 — Załęże, SMK oddz. ż. — Ciernista droga („Wiadomości Parafialne” parafii św. Józefa, Katowice-Załęże z 16 III 1938)
- 3 IV 1938 — Smardzowice, Tow. Gimn. „Sokół”, w sali Rudego — G. Morcinek: Ojciec nasz („Katolik” 1938 nr 74)
- 3 IV 1938 — Klimzorc, Chór Kościelny, w sali Słodyczka — Tajemnica spowiedzi św., reż. P. Śmietana-Sokółski („Katolik” 1938 nr 74)
- 10 IV 1938 — Kamień-Brzozowice, SMK oddz. ż. — Krzyż w Meksyku („Gość Niedzielny” 1938 nr 17)
- 1939 — Siemianowice, SMK oddz. przy parafii św. Antoniego — Zwycięstwo prawdy („Gość Niedzielny” 1939 nr 4)
- 5 III 1939 — Załęże, SMK oddz. ż. — Wezwanie Boże („Katolik” 1939 nr 48)

BIBLIOGRAFIA OMÓWIONYCH TEKSTÓW

Utworki jasełkowe

- Bekier J.: Wieczór gwiazdkowy czyli Najnowsza [!] jasełka. Kalisz 1936.
Bogusławska M.: Jasełka maluczkich. Warszawa 1916.
Bogusławska M.: W noc wigilijną, obraz w 1 odsłonie. Warszawa 1913, 1924.
Dynowska M.: Noc wigilijna. Warszawa 1909.
Grim E.: Jasełka śląskie, w 5 odsłonach. Cieszyn 1920, 1932.
Rydel L.: Betlejem polskie, jasełka w 3 aktach. Kraków 1906.
Sebatowicz M.: Hej kołęda, kołęda! Poznań 1932.
Schiller L.: Pastorałka. Warszawa 1931.
Stagniewska M.: Choinka. Warszawa 1923.
Turbak P.: Pójdźmy dó Betlejem, jasełka w 5 odsłonach. Kraków 1928.
Wieczorek P.: Cudowna noc, jasełka w 5 aktach. Poznań 1930.
Wieczorek P.: Wśród nocnej ciszy, jasełka w 5 aktach. Poznań 1927.
Zaremba L.: Jasełka z kołędami. Radomsko 1927.
Zegadłowicz E.: Gdy się Chrystus rodzi, widowisko jasełkowe w 4 obrazach z interludiami kukłowymi. Poznań 1929.
Zurowska F.: Pasterze u źłóbka. Poznań 1931.
Zyszkiewiczowa J.: W dzień Bożego Narodzenia, obraz sceniczny w 3 odsłonach. Lwów 1931.

Utworki pasyjne

- Domżał J.: Pan zmartwychwstał, misterium w 3 aktach. Miejsce Piastowe 1934.
Rostworowski K. H.: Judasz z Kariothu. Kraków 1913.
Rydz. R.: Golgota czyli Męka Pańska naszego Jezusa Chrystusa, misterium w 10 odsłonach. Miejsce Piastowe 1937.

Utworki maryjne

- Bernadetta, obrazek religijny. Tarnów 1907.
Brylantowy krzyżyk, obrazek w 5 odsłonach (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Pyskowicach).
Dwie matki, dramat z pieśniami w 4 aktach (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Pyskowicach).

Na rozstajnej drodze życia (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Branicach). Nagroda wieczna dziecięcia Maryi (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Branicach).

Obraz Matki Najświętszej, obrazek sceniczny. Poznań 1927.

Potęga Najświętszej Maryi Panny czyli odnaleziona córka, obrazek sceniczny w 3 odsłonach [?].

Skrzypek Matki Boskiej (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Pyskowicach). Bośniacka-Tuszuwska E. [Julian Moers z Poradowa]. Przeor Paulinów czyli obrona Częstochowy, dramat historyczny. Lwów 1906.

Danielewski C.: Medalik częstochowski albo Kolonista pruski, sztuka w 1 akcie. Poznań 1919.

Eichhorn M. [s. Dolores]. Ostatnie Zdrowaś, fantazja sceniczna. Poznań 1934.

Kirner A.: Zwycięstwo miłości, sztuka w trzech aktach. Poznań 1927.

Tłoczyński A.: Córki Syjonu, obrazek sceniczny w 2 odsłonach. Poznań 1926.

Uguccioni R.: Opiekunka ubogich. Torino 1937.

Zurowska F.: Perły Najświętszej Pani, obrazek sceniczny w 1 akcie. Poznań 1927.

Utworthy hagiograficzne

Germana czyli cierpienia i cnoty św. Dziewicy. Poznań 1927.

Maria Magdalena, dramat liryczny (fragment) (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Pyskowicach).

Tarsycjusz (mps w klasztorze Sióstr Maryi Niepokalanej w Raciborzu).

Bogusławska M.: Kto im ły powróci, obrazek sceniczny w 2 aktach. Poznań 1912.

Carnot M.: Wenancjusz, dramat religijny w 5 aktach (tłum. XKR — ks. Kazimierz Kucharski). Poznań 1922.

Drovetti J.: Antoni Padewski, dramat religijny (tłum. F. Harazim). Kraków 1931.

Gadowski J.: Bohaterka chrześcijańska, dramat w 3 aktach. Kraków 1947.

Glossówna Z.: Padre Antonio, obrazek sceniczny dla młodzieży. Lwów 1938.

Glossówna Z.: Przez krzyż do chwały, obrazek sceniczny w 5 odsłonach (na tle życia Błogosławionej Bronisławy). Kraków 1937.

Glossówna Z.: W hołdzie bł. Bronisławie. Kraków 1938.

Harazim F.: Lille i róże, dramat religijny. Warszawa 1910.

Huc A.: Dla Chrystusa, dramat w 4 aktach. Poznań 1926.

Jaroń J. N.: Wojsko św. Jadwigi, 5 obrazków dramatycznych. Lwów 1913.

Lenartowicz J.: Małgorzata z Kortony, opowieść obrazowa dla sceny ludowej w 10 obrazach na tle dziejowym z XIII w. Tarnów 1919.

Morawski M.: Ostatni dzień Flawiuszów, tragedia historyczna w 5 aktach. Kraków 1910.

Piątkiewicz A.: Omni die, obrazek sceniczny. Kraków 1933.

Poreł Ch.: Hermenegild, męczennik za wiarę, tragedia w 5 aktach (tłum. J. Hołubowicz). Kraków 1906.

Peski A.: Święty Stanisław Kostka, obrazek sceniczny. Płock 1919.

Stroka W.: Święty Franciszek z Asyżu, utwór sceniczny z XII w. Grodno 1926.

Suszczyńska I.: Święta Teresa od Dzieciątka Jezus. Poznań 1926.

Turbak P.: Agnes, dramat religijny. Kraków 1948.

Wieczorek P.: Genowefa, tragedia w 6 aktach. Tarnów 1930.

Wiseman M.: Perła ukryta (tłum. J. Hołubowicz). Kraków 1906.

Wiśniewski J.: Święty Stanisław Kostka, utwór sceniczny w 4 aktach. Sandomierz 1921.

Ziemia I.: Król a biskup, tragedia w 4 aktach. Poznań 1920.
 Zurowska F.: Na progu życia, obraz sceniczny. Poznań 1926.

BIBLIOGRAFIA OPRACOWAŃ

- Bieł A.: Teatry ludowe w Polsce. Warszawa 1928.
 Blondel G.: La Mystère de la Passion à Oberammergau. Dijon 1891.
 Bogenrieder F.: Jubiläums-Passionsspiele Oberammergau 1634-1934. Offizieller Führer der Gemeinde. München 1934.
 Brożek L.: Wspomnienia Cieszyńiaków. Warszawa 1964.
 Burzyński A.: Dramat religijny w okresie dwudziestolecia międzywojennego (praca magisterska, mps). Lublin 1970.
 Bystroń J. S.: Bibliografia etnografii polskiej. Kraków 1929.
 Cepnik H.: Listy o teatrze. Stanisławów 1924.
 Ciesielski Z.: Teatr polski w Wolnym Mieście Gdańsku 1920-1939. Gdańsk 1969.
 Cohen G.: Le Théâtre Religieux. Paris 1928.
 Craig H.: English Religious Drama. Oxford 1955.
 Czapla F.: Teatr amatorski na Śląsku w okresie pracy nad odrodzeniem narodowym. „Zaranie Śląskie” 1930 z. 2.
 Diemer H.: Oberammergau und seine Passionsspiele. München 1910.
 Drozdowski C.: Samokształcenie artystyczne w zespole teatralnym. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 3.
 Dubiński M.: Beziehungen des schlesischen Theatres zu Polen. „Der Oberschlesier” 1934 Jg 16.
 Emmel F.: Bertelsmann Schauspielführer von Aischylos bis Jonesco. Gütersloh 1960.
 Faltz M.: Die selige Bernadette Soubirous. Freiburg 1927.
 Farnik E.: Chociszewski na Śląsku. Katowice 1931.
 Fechter P.: Das europäische Drama. Mannheim 1958.
 Felczyński Z.: „Fredreum” i inne teatru przemyskie w latach 1696-1960. Kraków 1966.
 Fischer A.: Polskie widowiska ludowe. Lwów 1916.
 Fojcik J.: Materiały do dziejów ruchu młodzieżowego w Nowym Bytomiu w latach 1890-1922. Nowy Bytom 1936.
 Fojcik J.: Materiały do dziejów ruchu śpiewaczego na Śląsku. Katowice 1961.
 François de Sainte-Marie P.: Therese von Lisieux wie sie wirklich war. Wien 1961.
 Galicz J.: Związek Śląskich Katolików (1883-1933). „Zaranie Śląskie” 1933 z. 4.
 Gardiner H. C.: Mysteries End. New Haven 1946.
 Gawełek F.: Bibliografia ludoznawstwa polskiego. Kraków 1914.
 Glensk-Mykita C.: Życie teatralne Opola (od czasów najdawniejszych do współczesności). Opole 1976.
 Glińska A.: Wspomnienia Polan. T. 2. Warszawa 1965.
 Godlewski M.: Praca inscenizatorska na małej scenie. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 6.
 Gospodarek T.: Przełom narodowy Karola Miarki. Opole 1962.
 Gospodarek T.: Walka o kulturę narodową ludu na Śląsku (1815-1863). Wrocław 1968.
 Górski R.: Dramat ludowy w XIX w. Warszawa 1969.
 Grabaska R. OSU: Dramat religijny w okresie Młodej Polski. „Roczniki Humanistyczne” 20 : 1972 z. 1.
 Gruszka J.: Dom Narodowy „Strzecha”. Racibórz 1961.
 Hartmann G.: Das Stadttheater in Breslau. „Musik und Theater” 1930.
 Hafranek F.: Wypisy do dziejów Opolszczyzny. Katowice 1967.
 Hayduk A.: Das schlesische Adventsspiel. Breslau 1922.

- Hierowski Z.: 25 lat literatury na Śląsku (1920-1945). Katowice 1947.
- Hierowski Z.: Odbudowa kulturalna odzyskanego Śląska. Katowice 1946.
- Hoffman H.: Die Jesuiten in Oppeln. Breslau 1934.
- Hoffman H.: Die Jesuiten in Schweidnitz. Schweidnitz 1930.
- Horoszkiewicz R.: Polski teatr w Opolu. „Pamiętnik Teatralny” 1955 z. 2.
- Huebner J.: Bibliographie des Schlesischen Musik und Theaterwesens. Wrocław 1934.
- Illing A.: Oberschlesisches Landestheater. „Musik und Theater” 1930.
- Jakubowski H. T.: Amatorski ruch teatralny. Zakres historii do roku 1939. Warszawa 1975.
- Jakubowski H. T.: Teatr amatorski na wsi. Zarys historii. Warszawa 1978.
- Kaszyński S.: Dzieje sceny kaliskiej (1800-1914). Łódź 1962.
- Kornatowski W.: Wspomnienia Opolan. T. 1. Warszawa 1960.
- Kudera J.: Obrazy Ślązaków wspomnienia godnych. Mikołów 1920.
- Kudliński T.: Maska i oblicze teatru. Warszawa 1963.
- Kudliński T.: Teatr powszechny. Kraków 1937.
- Lang A.: Aus meinem Leben. München 1938.
- Latzel Theo.: Die Wanderbühne Oberschlesien. „Der Oberschlesier” 1929 Jg 11.
- Lewański J.: Oblicze teatru religijnego w dawnej Polsce. „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” 1965 z. 4.
- Lewański J.: Średniowieczne gatunki dramatyczno-teatralne. Wrocław 1966.
- Ligoń K.: Poeci Górnego Śląska. Lwów 1920.
- Lipowiczowa M.: Polski ruch teatralny w Gliwickiem w latach 1914-1939. „Zeszyty Gliwickie”. Gliwice 1964.
- Loninser F.: Geistliches Festspiel von Pedro Calderon de la Barca mit erklärendem Commentator. Breslau 1862.
- Lorentowicz J.: Dwadzieścia lat teatru. Warszawa 1929.
- Łaska M.: Bibliografia ruchu teatrów w Polsce 1901-1935. Warszawa 1936.
- Malczewski K.: Ze wspomnień śląskich. Warszawa 1958.
- Marczak-Oborski S.: Iskier przewodnik teatralny. Warszawa 1964.
- Materiały do dziejów polskiego ruchu młodzieżowego na Śląsku Opolskim 1919-1939. Katowice 1976.
- Memmler R.: Das Stadttheater in Ratibor. „Musik und Theater” 1930.
- Mielewski A.: Teatr Popularny w Łodzi (1910-1913). Łódź 1970.
- Musiół L.: Monografia historyczna parafii Pszów. Pszów 1955 (mps).
- Müller W.: Der schauspielerische Still im Passionsspiel des Mittelalters. Leipzig 1927.
- Niedźwiedzki Z.: Wskazówki niezbędne dla urządzających teatr amatorski. Kraków 1904.
- Noszczyński E.: Wskazania organizacyjne dla amatorskich zespołów teatralnych. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych” w Katowicach 1938 nr 2.
- Obrzud Z.: Z dziejów polskiego teatru amatorskiego na Górnym Śląsku w latach 1862-1922. „Zaranie Śląskie”. R. 25 nr 2/62.
- Olszewski K.: Śląska kronika teatralna 1914-1922. Kraków 1960.
- Olszewski K.: Z kronik teatralnych Zagłębia i Śląska. Kraków 1960.
- Ostrowska M.: Warsztat teatralny Juliusza Osterwy. Kraków 1966.
- Pacuszkiwicz M.: Konwencje teatralne twórczości jasełkowej. „Roczniki Humanistyczne” 20 : 1972 z. 1.
- Papée S.: Teatr polski w okresie międzywojennym. Kraków 1969.
- Pawłowski W.: Teatr robotniczy i wiejski. „Kuznica” 1936 nr 4.
- Pawłowski W.: Wskazania repertuarowe dla amatorskich zespołów teatralnych. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 1.

- Parczewska M.: O Śląsku i dla Śląska. Warszawa 1922.
- Reiss J.: Mała encyklopedia muzyki. Warszawa 1960.
- Reiter J.: Towarzystwo Oświaty na Śląsku im. św. Jacka. Opole 1968.
- Różnicki S. Ordęga: O teatrach amatorskich na Opolszczyźnie. Opole 1967.
- Ruch amatorski na Opolszczyźnie. Sesja popularnonaukowa Opole 26 XI 1967. Opole 1969.
- Ryszkiewicz A.: Zainteresowania teatralne Wojciecha Gersona. „Pamiętnik Teatralny” 1952 z. 2/3.
- Sivert T.: Muzyka w twórczości Leona Schillera. „Pamiętnik Teatralny” 1955 z. 3/4 (nadbitka).
- Schröder J.: Oberammergau und sein Passionsspiel. München 1910.
- Schupp A.: Oberammergau und sein Passionsspiel. München 1910.
- Ślawińska I.: Ci gît l'artiste religieux. „Znak” 1960 nr 73/74.
- Ślawińska I.: Człowiek w dramacie K. Rostworowskiego. Wilno 1938.
- Ślawińska I.: Miejsce teatru w kulturze. „Znak” 1964 nr 124.
- Ślawińska I.: Myśl teatralna Młodej Polski. Warszawa 1960.
- Ślawińska I.: Sceniczny gest poety. Kraków 1960.
- Ślawińska I.: Współczesny teatr religijny na Zachodzie. „Znak” 1967 nr 161.
- Smok S.: Pisarstwo Karola Miarki. Opole 1966.
- Smietana-Sokółski P.: Śląskie utwory sceniczne. „Zaranie Śląskie” 1936 z. 1.
- Sobański M.: Teatr polski na Śląsku 1922-1939. Katowice 1963.
- Stabik A.: Żywe wyobrażenia Męki Pańskiej. Nowe Piekary 1870.
- Straus S.: Historia teatru polskiego. Warszawa 1951.
- Strump D.: Die Juden in der mittelalterlichen Mysterien-Mirakel und Moralitätendichtung in Frankreich. Heidelberg 1919.
- Studencki W.: Kostium teatralny, stylizacja. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1939 nr 7.
- Studencki W.: Z zagadnień doboru materiału. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 2.
- Szarota E. M.: Künstler, Grübler und Rebellen (Studien zum europäischen Märtyrerdrama des 17. Jahrhunderts). Bern 1967.
- Szewczyk W.: Teatr na hałdach. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 4.
- Szletyński H.: Słowacki na scenach polskich. Wrocław 1963.
- Szczublewski J.: Pierwsza Reduta Osterwy. Warszawa 1965.
- Vogt F.: Die schlesische Weihnachtspiele. Leipzig 1901.
- Wackeruell J. E.: Altdeutsche Passionsspiele aus Tirol. Mit Aufführungen und litterarhistorische Stellung. Graz 1897.
- Wallis S.: O śląskich dramaturgach ludowych. „Biuletyn Śląskiego Związku Teatrów Ludowych w Katowicach” 1938 nr 4.
- Wasylewski S.: Na Śląsku Opolskim z 351 ilustracjami. Katowice 1937.
- Weidig O.: Beiträge zur Geschichte des Mirakelspiels in Frankreich. Das Nikolausmirakel. Jena 1910.
- Windakiewicz S.: Dramat liturgiczny w Polsce średniowiecznej. Kraków 1903.
- Windakiewicz S.: Teatr ludowy w dawnej Polsce. Kraków 1902.
- Wosiek M.: Teatry plebiscytowe. „Pamiętnik Teatralny” 1978 z. 4.
- Zawistowski W.: Teatr warszawski między wojnami. Warszawa 1971.
- Zakrzewski B.: Sienkiewicz dla małuczkich. „Pamiętnik Literacki” 1966 z. 3.
- Zięba J.: Ruch teatralny na wsi 1918-1939. Warszawa 1976.

LE THÉÂTRE RELIGIEUX EN SILÉSIE DANS L'ENTRE-DEUX-GUERRES

Résumé

Chronologiquement, l'étude embrasse la période 1918-1939; au point de vue territorial, elle porte sur la voïvodie de Silésie d'alors (Silésie de Katowice et Silésie de Cieszyn) ainsi que sur la Silésie d'Opole, restée — il est vrai — à la suite du plébiscite dans le cadre de l'Allemagne, mais la population silésienne y demeura fortement attachée à la Pologne et développa une vive activité culturelle polonaise. Dans cette activité, le théâtre joua un rôle important.

Les sources utilisées sont les suivantes: la presse, les photographies des représentations, des interviews avec les participants des représentations.

Le théâtre d'amateurs se développait essentiellement dans des ensembles d'amateurs attachés à diverses organisations, surtout catholiques, à des chorales, à des écoles. Le plus souvent, des prêtres et des religieuses en furent les organisateurs: des salésiens, des soeurs de Charles Borromée, des Servantes et autres, mais aussi des instituteurs et plus particulièrement, des directeurs d'écoles.

Les principaux sujets traités par le théâtre religieux en Silésie furent: la Nativité, la Passion, la Sainte Vierge et les vies des saints.

Les jeux de la Nativité eurent un caractère purement polonais. Ils comportaient des éléments nationaux et sociaux. D'où la grande popularité de *Bettejem polskie* de Lucjan Rydel et de *Jaselka Śląskie* d'Emanuel Grim.

Dans le théâtre de la Passion, certaines influences d'Oberammergau se laissent déceler, mais des textes polonais (p. ex. La Passion de l'abbé Franciszek Harazim, salésien, ouvrage non sans mérite artistique) y dominaient.

La thématique mariale fut dans ce théâtre la plus vivace. Les représentations de ce genre sont les plus nombreuses. Parmi les pièces consacrées à la Sainte Vierge, des textes en rapport avec Lourdes sont les plus fréquents.

Le théâtre hagiographique s'intéressait non seulement aux saints polonais; on enregistre des représentations dramatiques sur les saints suivants: Geneviève, Barbe (patronne des mineurs), Venantius, François, Germain, Elisabeth, Fabiola, Agnès, Marie-Madeleine. Saint Stanislas Kostka eut le plus de spectacles. Nombreuses furent aussi les représentations sur saint Adalbert, bienheureuse Bronisława, la reine Hedwige, saint Casimir. Les ouvrages hagiographiques furent cependant les plus faibles au point de vue artistique; un didactisme naïf s'avéra leur tare principale.

La thématique religieuse ne fut pas non plus absente du théâtre professionnel. Le Théâtre Silésien de Katowice donna plusieurs drames intéressants, p. ex. *Le Fils de Dieu* de T. Desfonles, *Judas l'Isariote* de K. H. Rostworowski, *Jedermann* de F. Hofmannsthal, *Le Jongleur de Notre-Dame* de J. Massenet, les *Aieux* de Mickiewicz, *Le Prince Indomptable* de Calderón-Słowacki.